

Vzdělání a kvalifikace

Mostecký golf

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

3/2014

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most

ROČNÍK 9 / ZÁŘÍ

Bez razantní reformy školství se situace nezmění

Rozhovor s vládním zmocněncem pro ÚK, Jiřím Cieńciaľou

Str. 8

Vzdělanost versus kriminalita

Exkluzivní analýza P ČR – ÚO Most
od Jiřího Volprechta

Str. 12

Pohled z nevyššího patra vzdělanosti

Názory děkanů fakult VŠ působících v ÚK

Str. 5

 Komora s.r.o.

Jak je složité získat kvalifikovaného pracovníka?

Str. 20–21

Doc. Ing. Jiří Cieńciaľa, CSc.

OHK Most

OHK Most v roce 2014

Podzim roku 2014 je pro Okresní hospodářskou komoru v Mostě malým mezníkem v její historii. V říjnu bude nejvyšší orgán komory volit v pořadí tříletých cyklů již 8. představenstvo, které bude komoru řídit další 3 roky. Účet stávajícího představenstva bude standardním způsobem složen na volebním Shromáždění delegátů OHK Most dne 9. 10. 2014. Protože komora má ambice stát se partnerem všem strukturám společnosti, je vhodné navíc seznámit i zatím komorového dění nezúčastněné podnikatele, ostatní partnery a veřejnost s některými výsledky, kterých komora za poslední 3 roky dosáhla.

OHK Most je bezesporu stabilním a stabilizujícím článkem struktury HK ČR a udržuje si dlouhodobě vysoký standard výkonnosti a působení v regionu. OHK Most je největší klasickou okresní komorou v České republice a v rámci reality a daných kompetencí je důstojným zástupcem členů a reprezentantem všech podnikatelů působících nejen v okrese Most. To, že se v Mostě daří prostřednictvím OHK úspěšně prosazovat komorové tradice je nutné posoudit i z postavení našeho okresu z hlediska statistických. Okres Most se řadí rozlohou mezi nejmenší a to na 71. pozici ze 77 okresů. Dle počtu obyvatel se jedná o 36. příčku ze 77, přičemž je v okrese registrováno 22.698 podnikatelských subjektů z toho 17.538 fyzických osob, což představuje 45. místo v ČR.

Za uplynulé období komora neustoupila ani od jednoho ze stěžejních projektů, ale naopak se stále rozvíjela a rozvíjí. Vznik dceřiné společnosti

KOMORA, s.r.o je jedním z unikátních projektů naší OHK. Dceřiná společnost OHK Most – KOMORA s.r.o. si jako samostatně hospodařící společnost nadále udržuje finanční stabilitu a nezávislost na ostatních subjektech. Hlavní činností společnosti je provádění auditů systémů řízení, realizované prostřednictvím certifikačního orgánu KOMORACERT®. Mezi další prováděné činnosti patří zejména zpracování analýz a následné ověření procesů v projektech podporovaných EU, realizovaných podnikatelskými subjekty, v řadě případů členy OHK Most. Byla navázána smluvní spolupráce s Hospodářskou komorou ČR, která nově nabízí služby našeho certifikačního orgánu. Společnost dlouhodobě hospodáří s kladným hospodářským výsledkem. Na problematiku norem ISO je navázána naše odborná sekce firem s prokazatelným systémem řízení a výsledkem její metodické činnosti je fakt, že i úřad OHK Most je certifikován

dle standardu ISO řady 9000.

Do vzdělávacího prostředí kraje se již natrvalo zařadil projekt Dobrého listu komory, jehož vnitřní analýza je uvedena na dalších stránkách tohoto vydání. Stejně tak je již pevně usazen do společenského dění náš projekt prezentace vzdělávacích institucí známý jako SOKRATES. V tomto segmentu si hledá své místo i nově schválený projekt „Rodinná firma“ mající za úkol připravit mladé podnikatele

k efektivní účasti v rodinných firmách, případně jejich převzetí. Minimálně těmito projekty se velmi dobře prezentuje naše Odborná sekce vzdělávání. Dominujícím prvkem společenského a podnikatelského dění je v regionu problematika energetiky. V tomto sehrává důstojnou roli naše odborná sekce energetiky, která prezentuje vysoce kvalifikovanou stanoviska. Navíc je organizátorem prestižních akcí, kterými jsou pravidelná Energetická fóra Ústeckého kraje, které pořádá hejtmán ÚK a v letošním roce bude konáno již počtvrté. Sekce stojí i za menšími akcemi, kterou jsou pravidelné konference Energetika Most. Velkou pozornost vzbudila řada písemných materiálů k jednotlivým problémům energetiky nazvaná „Mýty a fakta“. Svoji činnost rozvíjejí také ostatní odborné sekce a prezentace jejich výsledků bude k dispozici v hodnocení práce komory pro Shromáždění delegátů v říjnu letošního roku.

Ojedinelým projektem je projekt vlastního časopisu TEMA, který se stal pravidelným fórem podnikatelských názorů a stanovisek již devátým rokem.

Mosteckou komoru provází další celá řada úspěšných aktivit, se kterými se zájemci mohou seznámit v našich každoročních hodnotících zprávách na Shromážděních delegátů. Díky členům orgánů komory a také v rozhodující míře zásluhou všech členů, kteří svoji Mosteckou komoru aktivně nebo pasivně podporují, se Mostecká komora stala výrazně pozitivním pojmem vysoko převyšujícím rozměr našeho regionu, včetně zahraničí.

Vážení kolegové, podnikatelé.

Dovolu mi, abych vám všem, kterým není lhotejně jedině podnikatelské uskupení, pracující za základě samostatného zákona, upřímně a s pokorou poděkoval za podporu. Musím rovněž ocenit úroveň a činnost našeho úřadu, který je pro realizaci našich nápadů institucí nezbytnou.

Na závěr bych chtěl vyslovit přesvědčení, že se na půdě komory budeme nadále setkávat a pracovat ku prospěchu podnikatelského prostředí, našich firem i regionu, ve kterém žijeme a podnikáme. Byl bych rád, kdyby vizi a potřebnost komorového působení přijali všichni podnikatelé a ty, kteří do řad komory ještě cestu nenalezli, tímto k přímému spolupůsobení srdečně zvu.

S úctou

Ing. Rudolf Jung
Předseda OHK most

Budova sídla OHK Most

„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou.“

Jan Amos Komenský

Vázení čtenáři.

Volně navazují na posouzení stavu naší okresní komory na předchozí straně a dovoluji si uvést vám třetí letošní vydání TEMA. Tentokrát jsme se vrátili k již tolikrát omílanému tématu vzdělanosti a s dovětkem kvalifikace. Téma našeho školství je a bude téma asi věčné, pokud se panu stávajícímu ministru nepodaří s tím něco podle jeho představ udělat. Zatím jsme si v minulých vydáních a tématech příliš servítky nebrali, ale myslím že tato TEMA je kritická nadmíru. Snažili jsme v zadání děkanům fakult vysokých škol, které v regionu působí zadat posouzení stavu našeho školství, hledání kritických bodů a cest z toho. Jak se nám to podařilo uvidíte na následujících stránkách v osvědčeném formátu rubriky JO-JO plus. Zajímavá je shoda na „středebodu“ vzdělanosti, kterým je matematika a toto téma je pěkně popsáno v memorandu prof. Petra Vopěnky, které je vzhledem k velkému rozsahu umístěno na našich web. stránkách a některé myšlenky v „editorialu pod čarou“ níže.

Se zájmem, smutkem a rozhořčením jsem objevil texty o našem regionu v učebnicích zeměpisu pro základní a střední školy – co na to hejtman Oldřich Bubeníček v rubrice JO-JO a pan vládní zmocněnec Jiří Cieñciała v hlavním rozhovoru posuďte sami. Ve zmíněném hlavním rozhovoru s nově ustanoveným vládním zmocněncem pro Moravskoslezský a Ústecký kraj, Jiřím Cieñciolou, který si některá „nahozená témata“ nechal v záloze pro příště, jsme rozebrali řadu témat dotýkajících se i vzdělanosti a konečný úsudek je také na vás.

Zajímavým a čtivým textem od Manfreda Helmicha z Mosteckého ROTARY, je pohled do minulosti vzdělanosti a vřele doporučuji. Ovšem naprosto unikátním pohledem a pokud vím zatím nikdy neprezentovaným, je analýza šéfa Mostecké policie ČR Jiřího Volprechta o vazbě vzdělanosti a kriminality. Svůj pohled na zadané téma prezentuje předsedkyně Technologické agentury ČR, paní Růt Bizková.

Samozřejmě nemůže chybět „Docela ožehavé téma“ od Františka Kružika a dnes trojúhelníkové „A PROPOS“ od Lucie Bartoš. Opět jsme neodolali a „Drzý Smailík „ uzavírá i toto vydání. Pohled na naši vizi duálního vzdělávání řemeslníků naleznete v pravidelné rubrice od kolegů z IHK Halle–Dessau. Vyčet příspěvků není samozřejmě úplný a další, včetně aktualit našeho úřadu naleznete na následujících stránkách také.

Vázení čtenáři.

Nelze se nevrátit k minulému číslu TEMA, kde jsme část věnovali kandidatuře města Mostu na titul „Evropské město sportu 2015“. Dnes je už jasné, titul byl městu Most udělen. I toto svědčí o tom, že Mostecko je jiné než jak je vidí třeba i rozumbradové, kteří píšou a schvalují učebnice pro děti, ale i některá „nezávisle závislá“ média. Nechme si to líbit – Ústecký kraj není na odpis a není krajem pro gaunery a jak někdo farizejsky říká nepřizpůsobivé.

Přeji Vám krásné podzimní dny a doufáme, že to nebude zima, ale zdravý rozum a politická předvídatost (podnikatelé již své mnohokrát řekli), která zamezí nebezpečným hrátkám s energetikou a jejím primárním zdrojem, kterým je naše uhlí.

Ing. Rudolf Jung
Předseda OHK Most

EDITORIAL pod čarou:

„Kdo ví, je vyhnán z ráje blbosti.“

Jan Werich

Řada chťených i nechtěných témat se našim životem prolíná ať se nám to líbí, či nelíbí. Jedním z takových nechtěných témat je téma vzdělanosti v širším slova smyslu, kterému jsme věnovali toto číslo. Z toho ještě jaksi vyčnívá nosný problém, kterým je fenomén matematiky jako základ všeho vědění.

Memorandum o škole a matematice – několika stránkový text profesora RNDr. Petra Vopěnky, DrSc. (také i jednoho z našich ministrů školství) bez skupulí ukazuje na reálný stav našeho školství. Pro zamyšlení nad hlavním tématem tohoto vydání TEMA, by si jistě zasloužil plného uveřejnění v tištěném vydání, ale bohužel nemáme tolik prostoru a tak si v této již tradiční úvodní části dovoluji jen několik citací záměrně vytržených z kontextu, jako vybuzení čtenářského zájmu k celému přečtení.

Citují:

- Předválečná středoevropská pedagogika vedená pedagogikou německou, byla zaměřena na střední a horní vrstvu mládeže co se intelektu týče. Tak tomu bylo i u nás do r. 1948. Tehdy se ale poměrně rychle prosadil směr zaměřený na střední a dolní vrstvu. Pedagogika táhnoucí střední vrstvu nahoru tak byla nahrazena pedagogikou strhující střední vrstvu dolů.
- Nejde o to naučit studenty ručně provádět úkony, které nesrovnatelně lépe než člověk provede stroj, ale vyhledávat vedlejší produkty dosavadních, leč již odsouvaných úkonů, zviditelňovat je a snažit se nahradit je na jiné k tomu účelu vhodné látce. Teprve potom si můžeme dovolit vyučování matematiky razantněji měnit.
- Není druhá lidské činnosti, která by tak důvěrně provázela duchovní dějiny lidstva, a v posledních pěti staletích především Evropy, jako pěstování a vytváření matematiky. V ní se odráží vývoj myšlení a naopak její vývoj rozvoj myšlení ovlivňuje. O Evropě se nezmínují se nezmínují zblůhdarma, neboť právě její kulturní a mocenská převaha nad ostatním světem má svůj nejlubší základ v matematice.
- Matematika je do krajní přesvědčivosti vyvedené neustále se vyvíjející učení, do něhož ti více zasvěcení zasvěcují ty méně zasvěcené.
- Protože není utěšenějšího povolání nad učení dětí, které se učit chtějí a není odpornějšího poslání než učení dětí, které se učit nechtějí, je třeba rázně zamezit řádění pseudohumanistů, kteří mají na svědomí neuvěřitelný pokles kázně na školách. Oni jsou též zodpovědní za to, že učitelé, kteří byli před válkou často mimořádnými vzdělanci, se nyní stali umravňovateli rozpustilých a nevychovaných dětí.
- Internet ke vzdělání nepomůže, ten dává odpovědi, ale neklade otázky.

Celý text s mým vřelým doporučením najdete na web.stránkách OHK Most v odkazu „eTEMA“

Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

S dnešní otázkou JOJO, jsem se obrátil na hejtmana Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka.

Dovolu mi pane hejtmane abych úvodní zdůvodnění otázky JOJO začal netradičně citacemi.

Následně uvedená psaná slova nejsou vyňata z nějakého materiálu zapřísáhlého ekoškůdce, nebo zneuznané vědecké síly. V aktuální učebnici zeměpisu pro 8.ročník základních škol a víceletých gymnázií se u charakteristiky Ústeckého kraje již v názvu kapitoly charakterizovaném „Území negativně poznamenané člověkem“ píše např. toto:

„Míra nezaměstnanosti v ÚK patří k nejvyšším v Česku. Zdejší obyvatelstvo se vyznačuje nižší vzdělaností (kvalifikací) a střední délkou života, naopak vyšším výskytem sociálně patologických jevů.“ (tato sociální charakteristika v učebnici zeměpisu a jednoznačně negativní, je v této učebnici uvedena jen u ÚK). A pak ve shrnutí: „ÚK je regionem energetiky a těžby hnědého uhlí. Oblast se silně narušeným životním prostředím...“

V těžce učebnici, ale pro 9. ročníky se v kapitole o těžbě surovin m.j. píše i: „Povinnou součástí současných těžebních plánů je i plán obnovy krajiny po ukončení těžby, tzv. rekultivace. Jejich výsledek bývá často sporný.“

A další příklad z učebnice „Hospodářský zeměpis“ pro obchodní akademie a jiné střední školy z roku 2005 se m.j. píše i toto:

V průmyslové struktuře kraje dominují ekologicky problémová odvětví. V Mostecké pánvi mezi Kadani a Teplicemi se povrchovým způsobem těží hnědé uhlí.

(dokončení na straně 4)

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Bc. Lenka Povářová
redakční rada: předseda Bc. Jiřína Pečnerová
členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová
sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2000 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribuci zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Editorial, JoJo	3
Obsah	4
JO-JO MAX	5-7
Hlavní rozhovor – Vzdělání a kvalifikace lidí	8-10
Vzdělání versus kriminalita	12-15
Polygon Most na prahu nové etapy	16
A PROPOS... píše Lucie Bartoš	18-19
Jak je složité získat kvalifikovaného pracovníka?	20-21
Budeme mít dost „vlastních“ vědců?	22-23
Vzdělávání – věčné téma i pro historiky	24-26
Především ženy se chtějí dále vzdělávat	29
Spolupráce se vyplácí	30
Vyhodnocení Dobrého listu komory pro SŠ a SOU	31
Sektorové dohody	32
Klady a zápory duálního odborného vzdělávání	33
DOT – Vzdělání před hloupostí nechrání	36-37
DRZÝ SMAJLÍK	38

Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz
prof. RNDr. Petr VOPĚNKA, DrSc. – Memorandum o škole a matematice

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

(pokračování ze strany 3)

I přes výrazný útlum těžby ke konci 90. let (ročně okolo 40 mil. tun), jsou následky těžby a energetického využití v krajině katastrofální. Tepelné elektrárny produkující do ovzduší škodliviny jsou rovněž umístěny v pánevní oblasti – v Tušimicích, Prunéřově, Počeradech, Trmicích, Kadani a jinde.

Krajům obecně a tedy i Ústeckému, byla svěřena péče o střední článek vzdělávacího cyklu, který formuje názory mladých lidí a připravuje je na jejich kariéru. Je na pováženou, zda kraje jako zřizovatelé se vůbec zajímají krom ekonomických parametrů, také vnitřním obsahem činnosti „svých“ škol. Tak tedy ta otázka:

Kraj a obce našeho regionu vynakládají nemalé prostředky na objektivní posouzení stavu ÚK a zlepšení jeho image, ale nejsou to vyhozené peníze, když učitelé v ČR vtloukají do hlav našich dětí takové „objektivní“ myšlenky?

Prostředky investované do zlepšení image kraje, do změny obecného povědomí a do napravení pověsti regionu nejsou a nemůžou být nikdy vyhozené. Jak obce, tak kraj se snaží dělat maximum pro propagaci všech pozitivních změn a všech krás, které Ústecký kraj může svým občanům i návštěvníkům nabídnout. A děláme to i s vědomím toho, že se jedná o běh na dlouhou trať a že některé předsudky jsou v myslích lidí zakořeněny velmi hluboko. My místní si samozřejmě dobře uvědomujeme, že už dávno nebydlíme v měsíční krajině zamořené odpadem z tepláren a elektráren. Teď je naším úkolem informovat o velké proměně Ústeckého kraje naše okolí, celou republiku, Evropu a svět. Činíme tak při každé návštěvě, kterou u nás přivítáme. O pozitivní proměně se tak přesvědčil pan prezident, ale také dvacítká velvyslanců z nejrůznějších zemí, kteří v tomto volebním období do Ústeckého kraje zavítali.

Člověka může samozřejmě při pohledu do neaktualizovaných učebnic přepadnout skepse, zda

vůbec máme šanci, když se děti v útlém věku učí něco, co již dávno není pravda. Já jsem ale osobně přesvědčen, že minimálně na školách v našem kraji vyučují zodpovědní pedagogové, kteří se více než na zastaralé texty spoléhají na osobní zkušenosti a zážitky a dokážou dětem vštípit patriotismus a hrdost na kraj, ze kterého pocházejí. A ty ostatní musíme trpělivou prací a přesvědčivou osvětou přimět k tomu, aby náš kraj přijeli navštívit a sami si udělali obrázek o tom, jak krásná místa tu máme. Možná to není záležitost nejbližších měsíců nebo roků, ale já jsem o úspěchu této naší společné mise upřímně přesvědčen.

Oldřich Bubeníček
Hejtman Ústeckého kraje

Aktuální redakční poznámka k věci:

V Česku se říká „Kdo rychle dává – dvakrát dává“. V tomto případě dal pan hejtman i na naše upozornění a Ústecký kraj připravuje odborně komentovanou exkurzi po těžebních lokalitách a rekultivované krajině pro učitele relevantních předmětů na středních školách které kraj zřizuje. Pane hejtmane – děkujeme.

Redakce

JO-JO MAX

oslovuje děkany fakult VŠ působících v Ústeckém kraji

Páni děkani, stojíte s vašimi fakultami na samém vrcholu vzdělanostního systému, který je nemocný. Můžeme dlouho a hluboce filosofovat o systémech, nových metodách, praktikách, o modernosti, avantgardnosti a kdovíčem ještě. Jenže pro společnost a zejména podnikání je ten konečný výsledek tristní. V různých hodnotících žebříčcích se naši žáci všech stupňů pohybují v dolních polovinách hodnotících žebříčků, přes neskutečná množství vydaných dokladů o dosažení určité úrovně vzdělání od maturitních vysvědčení až po akademické tituly, naši absolventi, pokud vůbec mají zájem pracovat, přicházejí vesměs do praxe nepřipraveni s přehnanými nároky a tzv. rukodělné obory nejsou na trhu práce k dispozici vůbec. Prestiž učitelského poslání je také někde na konci společenského uznání. Učitelé řeší nejen své hmotné zabezpečení, ale také čelící stále větší agresivitě žáků rozhodně neoplývají pohodou, která je pro výkon jejich povolání jedním ze základních předpokladů.

Česká společnost se snad již shoduje v tom, že třeba skutečně něco dělat. Ale já si myslím, že pokud chceme jít dopředu a vyvarovat se opakujících chyb, musíme se ohlédnout zpět, problémy a krizová rozhodnutí nalézt a pojmenovat. Proto si dovoluji položit vám jednu otázku:

V čem Vy, páni děkani vidíte příčiny nedobrého stavu našeho kdysi velmi uznávaného školství a co bychom neměli již opakovat.

Ing. Rudolf Jung

Odpověď na tuto otázku bych uvedl krátkou myšlenkou:

„Škola učí, život naučí...“; „Je lehké dělat to co se mi líbí, ale umění je najít zalíbení v tom co dělám.“

Pro odpověď na Vaši otázku bych vyšel z Vašeho konstatování „kdysi velmi uznávaného školství“. Domnívám se, že zásadní příčiny jsou ve změnách, které v posledních 20ti letech ve školství nastaly. Dopady je možné potom identifikovat v několika rovinách:

- Dlouhodobé podfinancování školství. Současný způsob normativního financování vycházející z dotace na studenta vede při ekonomickém chování vysoké školy k přijímání co největšího počtu studentů. Přijati jsou tudíž i studenti, kteří nemají předpoklady pro úspěšné dokončení studia. Administrativním opatřením ministerstva jsou však stanoveny limity pro počty přijímaných studentů, čímž je v podstatě stanoven limit finančních prostředků pro vysokou školu za výuku. Třeba však konstatovat, že finanční výška dotace na jednoho studenta je hodnota proměnná a takto získané prostředky z 90 % postačují na pokrytí tarifních platů akademických pracovníků.
- Finanční ohodnocení akademických pracovníků. Porovnání absolutních částek tarifních platů v různých třídách s platy zaměstnanců v soukromé sféře je silně v neprospěch akademických pracovníků, přičemž odborné požadavky pro získání pedagogického titulu docent nebo profesor jsou vysoké. Z uvedeného důvodu se řada pedagogů snaží zvýšit svůj příjem řešením různými činnostmi, např. posudky, činnostmi v různých komisích nebo podáváním a řešením i odborně neorientovaných projektů. Úspěšnost při podávání projektů je kolem 10 %, a protože do agentur se musejí podávat kompletně zpracované projekty, neodpovídá časová náročnost přípravy výslednému efektu. Tato skutečnost se negativně projevuje na odborném růstu pedagogů.
- Zkušenosti pedagogů s praxí ve firmách. Třetí stupeň vysokoškolského vzdělání činí absolventa pro praxi úzce orientovaného a s nárokem na vyšší finanční ohodnocení. Řada absolventů hledá následně uplatnění na vysoké škole, avšak bez praktických zkušeností praktickou stránku výuku těžko zajišťují. Nová řešení jsou pouze počítačově simulována a tudíž pro praktické využití vzdělána. Tímto dochází k omezování kontaktů s firmami a následnému využívání výsledků řešení.
- Počet vysokých škol. V současné době poskytuje vysokoškolské vzdělání v ČR celkem 72 vysokých škol, z toho jsou 2 státní, 26 veřejných a 44 soukromých. Třeba konstatovat, že žádná ze soukromých vysokých škol není z logických důvodů technicky orientována a tudíž je v současném období poptávka po absolventech technických oborů, především strojních. Akreditační komise nebo administrativní opatření, které při hodnocení vysoké školy zahrnuje i uplatnitelnost absolventů, tuto skutečnost určitě nevyřeší.

Závěrem bych uvedl, že z mého pohledu si řešení vyžaduje systémový přístup a pravděpodobně i změnu v myšlení celé společnosti. Vzdělání by mělo být motivováno snahou po vědění a vytváření nových řešení projevujících se v přidáné hodnotě a nikoliv pouze snahou o získání vysokoškolského diplomu nejjednodušší cestou a následně requalifikaci.

Prof. Ing. Vojtech Dirner, CSc., Děkan Hornicko-geologické fakulty, Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

Problémy stavu školství v ČR se opakovaně zabývá řada předních pracovníků dlouhodobě působících ve školství. Velmi závažné stanovisko k němu publikoval pan Prof. Vopěnka, bývalý ministr školství. (Memorandum prof. Vopěnky najdete na web.stránkách OHK Most – e TEMA) To mohu kdykoliv podepsat.

Osobně jsem se před 5 lety zúčastnil jednání na MŠMT, které se zabývalo zlepšením situace ve studiu přírodovědných a technicko-technologických oborů. Ve zcela neplodné debatě točící se jen kolem toho, kdo a kolik peněz z projektu dostane, jsem se přihlásil do diskuse s cílem věcně řešit obsah projektu. Diskusní příspěvek, který jsem písemně poslal odpovědné pracovníci MŠMT, byl bez odezvy. Můj příspěvek zhruba obsahoval následující, což nemusím do dneška měnit:

- Na středních školách musí být opět zavedena maturita z matematiky. Matematika nevychovává jen ke zvládnutí matematických, tj. početních úkonů, ale zejména rozvíjí logické a systémové myšlení, které dnes chybí i absolventům jiných oborů než jen přírodovědných a technicky nebo technologicky zaměřených.
- Výuka matematiky je z tohoto důvodu kvalitativně degradována na středních i školách základních. Pro nemálo nastupujících vysokoškoláků je problém počítat se zlomky a procenty, upravit rovnici, řešit rovnice o dvou neznámých apod., což je látka ZŠ! Že absolventi středních škol neumí cokoli spočítat bez kalkulačky, z paměti, bez čehož se řadový technik během jakéhokoliv jednání neobejde, je jeden z dalších důsledků výše komentovaného stavu.
- Při znovuootevření osmiletých gymnázií ale nebyla zřízena gymnázia klasická s převahou humanitních oborů a reálná s převahou přírodovědných oborů, jak tomu bylo dříve. Všichni se dnes učí všechny základní středoškolské předměty, ale nakonec jsou jejich znalosti povrchní.
- Osmiletá gymnázia, mající nyní poměrně velkou kapacitu i při slabých populačních ročnicích. Odvádějí velmi dobré žáky ze základních škol – že odejdou „tahouni třídy“ a zhorší se pozice učitele 2. stupně ZŠ je jasné. Žáci z 9. tříd základních škol pak již nestačí pokrýt potřeby středních průmyslových škol. Ti po absolvování jen obtížně uspějí na technicky zaměřených vysokých školách, kde navíc minimálně dva roky studují základní nebo aplikovanou matematiku. Nejednou pak kvůli matematice ukončí VŠ studium pro neprospěch i když o studovaný obor měli již od patnácti let zájem!
- Mohu mít výhrady i k obsahovému zaměření středoškolských učebnic chemie aj. předmětů. O nich mám dobrý přehled z doby, kdy jsem připravoval testy pro přijímací řízení na FŽP. Učebnice obsahují značný objem faktografických údajů i zcela nových, ale nejednou nepodstatných. V nich zanikají informace principiálního charakteru, na nichž příslušný předmět stojí! V naprosté většině případů v těchto učebnicích chybí, k čemu je příslušný poznatek dobrý, kde a jak se uplatňuje v praxi. Pak zcela zaniká význam poznatku, hůře až celého předmětu pro odbornou praxi a pro život. Už studentovi není řečeno, že např. bez chemie by byl dnes bos, nahý i hladový, neměl na co a čím psát, na čem sedět nebo spát, neexistovaly by vůbec žádné elektronické přístroje atd. Za tohoto způsobu výuky si ale řada studentů z chemie odnese jediný „poznatek“, že tam kdeco zapáchá nebo je to rovnou toxické, takže je lepší se chemii vyhnout. Přesvědčit potom žáka nebo studenta střední školy ke studiu chemického oboru je přinejmenším obtížné, až nemožné.

- Obecně platí, že nejhůře jsou placeni tvůrčí pracovníci, kteří vytvářejí nové hodnoty, ať se jedná o technika nebo výrobního dělníka. Samostatnou kapitolou je honorování technických pracovníků (což je záležitost soukromých subjektů) – projektantů, technologů, výzkumníků, konstruktérů. Už vůbec nemluve o učitelích přírodovědných nebo odborných předmětů (záležitost MŠMT), kteří mají tvůrčí pracovníky vychovávat.
- Naprostou katastrofou je odchod špatně honorovaných, ale schopných absolventů pedagogických škol mimo vystudovaný obor nebo doktorandů vychovaných pro vědeckou a tvůrčí práci např. do obchodní sféry nebo zcela mimo obor. Že se tak mrhá prostředky daňových poplatníků, nemusím připomínat. Za těchto okolností nám zákonitě chybí kvalitní učitelé na všech stupních škol, ale i tvůrčí pracovníci ve vědě a výzkumu!
- Asi není nutné uvádět, že náš podprůměrný extraligový hráč fotbalu či hokeje, nebo právník či jakýkoliv manager bez zkušeností si při prvním nástupu do zaměstnání měsíčně vydělá i několiknásobně více, než vysoce kvalifikovaný technik na vrcholu profesionální kariéry. Pak ani motivace v rodině, která má zásadní vliv na orientaci zájmů a volbu povolání dítěte, nemůže směřovat k orientaci na studium obtížných přírodovědných nebo technických oborů.

Výše zmíněný projekt skončil a v principu se nic nezměnilo, hlavně se vyčerpal všechny peníze (téměř 200 mil. Kč). To, že se situace dlouhodobě nemění, Vás nepochybně vyprovokovalo k rozeslání této výzvy.

Nyní mohu dodat jen následující:

- do škol nastupují slabé populační ročníky (nejslabší jsou na stř. školách, na VŠ přijdou v roce 2017). Na střední a VŠ se přesto přijímají zhruba stejné počty studentů i když statisticky jejich střední úroveň musí klesat. To se nutně promítá do kvality absolventů.
- I proto nám chybí učni a kvalitní řemeslníci! Není mi jasné, proč k výučnímu listu většinou musí být i maturitní vysvědčení. Učeň se musí učit vše od teorie po praxi, ale nakonec řádně neumí řemeslo, které by ho mělo žít. Rozhodně by učební obor zvládl lépe bez maturity než s maturitou nižší kvality (proč byly dva stupně náročnosti maturit, nelze pochopit), se kterou se také může hlásit na VŠ.
- jelikož jsou školy financovány příspěvkem na studenta, snaží se střední školy z podprůměrného žáka ZŠ udělat maturanta „za každou cenu“, ale zase jen podprůměrného. V nemálo případech udělá středoškolač maturitu s „odřenými ušima“, mnohdy až na 2. pokus, ale suverénně se hlásí na VŠ (Každoročně mám několik telefonátů typu: „Proč našeho Vašíka nevezmete do školy, vždyť on tu maturitu v září udělal!“ PS: Maturita v září, maturita s jistotou).
- VŠ jsou opět financovány stejným způsobem. Proto VŠ přijímají více uchazečů i podprůměrných maturantů, aby nebyly bez peněz. To je hlavní příčinou vysoké propadavosti studentů na některých VŠ. Že VŠ dostávají část financí i za počet absolventů jejich kvalitu určitě neřeší...
- kdo se nedostane na veřejnou VŠ, kde jsou povětšinou nároky na studenty tvrdší, jde na soukromou VŠ, kde je student z důvodů financování fakticky nevyhloučitelý. Ve vyspělých zemích světa se platí na soukromých VŠ za nadstandardní vzdělání, u nás se platívá za podprůměrné vzdělání nebo jen za nějaký titul.

Pak se nedivme, že se pohybujeme v podprůměru a zlepšení je v nedohlednu...

Ing. Miroslav Richter, PH.D., EUR Ing., Děkan Fakulty životního prostředí, Univerzita Jana Evangelisty Turkyně v Ústí nad Labem

Dříve uznávaný systém školství, dnes hledání cesty, jak z problémů ven.....

Základní chybu vidím v rozbití funkčního systému školství, v hledání a slepování různých systémů ze zahraničí. Řešení bylo daleko jednodušší – odpolitizování školství, příprava kvalitních tvůrčích učitelů. To se nám bohužel nepodařilo.

V základním školství byly po řadě reforem vyloučeny případně silně omezeny přírodovědné a technicky zaměřené předměty (fyzika, chemie, technické práce). Žáci si nedovedou představit ani nejsou seznamováni se současnou moderní průmyslovou výrobou a technikou, není u nich vytvářen vztah k ať manuální, tak duševní práci ve výrobním procesu. Při výuce na základních školách nejsou vytvářeny dovednosti k samostatnému učení ani schopnosti logického myšlení a úsudku případně představivosti. Žáci nesmí být přetěžováni, výjimečně dostávají domácí úkoly, výuka se zaměřuje na hru a různé projekty.

Střední školství tvoří gymnázia, střední odborné školy a střední průmyslové školy. Gymnázia jsou zaměřena především humanitně, případně přírodovědně, bez informací o průmyslové výrobě a moderní technice, prezentovány jsou především předměty vedoucí ke studiu na vysokých školách ekonomických, právnických, humanitních případně lékařských. Gymnázia vystupují jako prominentní školy, kam odcházejí ze základních škol nejnadanější žáci a pokračují především na humanitně zaměřených vysokých školách, i když to „prominentní“ se díky financování škol a demografické křivce nedá v poslední době říci.

Střední průmyslové školy získávají většinou žáky základních škol, kteří dosahují horších studijních výsledků. Absolventi středních škol potom v tomto trendu pokračují a dosahují stále se zhoršujících výsledků u maturit, jejich znalosti neodpovídají následnému studiu na vysokých školách ani požadavkům praxe. Bohužel došlo k naborování celého systému a dnešní absolvent SPŠ nemá ani odpovídající teoretické znalosti ani praktické dovednosti. Školy pracují s tím, co přijde a svůj podíl má systém financování.

Střední odborné školy (dříve „učiliště“) se potýkají s výrazným poklesem zájmu žáků ZŠ. Absolventi jsou většinou přetěžováni teoretickými poznatky bez získání hlubších praktických znalostí a dovedností a při nástupu do zaměstnání neskýtají jistotu kvalitní řemeslné práce. Dřívější učiliště produkovala řemeslně zdatné absolventy, kteří znali základ pro svoji profesi, dnes střední odborné školy produkují teoreticky nezdatné absolventy, kteří se jdou učit svůj obor do praxe.

Samostatnou kapitolou, která dotváří celý chybně pojatý systém školství, tvoří vysoké školy. Především technické obory jsou dlouhodobě podfinancovány, dlouhodobě je zkracováno financování vysokých škol z důvodu odebrání části dotace státem v podobě DPH (21%). Stejně nesmyslným je financování vysokých škol koeficientem náročnosti, který technické obory řadí mezi nejhůře financované obory studia po humanitních oborech. Od roku 2010 je také plošně snižován počet studentů vysokých škol bez ohledu na potřeby společnosti a rozhodování o trhu práce je přenecháno rektorům vysokých škol, kteří by měli prostředky podle potřebnosti absolventů přerozdělovat. Tím klesají počty na vysokých školách, málo citelně u humanitních oborů, velmi citelně, vzhledem k nízkému vstupnímu počtu studentů v dřívějších letech, u technických a přírodovědných oborů. Ne právě domyšlené je financování vysokých škol prostřednictvím koeficientu K (kvalita). Školy jsou hodnoceny významně za publikační činnost, která většinou nic nepřináší a navíc je dvojnásobně hodnocena u humanitních oborů z údajného důvodu, že tyto obory mají omezenou možnost publikací v prestižních odborných časopisech. Přes deklarace o nutnosti spolupráce s praxí jsou výstupy takové spolupráce při hodnocení zohledněny minimálně. Problematika nízkého počtu studentů u technických a přírodovědných oborů je navíc zdůrazněna nízkými znalostmi a schopností učení nastupujících studentů. Na uvedené vysoké školy přicházejí studenti s průměrnými nebo velice špatnými výsledky bez návyku k učení a schopnosti samostatného studia. Od kvality vstupujících studentů se odvíjí nízký počet absolventů technických a přírodovědných oborů. Problémem systému je vysoký počet soukromých vysokých škol zaměřených na ekonomiku, veřejnou správu případně právní problematiku, které řeší především problematiku splnění kvalifikačních předpokladů ve státní správě.

A jak dál? MŠMT a dnešní vedení resortu se snaží realizovat některé kroky, které se však projeví za řadu roků. Mezi opatření je nutno zařadit např.: systémovou úpravu učebních plánů středních průmyslových a odborných škol s tím, že absolvent střední průmyslové školy bude mít hlubší teoretické znalosti, které dokáže aplikovat a při studiu získá praktické dovednosti k podpoře svých znalostí. Absolvent odborné školy – dříve učiliště bude mít základní teoretické znalosti a převážnou část výuky bude tvořit nácvik praktických a aplikačních dovedností, nebude vyžadována maturitní zkouška, ale např. mistrovská, řemeslnická atd., pro učitele základních a středních škol by měly proběhnout metodické kurzy seznamující s nácvikem logických postupů, úsudků a prostorové představivosti u žáků, změnit způsob financování atd. Řešení vždy existují, bohužel ve školství mají velkou setrvačnost a projeví se za řadu roků, jak pozitivně tak i negativně.

Předně si dovoluji konstatovat, že vzdělávací systémy jsou terčem kritiky téměř ve všech vyspělých zemích, snad s výjimkou skandinávských zemí, kde hluboké reformy proběhly již téměř před dvaceti lety a navíc tyto země do vzdělání investují mnohem více než zbytek světa. Chápu, že může zaznít námitka, že si to mohou s ohledem na vysoké daně a vysokou produktivitu dovolit. Taktéž je ale možné tvrdit, že do vzdělávacího systému, který nejeví známky konkurenceschopnosti a efektivnosti, nemá smysl investovat více, než je nezbytně nutné. Druhá důležitá věc. Naše „kdysi velmi uznávané školství“ bylo školství odpovídající industriální a dost uzavřené společnosti. Jeho těžištěm a hlavním cílem bylo připravit kvalifikovanou pracovní sílu pro v té době skutečně vyspělou průmyslovou výrobu. Jinak řečeno, cílem bylo vychovávat technickou inteligenci, jak se tehdy říkalo, a kvalifikované dělníky. Proto se náš školský systém přirozeně a „chytře“ soustředil na střední technické vzdělání (průmyslovky) a učňovské školství. Tento systém zdědili komunisti, kteří – nechám-li stranou zavedení výuky ideologických blábolů – tento systém nezdevastovali. Mimo jiné i proto, že jim vyhovoval. Technická inteligence nebyla potenciálním „ideologickým nepřítelem“ a kvalifikovaný dělník byl svým způsobem „ozdobou“ socialismu.

Potíže nastaly po roce 1989, kdy se naše země najednou otevřela a my jsme zjistili, že – obrazně řečeno – za na našimi humny už nezuří industriální revoluce a možná ani vědecko-technická revoluce (což byl do značné míry eufemismus konce šedesátých let) a že naše průmyslově kvalifikovaná a na životní úroveň a sociální jistoty dost náročná pracovní síla se náhle dostala do konkurence s levnou pracovní silou v převážně rozvojových zemích, do nichž mezitím skutečně vyspělé země začaly stěhovat výrobu založenou na vysoce rozvinutých technologiích, která „středně kvalifikovanou“ pracovní sílu ani vyučené odborníky moc nepotřebuje, stačí na jedno použití zacvičená pracovní síla, která se lehce a s nízkými náklady „přecvičí“. Víím, že to zní tvrdě, ale takhle tvrdá a neúprosná je konkurence.

Problém je v tom, že jsme na tuto změnu nezareagovali dostatečně rychle a hlavně konzistentně. Sice začala expanze vysokého školství, které pomalu ale přeci začalo uspokojovat poptávku po vysokoškolském vzdělání, ale střední a učňovské školství zůstalo prakticky nezměněno. Zatímco v zemích, které prošly expanzí vysokoškolského vzdělávání před námi, se změnil i systém středního školství, v němž jednoznačně převládá důraz na všeobecné vzdělání připravující co nejvíce mladých lidí na další studium, a to buď na nižším prakticky orientovaném nebo na akademicky orientovaném stupni vysokoškolského vzdělání, my jsme se drželi starého industriálního modelu středního školství. A abychom tomu dali korunu, zavedli jsme elitní a vysoce sociálně selektivní základní a střední školy (víceletá gymnázia), které mají za úkol připravovat „ty lepší“ (čti ze sociálně zvýhodněných rodin) na studium na vysoké škole, zatímco ti „horší“ (ze sociálně znevýhodněných rodin) se musí spokojit s „horším“ středním vzděláním nebo „učňákem“. Potíž je v tom, že většina z těch, kteří jsou v raném věku odkloněni (často z vůle rodičů) na „horší“ dráhu, nakonec vysokoškolské vzdělání získat chce a nakonec se na nějakou vysokou školu dostane. Jejich skutečná připravenost na studium na vysoké škole není dobrá, spíše je velmi špatná.

Co s tím? Mnohým se to nebude líbit, ale cesta vede přes zásadní změnu středního školství, která posílí všeobecné vzdělání, roli velmi dobrých průmyslovek – jako jinde ve světě – převezmou prakticky orientované bakalářské programy a kvalifikovanou manuální pracovní sílu si firmy a podniky budou dotvářet samy, samozřejmě se stejnou podporou, jakou od státu dostávají tzv. „učňáky“. A proč to všechno? Protože změny na trhu práce se zrychlují takovým tempem, že učit se na jednu profesi na celý život začíná být nejen luxus, ale i veliké riziko. Proto je třeba filosofii vzdělávání postavit na principu „naučit se učit“. Potíž je v tom, že tuto silně nepopulistickou změnu žádný politik uvažující v horizontu jednoho (vlastního) volebního období prosazovat nebude. A my si můžeme psát a říkat co chceme, rozhodovat budou populisté, kteří navíc o vzdělávacích systémech dále než za humny neví vůbec nic. Jak jsem už napsal jinde, zůstaneme tedy zemí montoven, mozkovny necháme jiným. Dobře nám tak.

Prof. PhDr. Petr Matějů, Ph.D., Děkan Fakulty sociálních studií, Vysoká škola finanční a správní, o.p.s.

V devadesátých letech začaly pestrému a rozmanitému systému školství v řadě tradičních evropských zemí stále více konkurovat svou atraktivností pro studenty systémy školství v USA a rychle se rozvíjejících asijských zemích. Vývoj vysokého školství, a jako důsledek toho i vývoj školství základního, byl v posledních 15 letech ovlivněn v České republice výrazným momentem a to v červnu 1999 přijatou Boloňskou deklarací, která zavedla model strukturovaného vysokoškolského studia (bakalářský a navazující magisterský stupeň, případně následně doktorský stupeň studia). Tato zcela jistě dobře míněná snaha zemí EU, ve snaze vytvořit společný jednotný prostor vysokého školství v Evropě, však s sebou přinesla i řadu problémů. V procesu zavádění strukturovaného studia musely české vysoké školy respektovat zákon a jako důsledek těchto legislativních změn samozřejmě také rozhodnutí Akreditační komise na nově připravované studijní programy. Obsah bakalářských studijních programů měl být kvalitativně jiný než obsah prvních tří let do té doby existujících dlouhých magisterských studijních programů. Bakalářská studia byla tímto procesem většinou vymezena jako na praxi zaměřený stupeň přípravy pro budoucí povolání a tím byl hodně ovlivněn i následující vývoj školství. Domnívám se, že v té době ČR měla k zavádění Boloňské deklarace přistupovat uvážlivěji, v žádném případě jsme k tomuto kroku nebyli ze strany EU nuceni, jak se dnes někdy, když vidíme i některé negativní dopady tohoto procesu, s oblibou říká. Měli jsme daleko pečlivěji vážit, které obory strukturovat a které nikoliv. Jednou z největších chyb bylo strukturování studijních programů pro přípravu učitelů. Co je výsledkem bakalářského studia u uchazeče, který chce na začátku studia být po dokončení navazujícího magisterského studijního programu učitelem a z nějakého důvodu skončí na polovině cesty jako bakalář? Učitel? Nikoliv, pro učitelskou kvalifikaci je nutnou podmínkou magisterské vysokoškolské studium. Řada absolventů těchto bakalářských studijních programů odchází díky prostupnosti systému buď studovat na jiné navazující magisterské obory, nebo do praxe, a to nejčastěji do státní správy. Zachování dlouhých učitelských studijních programů pro učitele by rozhodně přineslo větší profesionalitu absolventů pro výkon učitelského povolání a zároveň i možná snížení rizika opuštění daného směru studia studentem. To vše se pak odráží v problému nedostatku kvalifikovaných učitelů a následně i v úrovni žáků opouštějících základní školy.

Dalším problémem zavedení strukturovaného studia je otázka obsahu a délky bakalářského studia. Nabízejí školy vyvážený poměr obecných a specializovaných předmětů a obdobně tedy optimální poměr teorie a praktické výuky? Formální úprava dlouhých studijních programů v minulosti často vedla k tomu, že většina absolventů bakalářských studií obtížně nacházela uplatnění a jejich možnosti se dost často zúžily jen na další studium. Pro vysoké školy to bylo možná žádoucí, pro trh práce nikoliv. Takto nastavený obsah bakalářských studijních programů a z něho vyplývající nedostatek praktických znalostí úzce souvisí s malým vlivem zaměstnavatelů na obsah studijních programů. Účast zaměstnavatelů na obsah studijních programů je doposud relativně nízká a je zde nezanedbatelný potenciál do budoucna. Jsou školy připraveny reagovat na potřeby měnícího se a špatně předvídatelného trhu práce? Boloňský proces současně ale i nastartoval změnu přístupu ke vzdělání, vedoucí často k situaci, kdy univerzity stále častěji produkují absolventy s „přiměřenou“ kvalifikací, kteří nepotřebují širší rozhled a hluboké vědění a univerzity tak často plní funkci továren na tituly, místo toho, aby obecně rozvíjely studenty a připravovaly tak adaptabilní absolventy pro rychle se měnící potřeby trhu práce. Bohužel u vysokých škol důraz na okamžitou ekonomickou efektivitu lecky zvítězil před kvalitou a dlouhodobějšími cíli vzdělávání. Lze v technických a přírodovědných oborech udělit po pouhých třech letech titul, který splňuje jak akademické požadavky, tak požadavky na uplatnění na trhu práce? Je trh práce přesvědčen o užitečnosti absolventů bakalářských studií? Bohužel, snad kromě státní správy, dost často ne. I zde je prostor pro přehodnocení názorů zaměstnavatelů.

Systém strukturování studijních programů byl spuštěn a kromě všech výše zmíněných problémů má samozřejmě i spoustu pozitiv. Bude teď záležet na ochotě zaměstnavatelů a firem podílet se při přípravě nových studijních programů na jejich obsahu a zároveň i na uznání těchto bakalářských programů jako dostatečného základního stupně vysokoškolského vzdělání pro praxi. Na vysokých školách nyní bude, aby ve spolupráci a praxi se pokusily v některých případech u oborů, kde je to pro praxi žádoucí, o akreditaci dlouhých magisterských studijních programů, pokud to zákonný rámec dovolí. V každém případě to bude zřejmě dlouhá a ne zcela jednoduchá cesta.

Doc. RNDr. Jaroslav Pavlík, CSc., Děkan Přírodovědné fakulty, UJEP v Ústí nad Labem

Vzdělání a kvalifikace lidí

základní podmínka pro rozvoj jakéhokoliv regionu, ale Ústeckého zvlášť

K našim základním tématům „TEMA“ se jako bumerang stále v různých souvislostech vrací témata energetiky a vzdělanosti. K dnešnímu diskusnímu rozhovoru a základní a odvozená témata ke vzdělanosti a kvalifikacím, jsme pozvali Vládního zmocněnce pro Moravskoslezský a Ústecký kraj, Jiřího Cieñciała. Diskusním partnerem je tradičně předseda OHK Most Rudolf Jung.

Toto bylo a možná vzhledem k nedostatku učebnic ještě dnes vtoukáno do hlav dětí, které dnes jako max. třicetiletí vstupují do pozic v politice, správě a firmách. Lze namítnout, že je to učebnice stará 15 let, i když kdovíjak dlouho byla používána, ale... V aktuální učebnici zeměpisu pro 8. ročník základních škol a víceletých gymnázií se u charakteristiky Ústeckého kraje již v názvu kapitoly charakterizovaném „Území negativně poznamenané

A další příklad z učebnice „Hospodářský zeměpis“ pro obchodní akademie a jiné střední školy z roku 2005 se o Ústeckém kraji m.j. píše i toto: **V průmyslové struktuře kraje dominují ekologicky problémová odvětví. V Mostecké pánvi mezi Kadani a Teplicemi se povrchovým způsobem těží hnědé uhlí. I přes výrazný útlum těžby ke konci 90. let (ročně okolo 40 mil. tun), jsou následky těžby a energetického**

Kdo je Jiří Cieñciała?

Narodil 10. března 1950, bydlí ve Vendryni v Moravskoslezském kraji. Má jednoho syna a dvě vnučky.

Profesní činnost

Jiří Cieñciała vystudoval obor Systémové inženýrství na Vysoké škole báňské v Ostravě (VŠB). Poté pracoval přes 37 let v Třineckých železárnách – nejprve v útvaru výpočetní techniky, později působil jako pracovník automatizace výroby a následně ve funkci ředitele pro vývoj a obchod strojírenské divize. Posledních 14 let byl generálním ředitelem a předsedou představenstva. Nyní je členem dozorčí rady podniku.

V roce 1982 habilitoval na VŠB prací „Nástroje strategického řízení v Třineckých železárnách“. V roce 2004 byl jmenován docentem pro obor Řízení průmyslových systémů.

Od roku 2012 je rektorem soukromé Vysoké školy podnikání v Ostravě, působí rovněž ve vědeckých radách VŠB–TU Ostrava a Ostravské univerzity. Absolvoval řadu významných zahraničních stáží a certifikovaných školení, patří k držitelům

prestižních ocenění: AMA American Management Association a MCE Management Centre Europe s právem užívat titul CSM – Certified Strategic Manager. V roce 2008 získal prestižní titul Manažer roku a v roce 2014 obdržel polské manažerské vyznamenání Platinový Vavřín.

V červenci roku 2013 se stal členem vlády ČR, kde působil jako ministr průmyslu a obchodu. Od ledna roku 2014 je zmocněncem vlády pro Moravskoslezský a Ústecký kraj. Je také poradcem prezidenta ČR.

Veřejná činnost

Jiří Cieñciała je viceprezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR, členem Rady vlády ČR pro výzkum, vývoj a inovace a nově také členem Rady vlády ČR pro energetickou a surovinovou strategii. Vede Česko-polskou obchodní komoru v Ostravě. V červnu 2014 byl zvolen předsedou tripartity Moravskoslezského kraje.

Zájmy

Ve volném čase se věnuje vnučkám, rád sportuje, hraje golf a lyžuje. Jeho největší vášní je myslivost.

ÚK je regionem energetiky a těžby hnědého uhlí.

využití v krajině katastrofální. Tepelné elektrárny produkující do ovzduší škodliviny jsou rovněž umístěny v pánevní oblasti – v Tušimicích, Pruněřově, Počeradecích, Trmicích, Kadani a jinde.

Dalo by se nad tím mávnout rukou, vždyť jsou to jen učebnice a stejně jde o to, jak to který kantor dětem podá. Ale ze zkušenosti řady komorových a i firemních návštěv musím bohužel konstatovat, že řada lidí k nám do regionu jede s představou, která je v těch učebnicích popsána. Pak jsou mile a příjemně překvapeni, ale co z toho? Političtí představitelé na všech stupních sice mluví o změně image kraje na prvním místě, ale asi je to málo.

Nevím jestli jste se s takovými texty někdy setkal, ale s jakými pocity přijímáte svoji misi vládního zmocněnce do regionu, který takto tendenčně našim dětem prezentuje intelektuální výkvět naší společnosti, což by autoři učebnic měli být. Co Vy byste našim dětem říkal o Ústeckém kraji?

Cieñciała:

Nepřekvapuje mě to, jsem přeci z Moravskoslezského kraje, který v mnohém čelí velmi podobným problémům, včetně pověsti špinavé průmyslové oblasti. Ale jak jste sám podotknul – stačí návštěva Ústeckého kraje a člověk pochopí, jak je to rozmanitý a krásný region. Víte, jsem myslivec a v lesích kolem Ústí jsem strávil mnoho hodin. Jsou krásné a tak plně zvěře, že se to vidí málo kde. K rekultivacím mohu dodat jen to, že jsou provedeny způsobem, kdy nedokážu rozoznat původní krajinu od rekultivované, a to je snad nejlepší vize české rekultivační školy, od níž se učí celý svět.

Mladé generaci by v učebnicích měli připomínat především to, že oba naše kraje byly po dlouhá léta tahounem české ekonomiky a stále na nich stojí energetická soběstačnost naší země. Odpovědnost za negativa, která

Jung.

Vážený pane vládní zmocněnce, vítám Vás na stránkách našeho komorového časopisu a věřím, že se zde nepotkáváme naposledy. Ještě nikdy jsem nezačal seriál těchto hlavních rozhovorů citací cizího textu, tak jako to činím dnes: „*Pánevní oblast: Krajina zcela převrácená naruby, jakoby přenesená z jiné planety. Vodní toky změněné ve stoky, lesy zcela zadušené jedovatými zplodinami četných kominů. Dusi se však nejen lesy, ale i lidé. Katastrofální stav životního prostředí zvyšuje počet onemocnění a zkracuje život...*“ Zeměpis pro 8. a 9. ročníky základních škol – Praha 1999.

člověkem“ píše např. toto: „*Míra nezaměstnanosti v ÚK patří k nejvyšším v Česku. Zdejší obyvatelstvo se vyznačuje nižší vzdělaností (kvalifikací) a střední délkou života, naopak vyšším výskytem sociálně patologických jevů.*“ – (tato sociální charakteristika a jednoznačně negativní, je v této učebnici zeměpisu uvedena jen u ÚK). A pak ve shrnutí: „*ÚK je regionem energetiky a těžby hnědého uhlí. Oblast se silně narušeným životním prostředím...*“

V téže učebnici, ale pro 9. ročníky se v kapitole o těžbě surovin m.j. píše i: „*Povinnou součástí současných těžebních plánů je i plán obnovy krajiny po ukončení těžby, tzv. rekultivace. Jejich výsledek bývá často sporný.*“

to sebou bohužel nese, je odpovědností celého státu. Včetně řešení problémů, které jsou spojeny s útlumem tradičních průmyslových odvětví a potřebou hledat jiné pracovní příležitosti. Přijetím vládního usnesení a ustavením vládního zmocněnce stát tuto skutečnost potvrdil. Mým úkolem je proto v součinnosti s regionálními partnery z obou krajů a jednotlivými ministerstvy přispět ke zlepšení této složité situace.

Jung:

Pane vládní zmocněnce, každý člověk přijímající důležité poslání má nějakou vizi, jak chce ve své funkci působit. Mohl byste nás seznámit s tou Vaší vizí fungování vládního zmocněnce a jaké priority a formy jejich naplnění jste si stanovil?

Cieñciała:

Pro Moravskoslezský a Ústecký kraj je důležité, aby jim někdo pomáhal řešit problémy a pomáhal prosazovat návrhy ve vládě. Mají totiž opravdu těžší pozici a více potíží než jiné regiony. Začal jsem se věnovat a budu se věnovat všem hlavním problémům, které tíží oba regiony, od problémů spojených s těžbou, ochranou životního prostředí až po podporu podnikání nebo rozvoje technického vzdělávání, ale za prioritní považuji udržení stávajících a vytváření nových pracovních míst. Za svůj úkol považuji především propojit ty nejzásadnější požadavky obou krajů a v součinnosti s ministerstvy připravit taková opatření, která přispějí k rozvoji obou regionů. Za důležité ale považuji i řešení různých vyhrančených situací, která mohou vést k propuštění. Je dokázáno, že udržení míst je levnější než vytváření nových. Proto mimo jiné podporuji také pakty zaměstnanosti.

Jung:

Jedním z paradoxů Mostecka je fakt, že v oblasti s velikou nezaměstnaností shání firmy zaměstnance, tedy zaměstnance ochotné pracovat v podmínkách které firma v zájmu zachování své konkurenceschopnosti může poskytnout. Je také o kvalifikaci pracovní síly, kde jedním ze segmentů kvalifikace je také vzdělání. Máte bohatou praxi v řízení firem a zkušenosti z vládního postu také nejsou zanedbatelné. V čem vidíte příčiny nedobrého stavu našeho školství a praktické zničení učilišť, což bude mít do budoucna na náš průmysl a podnikání neblahý vliv a vlastně již má. Dnešní ministr školství již jakousi vizi prezentuje. Sympatické jsou myšlenky o praxi jako podmínky k mistrovským zkouškám na učilištích a řady dalších. V regionech, které musí výhledově řešit přípravu na změnu struktury svého průmyslu je otázka vzdělanosti jedním z klíčových problémů, tedy zdůrazňuji – použitelné vzdělanosti. Že stávající systém není dobrý je snad jasné i zodpovědným, ale v čem vidíte chyby, kterých jsme se jako společnost v minulosti dopustili a jak podle Vás z toho ven?

Cieñciała:

Hlavní chybou bylo, že jsme při tom našem budování kapitalismu poslalali i to dobré, co se tady léta budovalo, včetně kvalitního systému vzdělávání. Dalším vlivným faktorem bylo, že s rozvojem podnikání, služeb a obchodu v 90. letech vznikla eminentní poptávka po ekonomicky,

jazykově a v mnoha odvětvích i humanitně vzdělaných pracovnících, tyto profese zažily velký „búm“ a byly dobře placeny, a to se vžilo do povědomí lidí. Každý rodič proto chtěl mít ze své ratolesti manažera. Ale ta doba je pryč. K tomu připočítejte, že systém plánování a řízení na úrovni státu vzal začátkem 90. let za své, takže studijní obory se otevírají nikoli podle vývoje trhu práce, ale podle požadavků studentů. Také došlo k ne vždy povedené privatizaci státních podniků a s nimi padla i řada učilišť. Když vše následně podtrhla ekonomická krize a recese, dospěli jsme k současnému stavu – nezaměstnanost, trh přesycen absolventy oborů, které zaměstnavatelé nepotřebují, nedostatek řemeslníků a techniků, chaos ve školství. Bez razantní reformy školství na všech úrovních a návratu k tradici odborných učilišť a odborným praxím (duálnímu vzdělávání) se situace nezmění.

Jung:

Mostecko, Ústecký kraj a v podstatě i celou republiku ovlivňuje otázka využití vlastních surovinových zdrojů, zejména pro energetiku. Je to také u územně ekologických limitech, ale co já považuji za daleko závažnější je ten problém, že vypuštěním tzv. vyvlastňovacích paragrafů z Horního zákona se stát prakticky vzdal role té poslední autority, která rozhodne o využití konkrétního ložiska nerostných surovin. Je to řekl bych unikátní český postoj a nebezpečný stav, který si váš předchůdce ve funkci ministra průmyslu uvědomil a po uskutečnění neuvěřitelného politického sněmovního obchodu při schválení oné novely, byl záhy připraven příslušný návrh novely HZ, který tento

...kdo a s kým se vlastně postará o vytěžení zásob nerostných surovin.

problém také svým způsobem řeší – ale kde je tomu konec. Vláda ve které jste byl ministrem téhož rezortu, to také nikam neposunula a tak se stále rozumuje o různých politikách, které budou k ničemu, když si nějaký zainteresovaný nebo fanatický jedinec na svém „poličku“ bude trvat a z principu, či zlé vůle zkrátka nedá a nedá. O tom se již mluvilo a stále mluví hodně, Váš názor nás zcela jistě zajímá, ale z hlediska hlavního tématu tohoto vydání TEMA, je zde také pohled trochu jiný. Mluvíme o kvalifikaci lidí pro báňské činnosti a hlavně o obsluhu unikátních strojů a zařízení dolů. Mám obavu, že až někdo politicky stabilní najde odvahu říci, že bez uhlí ta energetika vlastně ani nepůjde, pak může nastat situace – kdo a s kým se vlastně postará o vytěžení zásob nerostných surovin. Bylo by špatné, aby se toho opět ujal zahraniční kapitál, který mimochodem projevuje zájem o studium na VŠB.

Cieñciała:

Myslím, že místní lidé i politici, jak v Moravskoslezském tak v Ústeckém kraji, si uvědomují, že bez uhlí se naše energetika a teplárenství neobejde, i když se to některým nelíbí. Školy mají dlouhodobější studijní programy a těžba uhlí má mezi nimi stále své místo. Já věřím, že to tak bude i nadále, i když ta situace není jednoduchá, ani pro firmy, ani pro školy. Majitel těžební společnosti OKD prohlásil, že při stávajících cenách je reálně těžít

na Karvinsku už jen zhruba 10 let. To není zrovna povzbudivé, ale otázka nových těžebních technologií je v tomto smyslu možná ještě aktuálnější než kdy dříve. Co se týče zahraničního kapitálu, ten nemusí představovat zlo ani ohrožení, ale je důležité, jak si náš stát dokáže ohlídat své zájmy, resp. své nerostné bohatství.

Jung:

Použiji-li trochu kostrbaté vyjádření, že „odběratelem“ produktů vzdělávacích systémů je vedle státní správy hlavně podnikatelské prostředí, pak musím konstatovat, že podnikatelské prostředí má na systém a praktiky vzdělávání pramalý vliv. Reprezentantem podnikatelů je ze zákona Hospodářská komora ČR, která oproti jiným komorám ve vyspělých zemích je postavena na dobrovolném členství, které ve své podstatě rozhodně nevytváří potřebné zdroje a vliv pro žádoucí činnost komory v Česku. Téma komory je obrovské a jistě se k němu někdy vrátíme, ale zůstaňme u tématu. Je náhodou, že v zemích kde funguje učňovské a technické školství je povinné členství v komoře? Mluvíme-li o mistrovských zkouškách, duálním vzdělávání, podpoře technických oborů a o kontrole účinnosti vzdělávacích systémů, pak musíme také mluvit o tom kdo výsledky z hlediska úrovně a použitelnosti ověří. Stát asi ne, to bychom zůstali tam kde jsme, vzdělávací instituce samy také ne – pak je tu jen podnikatelská instituce ze zákona a komora v dnešním postavení a výkonnosti také asi ne. Pak jak? Pane vládní zmocněnce, jistě jste se s komorou dostal do styku a v podstatě ji znáte. Jak tedy Vy vnímáte komoru obecně a pak konkrétně z hlediska jejich cechů a společenstev, jako podmínku zlepšení úrovně řemeslných a technických oborů?

Cieñciała:

Otázku na téma hospodářské komory jsem musel v tomto rozhovoru čekat a Vás by na oplátku nemělo překvapit, že s některými kroky se ztotožnit nemohu. Já se pohybuji v průmyslu celý svůj život a měl jsem možnost sledovat vývoj a následný úpadek některých průmyslových firem, které se už nepodařilo zachránit nebo bojují o přežití. Mrzí mě, že ti, kteří se podíleli na devastaci českého průmyslu, jsou teď ve vedoucích

Jak komora, tak i svaz průmyslu se výrazně zasazují o nutnou spolupráci firem a škol

funkcích komory.

Na druhé straně působení hospodářských komor na regionálních úrovních zasluhuje uznání. Obecně úlohu zaměstnavatelských struktur nezpochybňuji, sám jsem viceprezidentem Svazu průmyslu a dopravy ČR. Jak komora, tak i svaz průmyslu se výrazně zasazují o nutnou spolupráci firem a škol, ale narážíme na absenci efektivního systému, který musí stanovit stát. Znam celou řadu podniků různých velikostí, které bez problémů spolupracují se školami, většinou jsou však tyto aktivity založeny na osobních kvalitách a úsilí konkrétních osob v rolích manažerů či majitelů firem a ředitelů škol. Komory i svaz průmyslu mohou k této spolupráci přispívat, ale bez nastavení rámce ze strany státu nikdy nepůjde o plošný systém, který je nezbytný.

Jung:

Je všeobecně známo, že jste si vybral za sídlo své kanceláře v Ústeckém kraji ne město krajské, ale Most. Proč to byl právě Most a jakým dojmem na Vás Mostecko politické, podnikatelské a třeba i jako místa k životu působí. Třeba také Mostecko sportovní – titul „Evropské město sportu 2015“ není k zahoezení a víte kdo jsou Černí andělé?

...kdo by neznal „vaše“ krásné a úspěšné házenkářky...

Cieñciała:

Most jsem zvolil proto, že v něm sídlí Hospodářská a sociální rada Ústeckého kraje, kterou považují za své zázemí v tomto regionu. Díky tomu, že na její půdě se setkávají zástupci zaměstnavatelů, odborů, obcí, měst, krajské samosprávy i neziskového sektoru mi poskytuje velmi silné argumentační zázemí, které potřebuji pro svou roli zmocněnce vlády.

Město Most symbolizuje můj pocit z celého kraje – místo zasažené průmyslem se špatnou pověstí a řadou problémů, které současně dokáže návštěvníka mile překvapit svým zázemím. V této souvislosti se mi vybavuje má návštěva Hipodromu... K ocenění „Evropské město sportu 2015“ gratuluji, Ostrava tento titul vlastnila pro rok 2014, můžeme to brát jako symboliku:-).

A Černí andělé, to mě pane předsedo už opravdu zkoušíte... kdo by neznal „vaše“ krásné a úspěšné házenkářky...

Jung:

V našem rozhovoru jsme již téměř vyčerpali vymezený prostor, ale přeci jenom je tu ještě jedno zajímavé téma.

Tím jsou různé dotační tituly a pobídky. Jejich role je v podnikatelském i politickém prostředí diskutabilní a nemyslím si že bychom je teď a tady dalekosáhle rozebírali, ale dovoluji jen jeden pohled. Na našich magistrátech i krajském úřadě najdeme řadu úředníků soustředěných v odděleních nebo odborech, kteří mají na starosti právě tuto problematiku, jak já říkám fenoménu „laciných peněz“ a „sáhnutí si“ na ně. Nic proti tomu, problematika je to velmi složitá a nějakou péči to nesporně zasluhuje. Ale dovolím si tvrdit, že žádná instituce samospráv nemá specializovaný útvar, který by se zabýval stávajícím podnikatelským potenciálem, ovšem kromě kapacit, které mají na starosti kontrolní činnost – o tom také někdy přišťe. Hospodářské a Agrární komory nemají na samosprávných orgánech profesionálně působící partnery se kterými by mohli z hlediska skutečných efektů komunikovat a hledat účinná, reálná a realizovatelná řešení pro udržení a rozvoj stávajícího podnikatelského potenciálu – někdo tomu říká „rodinné stříbro“. Je pravdou, že se ke spolupráci hlásí v rámci svých programů političtí reprezentanti, ale při vši účtě jejich mandát je omezený a poplatný mimo jiné koaličním hrátkám. Nechci zabíhat do velkých podrobností, ale jak Vy se díváte na tento problém profesionální spolupráce.

Cieñciała:

Máte pravdu, na toto téma máme již málo prostoru, proto jen stručně poznamenám, že dotační prostředky z fondů EU bych za laciné peníze neoznačil, i když z hlediska podnikatelského Vámi naznačený kontext vnímám, ale je přeci „na nás“ jak a kam je investujeme

a například právě v oblasti vzdělávání nebo v řešení sociálních problémů jsou to prostředky velmi potřebné. Ale to je opravdu na samostatné téma.

To, že podnikatelé ani jejich svazy nemají v samosprávných orgánech potřebné partnery je bohužel velká pravda. Proto jsem také s takovou chutí podpořil úsilí již zmíněné Hospodářské a sociální rady ÚK, na kterém se podílí i hospodářská komora a svaz průmyslu, aby kraj zřídil odbor či oddělení k problematice průmyslu a podnikání. Divím se, že v obou našich krajích s neodiskutovatelným průmyslovým zaměřením to dávno není samozřejmostí. Zaznamenal jsem, že Ústecký kraj snad již k částečné realizaci sáhl, snad se to podaří.

Jung:

Pane vládní zmocněnce, děkuji Vám za Vás čas a jestli byste chtěl na závěr vyslovit nějaké poselství k našim podnikatelům, pak prosím.

Cieñciała:

Já si velice vážím poctivých a pracovitých podnikatelů, kteří nemyslí jen na sebe a na zisk. Víím, že doba přejíe spíše těm, kdo mají ostré lokty, dobré kontakty a žádné zábrany, ale já stále věřím, že se to změní. A mám jedno aktuální přání...aby rusko-ukrajinský konflikt měl co nejmenší dopady na tuzemskou ekonomiku a s ní spojenou zaměstnanost.

Děkujeme vám za rozhovor
Redakce

Aktéři rozhovoru při slavnostním otevření kanceláře vládního zmocněnce v Mostě v květnu letošního roku. Slavnostního otevření se také zúčastnil ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, hejtmán Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček a řada dalších osobností regionu.

Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.

Váš dodavatel vodohospodářských služeb

Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., člen skupiny Veolia, je provozovatelem vodohospodářské infrastruktury v severních Čechách. Poskytuje kompletní služby v oblasti výroby a dodávek pitné vody a následného odkanalizování a čištění odpadních vod v Libereckém a Ústeckém kraji.

V rámci své působnosti zásobuje pitnou vodou společnost více než 1 milión obyvatel.

Poskytované služby

- provozování vodovodů a úpraven vody
- provozování kanalizací a komunálních čistíren odpadních vod
- provozování průmyslových čistíren odpadních vod a úpraven vod
- outsourcing průmyslového vodního hospodářství
- projektová a inženýrská činnost v oblasti vodohospodářských staveb
- rozborů pitných a odpadních vod a kalů
- likvidace tekutých odpadů

Péče o zákazníky

Společnost Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. klade zásadní důraz na spokojenost zákazníků. Jako první vodohospodářská společnost v ČR zavedla zákaznickou linku a vybudovala call centrum. V Libereckém a Ústeckém kraji provozuje 15 zákaznických center. Prostřednictvím služby SMS Info nabízí zákazníkům doručování důležitých informací zdarma do mobilu. Nově byla zavedena možnost zaslání přehledné faktury za vodné a stočné e-mailem.

Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.

Přítkovská 1689, 415 50 Teplice

infolinka: 840 111 111

www.scvk.cz

Vzdělání versus kriminalita

plk. Mgr. Jiří Volprecht

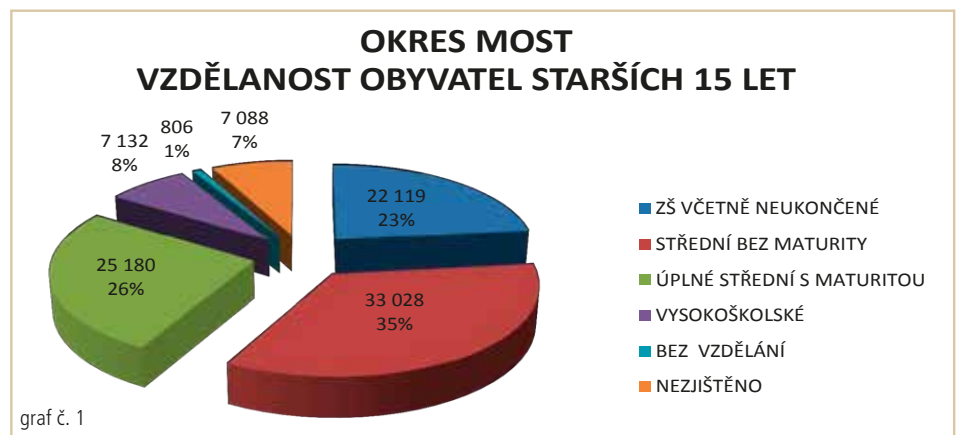
Při hodnocení vzdělanosti byly jako podklad použity údaje Českého statistického úřadu, zjištěné v rámci posledního sčítání lidu z roku 2011. Podle těchto dat měl okres Most 114 798 obyvatel, z toho 95 353 starších 15 let. Z těchto pak bylo podle struktury vzdělanosti 806 osob s neukončeným základním vzděláním, 22 119 s ukončeným základním vzděláním, 33 028 se středoškolským vzděláním s výučním listem, 25 180 s úplným středním vzděláním s maturitou a 7 132 absolventů některého z typů vysokoškolského vzdělání. Z uvedeného celkového počtu osob starších 15 let nebyly v 7 088 případech údaje o nejvyšším dosaženém vzdělání zjištěny. Procentuální zastoupení podle dosaženého vzdělání obyvatel okresu Most ve srovnání s Českou republikou je uvedeno v tabulce č. 1. Rozložení vzdělanosti v okrese Most pak znázorňuje graf č. 1.

Pro potřeby statistického porovnání vztahu mezi nejvyšším stupněm dosaženého vzdělání a pácháním trestné činnosti je třeba vycházet z celkového počtu trestně odpovědných osob, tedy osob starších 15 let, kterých bylo v okrese Most podle posledního sčítání lidu 95 353 (dále jen rozhodná populace). Nutno předestřít, že níže uvedené komparace jsou zatíženy jistou chybovostí. Především všechny údaje o pachatelích trestných činů se vztahují

K žádosti o napsání článku o vztahu mezi vzděláním člověka a pácháním trestné činnosti jsem měl zpočátku poněkud rezervovaný přístup. K této problematice zcela jistě existuje množství sofistikovaných kriminologických výzkumů a člověk nepotřebuje být vědec, aby mu nebyly zřejmé celkem triviální souvislosti. Po nastudování množství statistických údajů, zvláště ve vztahu k našemu specifickému regionu, jsem však dospěl k názoru, že některá srovnání mohou být i zajímavá a možná i přínosná.

	ZŠ	vyučen	SŠ maturita	VŠ	nezjištěno
okres Most	23,2%	34,6%	26,6%	7,5%	8,1%
Česká republika	17,6%	33%	31,2%	12,5%	5,7%

tabulka č. 1

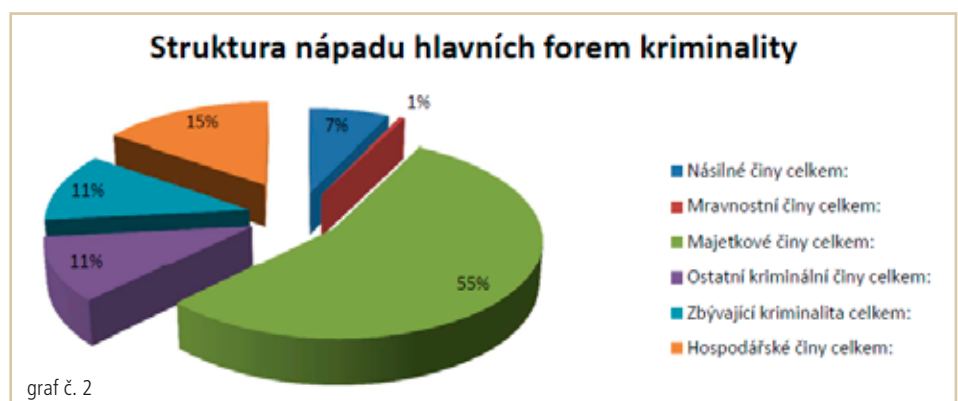

Struktura nápadu hlavních forem kriminality na území okresu Most ve sledovaném období

název	zjištěno	objasněno	tj. %
Násilné činy celkem:	168	127	75,60
Mravnostní činy celkem:	12	11	91,67
Majetkové činy celkem:	1 284	417	32,48
Ostatní kriminální činy celkem:	252	181	71,83
Zbývající kriminalita celkem:	264	231	87,50
Hospodářské činy celkem:	358	270	75,42
CELKOVÁ KRIMINALITA:	2 338	1 237	52,91

zdroj: statistické přehledy ESSK

tabulka č. 2

pouze k objasněné kriminalitě za období 1. pololetí roku 2014 (dále jen sledované období). Z celkového počtu 2 338 oznámených trestných činů v okrese Most jich bylo v tomto období policií objasněno 1 237, tj. 52,9%. Strukturu nápadu hlavních forem kriminality a úspěšnost odhalování jejich pachatelů znázorňují graf č. 2 a tabulka č. 2.

Pokud se v tomto článku hovoří o pachatel, je tím myšlena osoba, proti níž bylo ve sledovaném období zahájeno trestní stíhání, bylo jí sděleno podezření z trestného činu v tzv. zkráceném přípravném řízení nebo o ní bylo jako o pachatel rozhodnuto jinak ve smyslu trestního řádu. Údaje o dosaženém stupni vzdělání pachatelů jsou zjišťovány z výsledků těchto osob, nikterak se neověřují, neboť ve většině případů nejsou z pohledu trestního práva relevantní. Záleží rovněž na ochotě pachatele tyto údaje sdělit, či uvést pravdivě.

Lze namítat, že porovnáváme neaktuální statistické údaje o struktuře vzdělanosti obyvatel z roku 2011 a kriminalistická data z letošního roku. Ve skutečnosti se však počet obyvatel v okrese Most za posledních několik let významně nezměnil a v důsledku stálého přílivu sociálně slabších občanů, i přes působení poměrně rozsáhlého systému středního a vysokého školství v okrese, ani struktura vzdělanosti. Vzhledem k tomu, že i struktura kriminality je od roku 2011 víceméně konstantní, lze zjištěné výsledky považovat za dostatečně vypovídající. Strukturu pachatelů trestných činů ve sledovaném období znázorňuje tabulka č. 3.

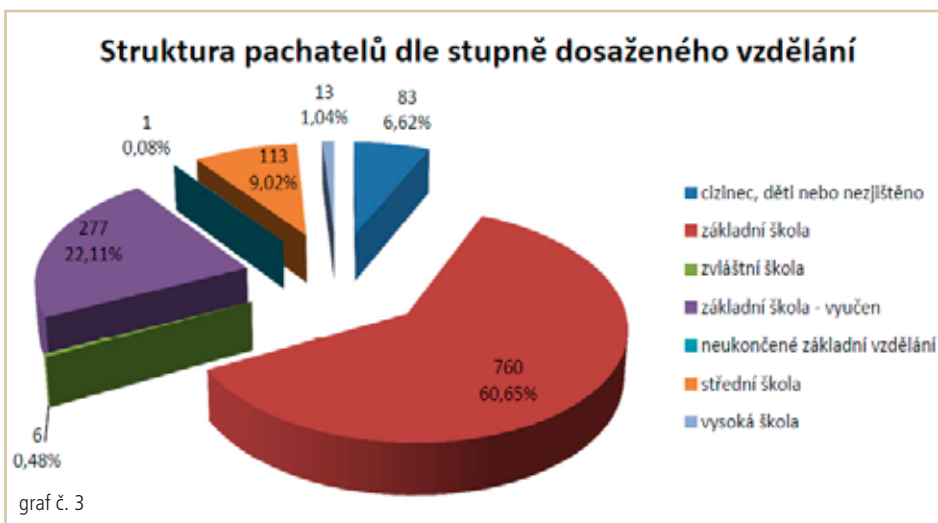
Ve vztahu k 1 237 objasněných trestných činů policisté ve sledovaném období zjistili 1 253 jejich pachatelů. Jen pro vysvětlenou, jeden trestný čin může spáchat více než jeden pachatel. Co se týká segmentu základní škola, má okres Most v rámci Ústeckého kraje výrazně nejvyšší zastoupení (60,7 %). Pro srovnání na druhém místě je okres Teplice se zastoupením 51,9 %, žádný z dalších okresů pak nepřesahuje 50 %. Z tabulky č. 3 je dále patrné, že zcela zásadními skupinami pachatelů jsou osoby se základním vzděláním a pachatelé s výučním listem – dohromady 82,76 % všech pachatelů trestných činů v okrese Most. Ještě názorněji strukturu pachatelů vyjadřuje graf č. 3.

Struktura pachatelů trestných činů zjištěných na území okresu Most ve sledovaném období dle stupně dosaženého vzdělání

kategorie	počet pachatelů	tj. %
cizinec, děti nebo nezjištěno	83	6,62
neukončené základní vzdělání	1	0,08
zvláštní škola	6	0,48
základní škola	760	60,65
základní škola – vyučen	277	22,11
střední škola	113	9,02
vysoká škola	13	1,04
CELKEM	1 253	100

zdroj: modul FZP-IS ETR

tabulka č. 3

graf č. 3

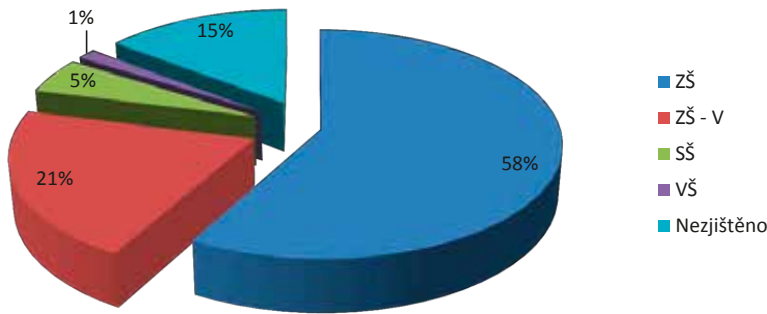
Podíly skupin pachatelů zjištěných na území okresu Most ve sledovaném období na vybraných druzích trestných činů

	ZŠ	ZŠ – V	SŠ	VŠ	Nezjištěno
Loupeže:	14	2	1	0	7
	58,3%	8,3%	4,2%	0%	29,2%
Násilné činy celkem:	80	29	7	2	20
	58,0%	21,0%	5,1%	1,4%	14,5%
Mravnostní činy celkem:	6	1	1	0	2
	60,0%	10,0%	10,0%	0%	20,0%
Krádeže vloupáním celkem:	74	25	4	0	13
	63,8%	21,6%	3,4%	0%	11,2%
Krádeže prosté celkem:	187	65	23	0	17
	64,0%	22,3%	7,9%	0%	5,8%
Podvody a zpronevěry:	16	6	4	2	0
	57,1%	21,4%	14,3%	7,1%	0%
Majetkové činy celkem:	294	100	32	3	31
	63,9%	21,7%	7,0%	0,7%	6,8%
Hospodářské činy celkem:	203	42	19	1	12
	73,0%	15,1%	6,8%	0,4%	4,7%
CELKEM STÍHÁNO:	760	277	113	13	83
	60,7%	22,1%	9,0%	1,0%	7,2%

zdroj: modul FZP-IS ETR

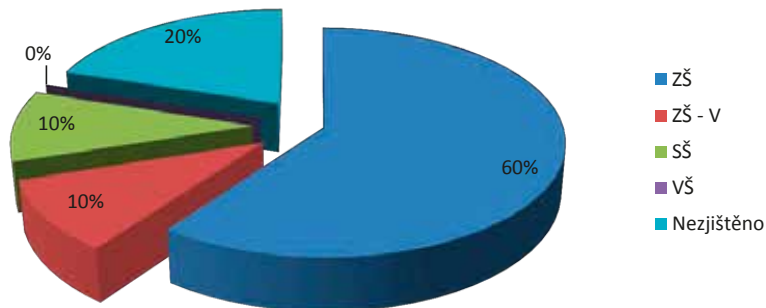
tabulka č. 4

Násilné činy

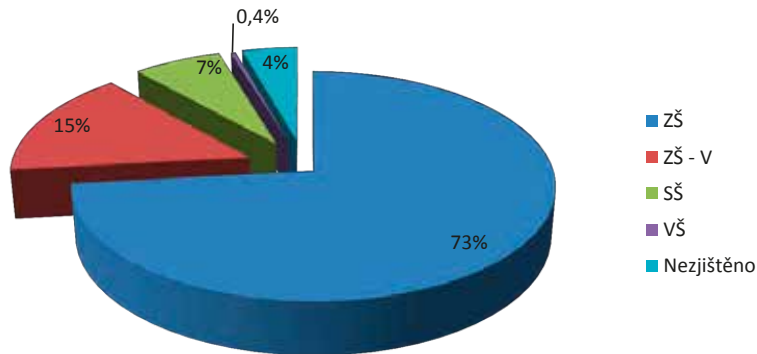
graf č. 4

Mravnostní činy

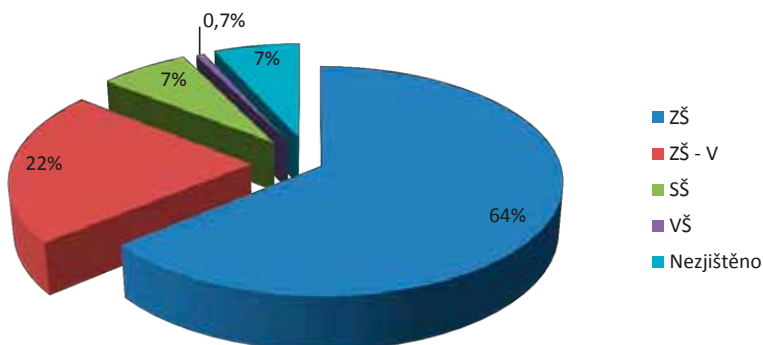
graf č. 5

Hospodářské činy

graf č. 6

Majetkové činy

graf č. 7

Nyní se podrobněji zaměříme na otázku, jakých druhů trestných činů se nejčastěji dopouštějí pachatelé z jednotlivých skupin podle stupně dosaženého vzdělání. Kromě základních druhů kriminality, jako je násilná, mravnostní, majetková a hospodářská, zohledníme i vybrané konkrétní trestné činy. Podíly jednotlivých skupin pachatelů podle dosaženého stupně vzdělání na páchání vybraných druhů trestných činů znázorňuje tabulka č. 4.

V případě nejnižšího stupně vzdělání jsou nejmarkantnější hodnoty u hospodářské trestné činnosti (73 % všech pachatelů), kdy se jedná především o pachatele úvěrových podvodů. Lze říci, že skupina pachatelů se základním vzděláním dominuje ve všech segmentech sledovaných druhů kriminality. Pro názornost ještě zobrazení v podobě výšečových grafů č. 4–7.

Tabulka č. 5 znázorňuje, jakým poměrem jsou pachatelé trestných činů zastoupeni ve své vlastní skupině dle dosaženého stupně vzdělání.

Z tohoto přehledu je patrné, že například z celkového počtu 22 119 občanů rozhodné populace okresu Most se základním vzděláním bylo ve sledovaném období 3,463 % obviněno z trestného činu. Z této skupiny pak 1,347 % bylo obviněno pro majetkový trestný čin a necelé procento pro trestný čin hospodářského charakteru. Na druhé straně z početnější skupiny středoškoláků s maturitou (25 180 osob rozhodné populace) bylo ve sledovaném období obviněno 0,449 % a ze skupiny vysokoškoláků (7 132 osob rozhodné populace) pak pouze 0,182 %.

Z grafu č. 8 pak můžeme vysledovat zcela zřejmou souvislost mezi dosaženým vzděláním a pácháním trestné činnosti, když z rozhodné populace v okrese Most je 23,2 % se základním vzděláním a tato skupina se ve sledovaném období podílela 60,7 % na celkovém počtu pachatelů trestných činů. U ostatních skupin obyvatel je již poměr opačný. Podíl vyučených, kterých je v okrese 34,6 % rozhodné populace, je 22,1 % ze všech pachatelů, středoškoláci (26,4% rozhodné populace) se na počtu pachatelů podílí 9 % a vysokoškoláci (7,5 % rozhodné populace) pouze jedním procentem.

Zjištěné souvislosti nejsou žádným překvapením. Samozřejmě nelze paušalizovat. Obecně však platí, že čím vyššího stupně vzdělání

jedinec dosáhne, tím menší má sklony k páčání protiprávního jednání. Nejde ani tak o odborné zaměření vzdělání, ale spíše o výchovné působení, či lépe řečeno intenzitu socializace jedince, který je v průběhu vzdělávacího procesu jednak konfrontován s určitými autoritami či životními vzory, jednak je součástí sociální skupiny, ve které je úspěch měřen pro společnost žádoucími hodnotami, jako je vlastní píle, odpovědnost, cílevědomost, slušnost atd. Vzdělaný člověk lépe dosáhne lukrativnějšího zaměstnání, spojeného s určitým společenským postavením a pouhým zápisem v trestním rejstříku může o toto postavení přijít. Zavírají se mu například dveře k podnikání, zaměstnání ve státní správě a podobně. Na druhé straně uplatnění člověka se základním vzděláním bez kvalifikace na trhu práce bývá, zejména v našem regionu, problematické a takový člověk bez perspektivy pravidelného legálního příjmu má tendenci prostředky k obživě získávat trestnou činností. V takové sociální pozici toho již není mnoho, o co může v souvislosti s odhalením přijít. Za zásadní považují kladný vztah ke vzdělání, jehož vytvoření je převážně otázkou rodinné výchovy. Vždy platilo a stále platí, že investice do vzdělání se v každém případě vyplatí, a to nikoliv jen investice finanční.

plk. Mgr. Jiří Volprecht
vedoucí P ČR ÚO Most

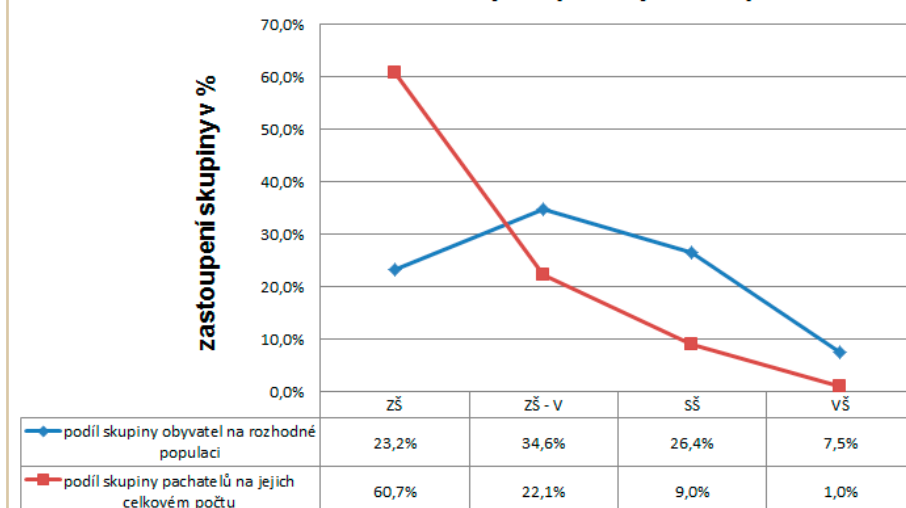
Relativní podíl počtu pachatelů stíhaných na území okresu Most ve sledovaném období pro vybrané druhy trestných činů na dané skupině obyvatelstva okresu

	ZŠ	ZŠ – V	SŠ	VŠ
skupina osob v okrese Most	22 119	33 028	25 180	7 132
Loupeže:	0,063%	0,006%	0,004%	0%
Násilné činy celkem:	0,362%	0,088%	0,028%	0,028%
Mravnostní činy celkem:	0,027%	0,003%	0,004%	0%
Krádeže vloupáním celkem:	0,344%	0,076%	0,016%	0%
Krádeže prosté celkem:	0,854%	0,197%	0,091%	0%
Podvody a zpronevěry:	0,072%	0,018%	0,016%	0,028%
Majetkové činy celkem:	1,347%	0,303%	0,127%	0,042%
Hospodářské činy celkem:	0,922%	0,127%	0,075%	0,014%
CELKEM STÍHÁNO:	3,463%	0,839%	0,449%	0,182%

zdroj: modul FZP-IS ETR

tabulka č. 5

Podíly skupin obyvatel a pachatelů

graf č. 8

inzerce

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz

KONTROVERZNÍ KVÓTY

Média na jaře přinesla zprávu o návrhu komisařky Redingové, aby ve vedení velkých evropských firem bylo povinně alespoň 40 procent žen (a v případě „ženských“ firmy také mužů). Česká média, naprosto dominovaná muži, tím byla obrovsky pobouřena. Že by se ale najednou do firem dostaly spousty neschopných žen na úkor úžasných mužů, určitě nehrozí. Především je nutné vědět, že v České republice by se to týkalo jen několika málo firem.

Autorka návrhu Redingová uvedla, že ženy už ztrácí trpělivost neustálým čekáním na to, až se počty žen naplní postupně samy od sebe, přirozenou cestou. Lze se domnívat, že má pravdu. Nicméně v České republice (a podobných zemích, které jsou z hlediska rovnosti žen a mužů ve vedoucích pozicích podobně „zaostalé“), by šlo doporučit začít spíše u sektoru veřejného, a ne soukromého.

Jednou z možností je změna volebního zákona. Novela už dokonce existuje, byla vypracována před několika lety. Podle ní by politické strany musely dávat na kandidátky určitý počet žen. Například tak, že v každé po sobě jdoucí trojici musí být alespoň jedna osoba opačného pohlaví. Není čeho se obávat – není známo, že by se některá ze stran či politických stran, které kvóty na kandidátních listinách důsledně uplatňují, kvůli tomu zhroutila. Naopak třeba ve Velké Británii, když významně stoupl počet žen v dolní komoře parlamentu díky pozitivním opatřením Labouristů za Tonyho Blaira, si zúčastnění pochvalovali změnu projednávaných témat (nejednou se začalo vážně jednat například o záležitostech týkajících se rodin – předškolních zařízení pro děti, situace samoživitelů atp.) i pracovní atmosféry (jednání byla konstruktivnější a zdvořilejší...).

Další možností je zavádění postupných pozitivních opatření ve veřejných institucích. To znamená, že když na určité řídicí úrovni chybí jedno či druhé pohlaví, pokud se uvolní místo, pak ze dvou kandidátů například se stejným vzděláním a praxí vyberu přednostně představitelku či představitelku onoho „chybějícího pohlaví“. Pozitivní opatření není diskriminační, to výslovně uvádí antidiskriminační zákon.

Polygon Most na prahu nové etapy

Už devět let v Mostě úspěšně funguje výcvikové zařízení pro řidiče všech druhů motorových vozidel. Polygon Most, který je součástí Autodromu Most, nyní pod novým vedením vstupuje do další etapy své existence. I nadále platí za největší a nejkomplexněji vybavené zařízení svého druhu v České republice a do budoucna připravuje řadu novinek a vylepšení.

Moderní zázemí, špičkové technologie od zahraničních dodavatelů na ploše 13 hektarů a k tomu tým profesionálů se všemi potřebnými certifikacemi a především bohatými zkušenostmi – to i po letech zůstává hlavním argumentem, proč by motoristé z celé ČR měli za zdokonalením svých řidičských dovedností zamířit na sever Čech. „Polygon je nedílnou a velmi důležitou součástí našich plánů vybudovat v Mostě velký multifunkční motoristický areál, který svou nabídkou služeb a aktivit bude zajímavý pro návštěvníky ze všech koutů republiky. A to nejen pro samotné řidiče, ale díky bohatému doprovodnému programu i pro celé rodiny,“ nastiňuje budoucnost Michal Rýdl, generální ředitel akciové společnosti Autodrom Most. Rozlehlost Polygonu Most spolu s jedinečným propojením na off-roadovou dráhu a závodní okruh nabízí kromě realizace kurzů pro řidiče i optimální podmínky pro konání prezentačních akcí a podnikových dnů nejen pro firmy z motoristické branže.

Nicméně hlavní náplní Polygonu Most – Centra bezpečné jízdy zůstává oblast vzdělávání řidičů. Praktický výcvik se provádí na příslušných cvičných plochách odpovídajících typu kurzu pod dohledem erudovaných instruktorů. Po celou dobu je zajištěna komunikace mezi instruktorem a účastníkem vysílačkami. Rozsah i obsah výcviku lze přizpůsobit požadavkům klienta. Kurzy bezpečné jízdy slouží k seznámení s nejčastějšími krizovými situacemi, které mohou čekat každý den v běžném silničním provozu. Tyto situace se frekventanti kurzů naučí

nejen zvládnout, ale také jim předcházet – například dodržováním správné přípravy vozidla i řidiče před jízdou, čemuž se věnuje úvodní teoretická část. Během praktické výuky se pak zkouší brzdění na suché, mokré nebo velmi kluzké vozovce připomínající sníh či námrazu. Dalším cvičením na těchto površích je brzdění s vyhýbáním, aby řidiče ve skutečném provozu nepřekvapil třeba nezdopovědný chodec ve vozovce. V jiné části kurzu si zase „žáci“ vyzkouší smyk zadní a přední nápravy, brzdění a vyhýbání v kopci a v zatáčce. Kurz může obsahovat i jízdu zručnosti spojenou se soutěží o ceny pro nejlepšího řidiče ve speciálně upraveném vozidle, které pomocí malých koleček upevněných k zadní nápravě nasimuluje i ve velmi nízké rychlosti téměř permanentní smyk zadních kol. To vše se dá modifikovat pro různé cílové skupiny nejen v automobilech, ale i na motocyklech.

Jednou z podstatných předností mosteckého polygonu ve srovnání s obdobnými zařízeními doma i v zahraničí je špičkové technické vybavení. Například technologie vyhřívání umožňuje celoroční provoz na jednotlivých cvičných modulech. Navíc s nástupem zimního období si mnoho řidičů chce procvičit a vylepšit techniku jízdy na sněhu a kluzkém povrchu, dá se tedy očekávat, že Polygon Most bude v následujícím období v plné permanentě. „Během celého roku se praktický výcvik provádí na příslušných cvičných plochách odpovídajících typu kurzu pod dohledem instruktorů, kteří postupně seznamují účastníky se způsobem jízdy daným druhem

vozidla tak, aby si mohli prakticky ověřit a osvojit poznatky získané v teoretické části,“ představuje základní princip fungování Centra bezpečné jízdy jeho vedoucí instruktor Jakub Michalovič. Dle jeho zkušeností se mezi účastníky kurzu těší největšímu zájmu tréninky spojené s brzděním, vyhýbacími manévry, průjezdem zatáčkou a brzděním v zatáčce. S nástupem podzimu a zimy se výcvik zaměřuje samozřejmě i na zvládnutí smyku a aquaplaningu. „Konkrétní rozsah i obsah výcviku lze samozřejmě přizpůsobit požadavkům účastníků,“ dodává Michalovič.

Jak vidno, formy vzdělávání řidičů jsou velice pestré a svou skladbou zasahují prakticky všechny myslitelné cílové skupiny řidičů. Vedle standardních kurzů nechybějí například programy zaměřené na rodiny, mladé šoféry, ženy, firemní řidiče osobních i užitkových vozidel nebo řidiče integrovaného záchranného systému (hasiči, zdravotníci, policie). Všechny typy kurzů jsou pořádány jak pro skupiny, tak i pro jednotlivce. Pokračuje také program dobrovolného školení bezpečné jízdy určené těm, kteří mají v registru řidiče zaznamenány trestné body. Pokud ti doloží žádost o odečtení bodů z registru u příslušného obecního úřadu s rozšířenou působností potvrzením o absolvování tohoto školení, budou jim odečteny 3 body z jejich konta. Je toho zkrátka hodně, co moderní zázemí Polygonu Most dovoluje řidičům i jejich rodinným příslušníkům. Více informací se dá najít na webových stránkách www.autodrom-most.cz, kde se lze také na vybrané kurzy přihlásit.

Přehled vybavení areálu Centrum bezpečné jízdy – Polygon Most:

- Školící středisko se třemi učebnami, vstupní halou a restaurací
- Kluzná plocha s aquaplaningovou dráhou a vodními překážkami pro osobní auta
- Asfaltové cvičné plochy pro všechny typy vozidel
- Kluzná plocha se zatáčkou a 7% sklonem pro nácvik jízdy a brzdění
- Modul pro nácvik brzdění a vyhýbání ve svahu s 9% sklonem
- Kluzná plocha s úhybnou deskou a vodními překážkami pro osobní auta
- Kruhová kluzná plocha pro nácvik brzdění a průjezd zatáčkou o průměru 40 m
- Kruhová kluzná plocha pro nácvik brzdění a průjezd zatáčkou o průměru 80 m
- Hydraulická kyvná deska pro simulaci smyku zadní nápravy vozidla

AUTODROM MOST

- Mezinárodní a národní závody
- Nabídka kurzů pro všechny řidiče
- Uspořádání firemních akcí na klíč pro klienty, obchodní partnery i zaměstnance
- Testování
- Zážitkové programy
- Okruhová škola
- Motoškola

THE MOST DRIVING

A PROPOS... píše Lucie Bartoš

Pravidelná rubrika pro magazín TEMA každý rok v novém kabátě

O královně věd.

Viděti trojúhelník a abrakadabra

Ať jste spíše humanitního a uměleckého, než technického a přírodovědného zaměření, podle řady vědců a myslitelů prostě královnou věd, základem elementárního vzdělání každého člověka, je matematika.

Ano, ten obor, kvůli němuž se ve škole opotil i leckterý šprt, který přes tíživou snahu nenašel zalíbení v rutinních výpočtech, derivacích a integrálech, nebo neměl dost invence, aby v ní našel fantazii či si spojil její důležitost s koloběhem celého žití, jak to spatřovali antičtí filozofové. A nebo... Důvodů by se našel plný koš. Ale to je nepodstatné. Lidé jako Edison, Tesla, Bill Gates nebo náš Bohumil Hrabal školou trpěli nebo ji dokonce nedostudovali, ale hle, za koho je dneska máme.

Zde by jistě byla na místě odbočka o důležitosti a skutečně získaných kompetencích a schopnostech na jedné straně formálním vzděláním (školou), které ušetří špatnou známku i budoucímu expertovi, a na straně druhé skutečnou cestou ke **kvalifikaci** pro danou věc, ať získanou třeba neformální či informální – tedy zájmovou – formou. Respektive o tom – ať to nevypadá automaticky jako pohlavek rigidnímu školství –, že výše formálního absolutoria akreditovaného vzdělání v žádném případě není v totožném poměru s očekávatelnými kompetencemi člověka. V případě vysokých škol dokonce ta, na kterou dotyčný/á nastupuje, dnes není vůbec tou volbou, kterou si uchazeč/ka přál/a, jak vyplývá z letošního průzkumu Scio.

MATEMA-GRAMA-TIKA

Já na tom s matikou nebyla úplně špatně. Člověk si, když miluje literaturu a nechce ztratit oblíbeného učitele češtiny, najde kontextovou nit i v té přírodovědně-matematické třídě gymnázia, kam ho přeřadili (trochu nadsázka). Pravda je, že během hodin aritmetiky mě jako jazykozpytce zajímaly spíš slovní úlohy a jejich korektury v učebnicích: Moje pozornost byla na maximu (stejně jako skřípání zubů), když v zadání nebyl správně česky formulován rozdíl mezi číslovkami „dva“ a „dvoje“, „čtyři“ a „čtvery“ a spolužáci kupovali tři boty místo „troje“, tedy šest (jo, až tak).

Po takových excesech proti mateřskému jazyku mi prostě musel být prominut můj sarkasmus, kdy jsem svůj hbitý jazyk zneužila

k matematicko-gramatické abstrakci v podobě přísloví s nějakým tím numerem. Třeba jako, že je tu „Jeden za 18 a druhý bez dvou za 20.“ To pak někteří ještě víc koukali, jako by „neměli ani do pěti napočítat“.

Vidíte? Pokud to vezmu kolem a kolem (s mírou tolerance k exaktnosti a důkazní nouzi), tak je s tou královnou věd docela přča. Inu, jinak by ji vědci netahalí například i do sexuologie a matrimoniologie (to je věda zabývající se manželstvími vztahy). Třeba takový trojúhelník...

NEJÍ TROJÚHELNÍK JAKO TROJÚHELNÍK

Ne, že by byl třeba **manželský trojúhelník** něčím, o čem se mi chce rozplízávat, jen se prostě některé matriominologické vztahy asi dají nejslušněji a zároveň nejnázorněji vyjádřit geometrickým tělesem (radši si k němu rovnou dorýsujte velký oblouk, a zapomeňte přemýšlet o tom, že za touhle – úhelníkem vyjádřenou – nevěrou stojí třeba vyšší ekonomická schopnost milence nebo výhodnější parametr veličiny objemu u druhotných pubických znaků jiné manželky). Poslat některé lidi fakt radši rovnou do... **trojúhelníku Bermudského** (všimněte si, jak když není žádný nápad pro pojmenování zeměpisné lokace, zas se sáhlo ke geometrii, případně se používá synonymum „triangl“, který znají i hudebníci jako samozvučný nástroj, chemici jako držák k uchycení kelímku či legislativci, kterým jistě na mysl vytane třeba smluvní akt Římský triangl, a triangl jako kolejové křížení znají i dopravci). Milovníci frivolního humoru vymysleli i matematické vyjádření mužské nevěry: „Hop na druhou“.

No a teď do toho ještě Pythagorova věta! Kdo zapomněl, tak popisuje vztah, který platí mezi délkami stran pravoúhlých trojúhelníků v euklidovské rovině a umožňuje dopočítat délku třetí strany takového trojúhelníka, pokud jsou známy délky dvou zbývajících stran. „Obsah čtverce sestrojeného nad přeponou (nejdelší stranou)

pravoúhlého rovinného trojúhelníku je roven součtu obsahů čtverců nad jeho odvěsnami (dvěma kratšími stranami).“ Víte, že Pythagoras matematicky vyjádřil i hudbu? Přišel na to, že výška hudebního tónu závisí na délce struny. Mezi tóny hudební stupnice existují přesné číselné vztahy.

Blíž vám může být filozofie **Platonského trojúhelníku** (a propos – většina známých filozofů byla zároveň matematiky), z něhož Platón vyvodil základní disciplíny ontologie (nauka o bytí), gnozeologie (nauka o poznávání) a antropologie (věda o člověku).

Já vím, že i v encyklopedii se píše, že matika je věda založená na přesnosti. Ale s ohledem na sémantiku – on vážně není trojúhelník jako trojúhelník. I „můj“ obor jich pro podporu vztahů a tvrzení několik má:

Vztah termínů, pojmů a objektů se často znázorňuje prostřednictvím **trojúhelníku reference**. Prozměnu **Fregeho trojúhelník** je schéma ve formální logice, které ukazuje na poznávací strukturu jazyka. Na vrcholu trojúhelníka je „pojem“, který má „denotát“ – to co označujeme pod určitým slovem a nakonec „smysl“, tedy jaký má pro nás slovo význam. Podobný je pak **sémantický trojúhelník** (Ogden-Richardsův) popisující vztah mezi slovem, myšlenkou a realitou k pojmenování. Svůj trojúhelník mají i překladatelé: Počítačová lingvistika ve strojovém překladu pracuje s **Vauquoisovo trojúhelníkem** = trojúhelník s interlinguou na vrcholu.

TROJKA JE ČÍSLEM CELKU, ZROZENÍ, ROZVOJE

Od trojúhelníku či pojmenování čísel (která Pythagoras považoval za základ všeho) se můžeme dostat k nespočtu přenesených výrazů, už jenom ten trojúhelník a trojka a trigonometrie: existují tripartity, triády, trikolóry, triptychy, triologie a podobně.

Víte, co to znamená, když během snění spatříte trojúhelník? Nešťastné rodinné poměry,

nespokojenost v partnerském vztahu. Pokud je ve snu zlomíte, nemusíte se prý tolik kontrolovat. A pokud je přímo váš, znamená to, že si všechno malujete tak nějak růžově. A propos – když už mluvíme o barvách, tak růžový trojúhelník je sám o sobě symbolem: Je-li růžový a otočený špičkou dolů, je to znak gay komunity. (Pokud po 2. světové válce zůstali v lágru, museli navíc nosit barevný triangel označující důvod jejich věznění – ten růžový znamenal tu nejhorší práci a zřejmě i útoky od strážů, zeleným se označovali skuteční zločinci jako třeba vrazi a lapkové a červeným političtí vězni...)

Symbologie pak pracuje s dalšími geometrickými emblémy, například oko v trojúhelníku znamená poznání, které proniká tajemství. Symboly jsou přesahem matematiky například i do počítačové vědy, až po dejme tomu kryptografii (a spojíme-li to s početní otázkou kolik, pak jsme u kryptoměny...). A kdo by neznal výstražný trojúhelník v dopravním značení. V křesťanství tento symbol naznačuje svatou Trojici, boží trojjedinost a tak dále.

Matika, kam se podíváš! Pozoruhodný je i „vzorec biologické rozmanitosti“, podle kterého je přímá úměra mezi velikostí území a počtem druhů organismů na něm. „Závislost mezi počtem druhů a plochou je pro všechny tyto skupiny vyjádřena křivkou podobného tvaru. Přesný průběh křivky závisí na velikosti areálů rozšíření – tedy na rozloze území, které jednotlivé druhy obývají. Badatelé proto zohlednili průměrnou velikost areálů příslušné skupiny živočichů na daném kontinentu. Díky tomu získali univerzálně platný matematický vztah mezi plochou a počtem druhů,“ píše Jan Kolář na prirodovedci.cz.

Záhadologové matematickou cestou, pomocí fraktálu, zobrazují zachycené podoby

nehmotných bytostí a spojují tak matematickou vědu a esoteriku.

Nějaký blázen vyzval na internetu lidi, zda se dá matematicky vyjádřit tvrzení „čím více sebevrahů, tím méně sebevrahů“. A nějaký expert to fakt navrhl, rovnicí pátého stupně.

Otázka je, k čemu to – krom pobavení – je. Když se v Řecku jako věda zrodila, snažila se každé matematické pravidlo objasnit a dokázat, a to pomocí úsudku, tvrzení, tedy vět. Osobně tedy zůstanu u nich a budu mít pocit, že do své práce interdisciplinárně aplikuji matematiku a filologii se sémantickou logikou zároveň. A to už mluvíme v podstatě o kognitivních vědách, že?

ABRAKADRABRA JE 11 ŘÁDEK V ROVNOSTRANNÉM TRIANGLU

Slovověda, matika a abstrakce se snoubí v univerzální magické formuli, kterou známe zejména z čarodějnických pohádek. „Abrakadabra“ ovšem není jen tak zbůhdarma náhodně vymyšlené spojení hlásek, které by nemělo žádný význam. Původ souvisí se zkomolenými arabskými slovy, které se psávaly na ochranné amulety a znamenaly něco jako „Stvořil jsem slovem“ nebo „Stvoř, jak pravím“ (v souvislosti s teoriemi o vzniku světa Stvořitelovým slovem, jak je popsáno v Genesis). Jakýsi císařův léčitel z 2. století doporučoval tato slova nosit – jako ochranu proti malárii – na amuletu vepsaná tak, že vytvářejí formu trojúhelníku se špičkou dolů: V prvním řádku je slovo napsáno celé A-B-R-A-C-A-D-A-B-R-A... v každé dalším je o písmeno méně, až nejspodnější řádek obsahuje jen vycentrované A, ale to už jsme od královny věd přetáhli až k císařově magii. Zajímají nás symbolické číslovky v datech, věříme v numerologii a z něčeho tak rigorózního, jakým jsou

čísla, vyvozujeme tak neexaktní poznatky jako emoce, předpověď budoucnosti a úspěchu... nedejbože kurzové sázení a gambling.

A to se vracíme zpět ke geometrickým tvarům. Ke spirále. Ovšem dluhové... A to je pak pořádné násobení! Jenže za vše si můžeme sami, slovy přísloví: „Dvakrát měř a jednou řež!“ Jenže někdo je prostě se vším, i s penězi, prostě „hotov jedna dvě“. Do práce zrovna nemá „sto chutí“ a chce „za málo peněz, hodně muziky“. Devatero řemesel a desátá bída... s člověkem to pak jde „od deseti k pěti“.

No stejně to nakonec vypadá, že není nad matematiky. Jestli máte chuť jim na závěr eliminovat ješitnost a radši trochu přistříhnout křídýlka (bez ohledu na to, kolik to bude centimetrů a zda se to zdaří v pravém úhlu), stačí sáhnout do pomyslného bedekru humoristů: Charles Darwin si z nich dělal srandu: „Matematik je slepý člověk v temné místnosti hledající černou kočku, která tam není.“

Tak hezký zbytek dne s binární soustavou, kvaterniony, surreálnými čísly nebo Lieovými grupami.

Lucie Bartoš

www.facebook.com/luciebartos.cz
publicistka, majitelka vydavatelské,
IT a produkční společnosti

Pink Floyd aneb Vzdělání versus kvalifikace

V písničce „Another brick in the wall“ od Pink Floyd se zpívá: „We don't need no education“. Šlo o protest proti příliš přísnému vzdělávacímu systému na školách, který až udupával chuť dětí se vzdělávat a rozvíjet. Dá se na něm hezky prezentovat rozdíl mezi formálním VZDĚLÁVÁNÍM a skutečným osvojováním kompetencí, znalostí a schopností, které vedou k tomu, že má člověk nejen formální papír, ale je k něčemu skutečně KVALIFIKOVÁN. Ke kvalifikaci totiž může dojít i neformální cestou, informálním zájmovým vzděláváním (včetně samostudia) a naopak k němu vůbec nemusí dojít absolvováním střední či vysoké školy ze „systému“. Důležitost a rozvoj osobní kvalifikace oproti (pouhému) vzdělání a uznání kompetencí, které jsou minimálně rovny těm získaných ze školy, je demonstrována Evropským rámcem kvalifikací (EQF) – více můžete zjistit na www.narodnikvalifikace.cz (a propos – například hospodářská komora může uznávat vybrané dílčí a profesní kvalifikace). Pokud máte řadu schopností a těžko se je vám popisuje, dobrým typem je Slovník dovedností a kompetencí na <http://disco-tools.eu> (výraz lze nalézt i v češtině, nikoli jen cizojazyčně).

(LB)

Jak je složité získat kvalifikovaného pracovníka?

Ing. Jiří Mann, MBA

Kvalifikace podle Akademického slovníku cizích slov:

„Souhrn odborných znalostí, schopností, návyků a zkušeností potřebných k výkonu určité práce.“

Kvalifikace podle nás:

„Škola, osobnostní předpoklady a praxe“

Slovo kvalifikace, či slovní spojení kvalifikovaný pracovník nás provázejí každodenně a zdá se, že jde o téma, které se nikdy neomrzí. Podnikání nejde tak, jak má? Na vině je nedostatek kvalifikovaných pracovníků. Je neuspokojivá kvalita výrobků nebo služeb? Zaměstnanci nejsou nedostatečně kvalifikovaní. Je podnikový management málo schopný? Vinu lze hodit na nedostupnost kvalifikovaných pracovníků. To vše může být pravda, ale také nemusí.

Zaměstnavatelé by si však měli položit minimálně tři otázky: „Co je a co není kvalifikovaný pracovník?“, „Jakou hodnotu jim zaměstnanec přináší?“ a „Jak tuto hodnotu měřit?“.

To jsou tři otázky, které se v podnicích stále nevyšlují dost často a to i přesto, že k měření hodnoty zaměstnance existují různé přístupy. Můžeme klást důraz na měření finančních přínosů, měření spokojenosti zákazníků, měření z více různých hledisek či měření efektivity práce konkrétního zaměstnance. Sjednocujícím prvkem je vždy snaha o exaktní měření a hodnocení výkonů či výsledků. To, co není měřitelné, se často začne považovat za nedůležité a tím také za něco, bez čeho se lze obejít. Otázka měřitelnosti zaměstnaneckých výkonů a výsledků je proto pro podnikání otázkou existenční.

Postupů měření hodnoty zaměstnanců a jejich kombinací bude vždy široká škála a je velice těžké hledat jeden univerzální nástroj. I přesto lze identifikovat alespoň hlavní přístupy k řešení této složité otázky:

1. Měření finančních přínosů – při tomto přístupu se vychází z hodnoty podniku měřené jako diskontované sumy peněžních toků. Pokud se zaměstnavateli daří tuto sumu zvýšit při

současné změně kvalifikační struktury svých zaměstnanců, je zřejmé, že kvalifikace zaměstnanců má význam pro efektivitu práce. Pokud je například výsledkem změny růst prodejního obrátu, vyvolaný změnou prodejců či zaměstnanců prodejního oddělení, projeví se to pozitivně v sumě peněžních toků. Na první pohled jde o přijatelný přístup, nicméně některé otázky ponechává nezodpovězené. Suma peněžních toků je pozitivně i negativně ovlivňována mnoha vlivy a vliv zaměstnanců lze sotva zcela izolovat od ostatních. Může dojít k tomu, že konkurence ve stejném období udělala hrubou chybu a uvolnila podniku tržní prostor. Nebo se mohly změnit požadavky zákazníků ve prospěch podniku. Přes problémové aspekty tohoto přístupu se měření hodnoty zaměstnanců prostřednictvím změny finančních přínosů stále více používá a často je na něj navázána pohyblivá složka mzdy.

2. Měření spokojenosti zákazníka – jedná se o klasický způsob, jak měřit účinky práce zaměstnanců. Protože zákazník platí, měl podnik objektivně zjišťovat, zda je s jeho zaměstnanci, produkty nebo službami spokojen či nikoliv. Tento přístup je nejrozšířenější a sahá od jednoduché zpětné vazby od zákazníků až po propracované soubory otázek, na které podnik se svými zákazníky hledá odpovědi. Předmětem hodnocení může být jak odborná způsobilost a kvalifikace zaměstnanců, tak metodické kompetence, dodržování termínů, atmosféra vzájemné spolupráce ad. Tento přístup má jeden hlavní problém – to, co se tímto způsobem měří, není většinou skutečná hodnota konkrétního zaměstnance pro jeho zaměstnavatele, nýbrž míra spokojenosti zákazníků v globálním pohledu na výrobek nebo službu.

3. Měření z více různých hledisek – stále více nastupuje trend měřit hodnotu zaměstnanců z různých zorných úhlů. Na základě interní metodiky se navrhuje uplatnit při hodnocení práce konkrétního zaměstnance kromě pohledu přímého nadřízeného i hledisko spolupracovníků, hledisko výkonnosti celého výrobního úseku nebo oddělení, hledisko procesů i hledisko zákazníků, je-li to možné. V každém z těchto hledisek přichází ke slovu řada hodnotících ukazatelů. Na jedné straně tento přístup podstatně rozšiřuje úhel

pohledu na komplexní hodnotu zaměstnance, na druhé straně však zůstává problém, že předmětem hodnocení jsou subjektivní a často rozdílné názory různých zainteresovaných stran, které mohou být ovlivněny sociálními vazbami a síťováním kolem konkrétního zaměstnance. Jinými slovy se zde jedná o silně diferencované měření hodnoty zaměstnance, které klade zvýšené nároky na objektivní vyhodnocení.

4. Měření účinnosti – relativně zřídka se měří skutečná účinnost, jako izolovaného subjektu. Zde jde o kritéria, která postihují co možná nejvíce skutečnou práci konkrétního člověka, nikoliv vlivy prostředí, v němž působí. Například, pokud je cílem poznat adaptabilitu zaměstnance na nová poznání, např. při změně systému, procesů nebo produktů, hodnotí se, jak zvládá novou realitu a jak na podobné změny bude reagovat. Základní měření účinnosti a tím i hodnoty zaměstnance má propracované metody, které se však v praxi málo používají. Jednou z příčin je jejich neznalost na straně zaměstnavatelů, z nichž ne každý může být expertem na metody měření účinnosti. Druhý problém spočívá v tom, že použití těchto metod většinou vyžaduje zapojení poradenského subjektu a tím je relativně náročné na čas i peníze.

Je dobré znát alespoň elementární východiska pro objektivní zjišťování hodnoty zaměstnanců, které zaměstnavateli umožňují lépe posuzovat, zda jej zaměstnanec nestojí více, než mu přináší. Mějme na paměti, že kvalifikace a způsobilost zaměstnanců je obecně považována za čtvrtý faktor výroby a představují velmi důležitou oblast řízení.

Dříve než zaměstnavatel přistoupí ke zjišťování hodnoty zaměstnanců, musí zvážit minimálně obvyklá hlediska, kterými jsou:

1. Počítačová gramotnost – vliv počítačové technologie pro činnost podnikatelských subjektů je v současné době limitující a její zvládnutí může představovat exaktně měřitelnou konkurenční výhodu. Je však potřeba mít na paměti, že počítačová gramotnost musí být přiměřená organizaci i jejím produktům. Jak nízké, tak i zbytečně vysoké kompetence jsou v tomto případě škodlivé.

2. Organizační vztahy – zaměřuje se na popis vztahů, podle kterých probíhá interakce mezi zaměstnanci, například mezi členy pracovních týmů složených z lidí z různých oddělení. Jasně popisuje takové prvky jako schopnost spolupráce, týmovost, vůdcovství, akceptování autorit, zvládání stresu apod. Ukazuje na celkovou flexibilitu zaměstnance. Obvykle užívanou technikou je hodnocení po skončení práce nebo konkrétního úkolu.
3. Intelektuální kapitál – toto hledisko zajišťuje kvantifikaci hodnoty organizačních a intelektuálních vlastností zaměstnanců.
4. Poznávání – hledisko, které se primárně zabývá vstupy a výstupy z mentálních procesů jednotlivých zaměstnanců. Tato perspektiva se zaměřuje na to, jak jednotlivci mohou zlepšit procesy, činnosti a postupy využívané ve firemní praxi. Jednou z možností rozvoje této funkce je například vytvoření dokumentovaného katalogu znalostí zaměstnanců a jejich kvalifikační úrovně.

Na výše uvedených přístupech k hodnocení, lze formulovat následujících šest praktických doporučení pro hodnocení zaměstnanců v praxi:

1. Hodnocení zaměstnanců by se nemělo primárně soustřeďovat na spokojenost „šéfu“, ale na komplexní pohled zástupců všech zainteresovaných stran. Ne vždy je pro zaměstnavatele dobré to, s čím je spokojen a postupem času se do činnosti vkrádají stereotypy i „profesní slepota“.
2. Výdaje na hodnocení by měly být v žádoucím poměru k užítku ze zaměstnanců. Čím důmyslnější a propracovanější je hodnocení, tím je zpravidla přesnější a kvalitnější, ale také dražší. Pokud by náklady na hodnocení přesáhly přidanou hodnotu vytvářenou zaměstnanci, nemá význam jej realizovat. Nicméně kdo se bojí investovat peníze a další zdroje do kvalitního hodnocení zaměstnanců, myslí příliš krátkozrace. Skutečně draho totiž přijde to, když se neví, čím jsou chyby zaměstnanců způsobeny a zaměstnavatel je tak odsouzen k jejich neustálému opakování.
3. Hodnotit je třeba na správném místě. Často jsou hodnotiteli pouze nejbližší nadřízení, čímž je účinnost výstupů i jejich objektivita snížena. Je proto třeba dbát na to, aby se hodnotilo tam, kde se činnosti konkrétního zaměstnance mohou skutečně projevit.
4. Nutností je flexibilita v hodnocení zaměstnanců. Pokud se striktně vymezi oblasti hodnocení, zužuje se prostor pro hodnotitele. Často se totiž až v průběhu hodnocení zaměstnanec ukáže, že prvotní zjištění nebyly zcela správné, přesné a úplné. Často vyjde najevo, že skutečná hodnota spočívá v něčem jiném, než by se soudilo při povrchním zjištění. Také se ale může ukázat, že skutečná hodnota zaměstnance se materializuje v pozitivních vedlejších účincích, které dosud zůstaly nepovšimnuté. Pokud se při hodnocení opomínou tyto vedlejší účinky, zůstane hodnocení

zaměstnance zkrleseno a zaměstnavatel se tak může připravit o důležitý článek formálních i neformálních vazeb na pracovišti.

5. Je nezbytné hodnocení provádět komplexně a to i včetně nepopulárních opatření, kterými může být ukončení pracovního poměru, přeřazení zaměstnance na jinou práci či jiné opatření snižující zátěž zaměstnavatele nekvalifikovaným či nekompetentním zaměstnancem. Pokud zaměstnavatel provede měření hodnoty zaměstnance pro firmu a ten se ukáže slabým článkem, je potřeba bezodkladně a nekompromisně přijmout odpovídající opatření. Provádění hodnocení zaměstnanců tzv. „do šuplíku“ je mrháním finančních, lidských, časových i dalších zdrojů.
6. Pravidelné měření hodnoty zaměstnanců a průběžné zlepšování hodnotících postupů se zaměstnavateli vyplatí. Čím více se hodnocení praktikuje a čím více se lidé učí z chyb a zkušeností, tím více se stává hodnocení objektivnějším a výkonnost organizace vyšší. Proto lze doporučit experimentování s různými přístupy k hodnocení a různými kritérii hodnocení tak dlouho, než se najde účelná kombinace přístupů a ukazatelů. Pak bude zřejmé, jak jej aplikovat a na co se při hodnocení soustředit.

Je zřejmé, že organizace budou nuceny trvale řešit problémy se zaměstnanci, dokud se výslovně nezaměří na zjišťování jejich hodnoty pro podnik, jejich kvalifikaci, znalosti a dovednosti. Dnes firmy obvykle cílí na hmatatelné rysy procesů, jako jsou specifikace, objednávky a fakturace, přičemž lidský faktor je sice méně konkrétní, ale je často více důležitý.

Aby organizace mohla dobře fungovat, musí mít základní data o tom, jak dobře si vede a jací jsou její zaměstnanci. Hodnocení zaměstnanců v rámci řízení organizace může prospívat dokonce i tehdy, když nemá zavedený a uplatňovaný procesní model řízení podle ISO. Ve skutečnosti takové hodnocení může být cestou k identifikaci slabých míst a tím i nových příležitostí ve zlepšování procesu řízení kvality, které pozitivně ovlivní i kvalitu produktu či služeb. Tato data lze použít jako základ pro plánování nutných změn, zvýšení tržní síly a získání nových zákazníků. Diagnóza současných podmínek tedy může být založena na výkonnostním měření, ale srozumitelnější je procesní model s využitím standardů ISO. Veškeré informace lze získat u certifikačního orgánu KOMORACERT nebo na webu www.komoracert.cz.

Před nedávnem navštívil OHK Most ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek, který představil záměry na nejbližší roky a po jeho slovech se konečně objevilo světlo na konci tunelu. Jak dlouhý tunel ještě bude, však zůstává nezodpovězenou otázkou.

A jaká tedy je odpověď na úvodní otázku? **Ano, je velmi složité získat kvalifikovaného a způsobilého pracovníka. Je složité zjistit, kdo**

kvalifikovaný skutečně je a kdo pouze zakrývá slabiny, dokáže dobře zapůsobit a vyvolává u ostatních dojem nepostradatelnosti. Stále je nejlepší si kvalifikovaného a loajálního pracovníka vychovat.

Jeden příklad z praxe na závěr

Při vzniku certifikačního orgánu KOMORACERT bylo nezbytné vytvořit portfolio kompetentních pracovníků, kteří zajistí odborné fungování certifikačního orgánu a ten tak splní akreditační požadavky národního akreditačního orgánu. Na první pohled jednoduchá věc, neboť kde jinde slovně odborníky hledat, než v hospodářské komoře, která by měla být nositelem odbornosti.

Ohlas byl značný a scházelo se tolik zájemců, že by je certifikační orgán nevyužil ani v následujících 50 letech. Jaké ovšem nastalo rozčarování, když měli zájemci doložit formální způsobilost pro konkrétní obory, v nichž se považovali za odborníky. Ukázalo se, že i zde platí „Mnoho povolaných, málo vyvolených“.

Když došlo ke konfrontaci s praxí v jednotlivých firmách, ukázalo se – mírně řečeno – že i řada potenciálních technických expertů, kteří splnili formální kritéria, již svůj obor „zapomnělo“. A věřte, že je v praxi certifikačního orgánu jen málo trapnějších okamžiků, než mít „technického experta“, jehož oborové vědomosti převyšuje téměř každý zaměstnanec v auditované firmě.

Vypadalo to, že nejsme jen národem fotbalových a hokejových trenérů, pивních rekordmanů, chatařů a chalupářů, ale také národem odborníků na vše a kdykoliv. Bohužel tento stav je možné akceptovat jen do určité míry a jen v jistých okamžicích může být zábavný. Je potřeba, aby si každý vybalancoval míru ambicí a vnímání skutečného stavu a reálně posuzoval své schopnosti, dovednosti a kvalifikaci. I z tohoto důvodu přikročil certifikační orgán k systematickému vzdělávání svých zaměstnanců i pracovníků, který úspěšně realizuje řadu let a i proto se při auditech těší respektu svých zákazníků.

Stejný postup byl zvolen i při zavedení prozatím posledního ze standardů do portfolia certifikačních oblastí. Tento standard – Model sebehodnocení rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce, byl vytvořen za podpory Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky v rámci projektu CZ.1.04/3.4.04/76.00165.

Pro úspěšné zavádění, uplatňování i posuzování „Modelu“ byli vyškoleni manažeři systému rovných příležitostí (RP), interní editoři systému RP, externí auditoři systému RP i techničtí experti systému PR. Opakovaně se ukázalo, že jde o optimální způsob zajištění budoucích procesů prostřednictvím plně kvalifikovaných pracovníků a cestu ke splnění potřeb trhu v oblasti rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce.

Budeme mít dost „vlastních“ vědců?

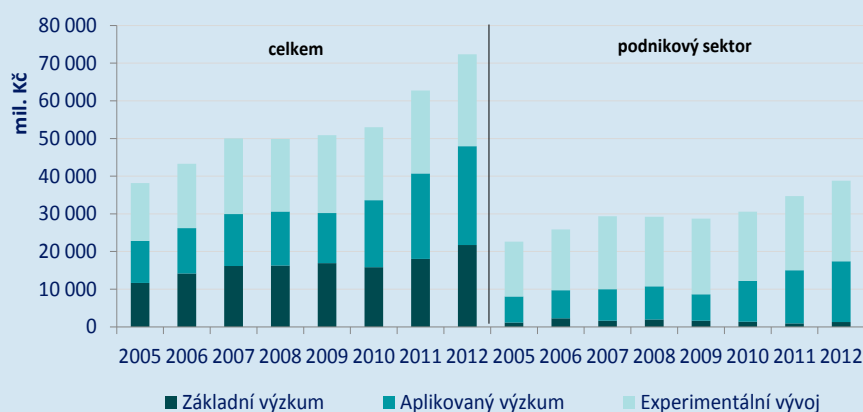
Od mnoha podnikatelů, z vedení průmyslových podniků i z organizací, které za podnikatele mluví, často slyšíme stesky nad nedostatkem kvalitních, odborně zdatných, vzdělaných mladých lidí. Nejsou dostupní kvalitní řemeslníci, ale ani inženýři. A pokud jsou, potřebují ve firmě téměř znova vystudovat.

Současný stav bývá kladen „k tíži“ tzv. Boloňskému procesu, který začal koncem 90. let minulého století. Měl sjednotit a zpřehlednit evropský vzdělávací prostor tak, aby mladá generace byla připravena na výzvy 21. století. Větší část populace by měla dostat vzdělání, které se dnes označuje za bakalářské, a pouze malá část těch

Ing. Rut Bízková

Výdaje na VaV podle druhu výzkumu porovnání celkových výdajů s výdaji v podnikatelském sektoru

V podnikatelském sektoru je jen minimální část výdajů na VaV vydávána na základní výzkum, ten je v ČR uskutečňován téměř výhradně ve veřejném sektoru VaV.

graf 1

Zdroj: ČSÚ

nejlepších by měla pokračovat v magisterském studiu.

Toto členění terciárního vzdělávání je pochopitelné. Vždyť platí, že ani soustružník nebo nástrojař dnes není to samé, co před dvaceti lety a rozhodně za 20 let se bude vyrábět jinak než dnes. Proto ti, kteří se dnes připravují na své budoucí zaměstnání nebo vstupují na trh práce, budou v době svého největšího profesního „rozkvětu“ vystaveni zcela jiným výzvám než jejich rodiče. Pokud nás v 90. letech fascinovaly počítači řízené stroje, za chvíli si pomalu všechno vytiskneme na 3D tiskárně... K práci dnes jsou třeba jiné dovednosti než budou třeba za pár let. (Je klidně možné, že za pár let už nebude platit ani teze mého syna: Ale chleba si z internetu nestáhneš. Od dob oněch 3D tiskáren bych už nic nepovažovala za nemožné....)

Reforma vysokoškolského vzdělávání však bohužel u nás nebyla dokončena. Na vysokých školách odchází až 80 % maturantů, na vysokých školách studuje polovina až dvě třetiny populačního ročníku a většina bakalářů chce pokračovat v magisterském studiu... Školství se prodražuje, jeho úroveň se nivelizuje a technické-inženýrské obory produkují absolventy, kterých je sice co do počtu možná stejně jako v minulosti, ale jejich kvalita je horší, nejsou připraveni pro praxi.

Podobné je to ovšem i dále – řada studentů pokračuje v doktorandském studiu a jsou z nich průměrní vysokoškolští pedagogové a vědci...

Přitom je evidentní, že vysoce vzdělané a kvalitní výzkumné a vývojové pracovníky budeme potřebovat. Jedním z důvodů je historická průmyslová tradice České republiky a typy investičních pobídek, které byly uděleny na přelomu století a byly orientovány do výroby automobilů a s tím spojených oborů. I když se dosud říká, že jsme „montovna Evropy“ a výrobky s vyšší přidanou hodnotou se vyvíjejí a vyrábějí jinde, není to tak úplně pravda. Od roku 2005 rostou výzkumné kapacity ve firmách, vznikají a rostou vývojová pracoviště, a to i pracoviště firem zahraničních

R&D&I Infrastructures (OP RDI & TA CR CC)

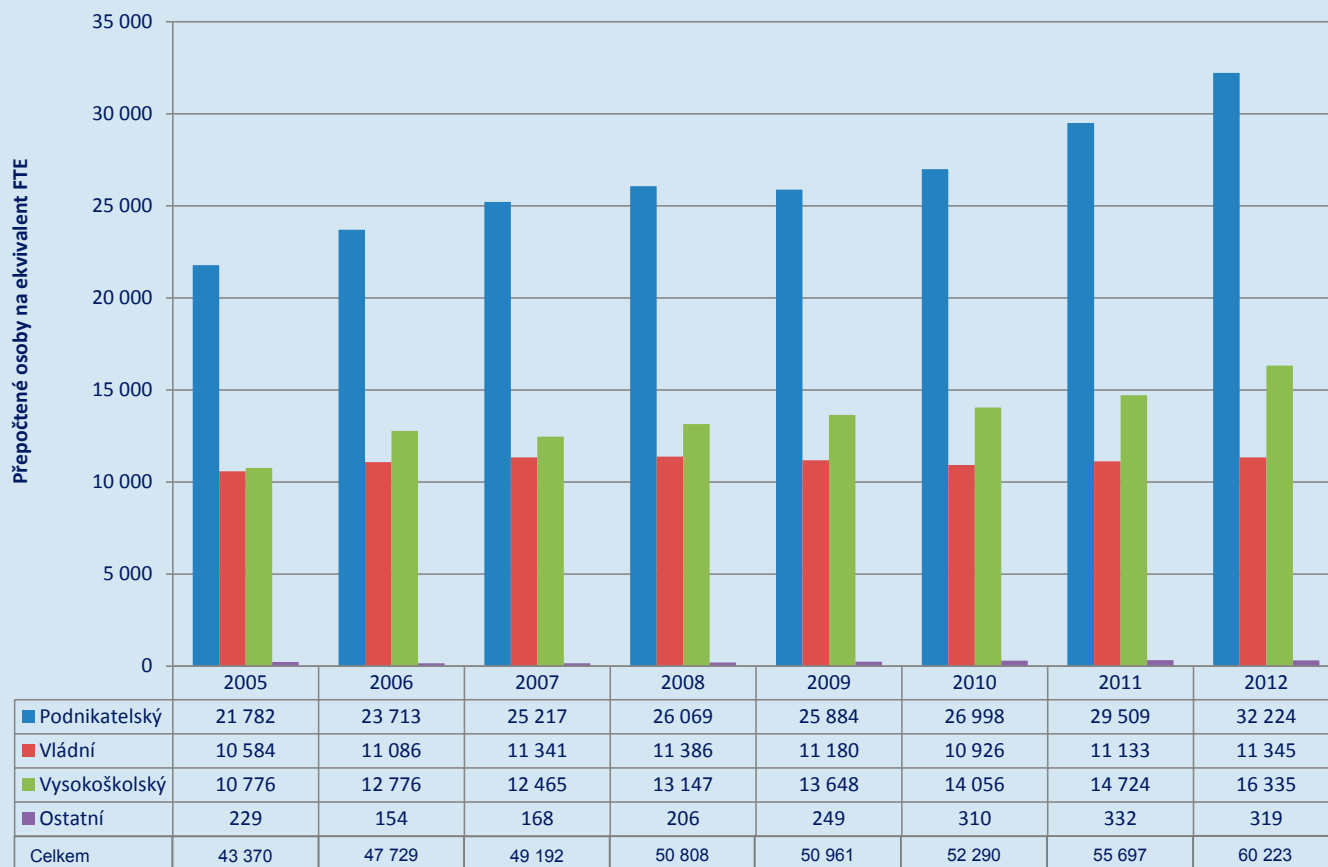

Competence centres	A – Social sciences	D – Earth Sciences	G – Agriculture
Valley Centres	B – Maths & Physics	E – Biosciences	I – ICT
	C – Chemistry	F – Medical sciences	J – Industry

obr. 1

Sources: MEYS, TA CR

Lidé ve výzkumu

graf 2

Zdroj: Analýza VaV 2012

vlastníků (viz graf 1). Počet lidí ve firemním výzkumu i na vysokých školách vzrostl v posledních 7–8 letech o polovinu (viz graf 2). Zároveň jsme s podporou evropských fondů vybudovali (nebo ještě budujeme) více než 40 špičkově vybavených výzkumných pracovišť, která ovšem potřebují nové výzkumníky (viz obr. 1). A těch se v Česku nedostává. Nejlepší odcházejí do ciziny a často se nevracejí.

Pro Technologickou agenturu, jako státní organizaci podporující aplikovaný výzkum a převedení jeho výsledků do ekonomiky je nejožehavější právě problém kvality a počtu mladých vědeckých pracovníků, kteří by se zaměřovali na aplikovaný výzkum. Z tohoto důvodu začala připravovat program ZÉTA, ve kterém by byli podporováni mladí výzkumníci do 35 let, kteří by se zaměřili na témata aplikovaného výzkumu a spolupráci s firmami.

Samotnému vzdělávání na vysokých školách, jeho zacílení na potřeby firem a společnosti, mají sloužit v nastávajícím programovém období nové evropské fondy – tzv. „profesorské židle“ by měly umožnit to, že na školách budou vyučovat lidé z praxe, podporu z fondů by měla získat i spolupráce výzkumných organizací s firmami v programech obdobných programu Alfa a Epsilon Technologické agentury a praxe mladých lidí ze škol ve firmách.

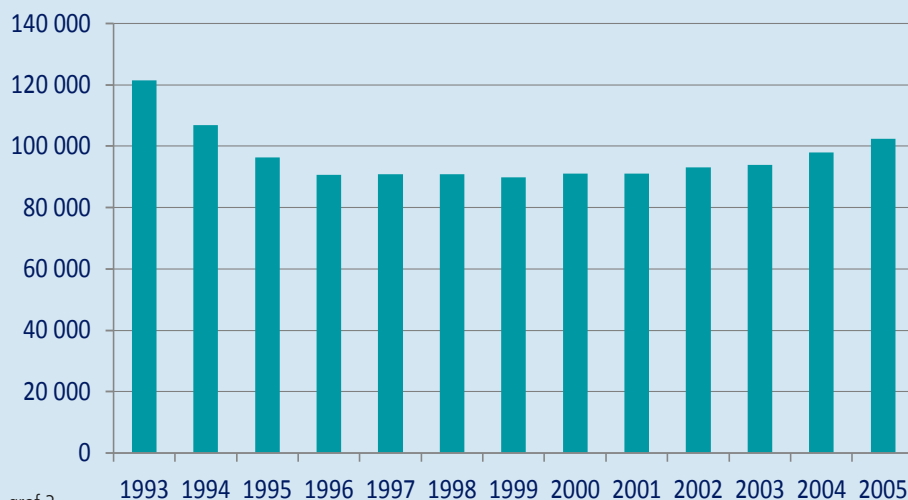
Je evidentní, že „boloňskou“ reformu je třeba dokončit. Další tři-čtyři roky jsou na to vhodné, protože na vysoké školy přicházejí slabší populační ročníky (viz graf 3). Při stejném objemu finančních prostředků by tedy mělo být na školách méně studentů a systém se může zkvalitnit.

Pak jsou ještě další možnosti, jak „si pomoci“. Jsme stárnoucí a zmenšující se národ, asi by bylo dobré otevřít hranice tam, kde je mladých přebytek – např. ve Vietnamu. A zatraktivnit naše vysoké školy tak, aby se do nich hlásili zahraniční studenti, kteří si studium platí, např. z Brazílie nebo dalších zemí Asie a Latinské Ameriky. Ale to musíme mít na školách dostatek alespoň anglicky vedených programů. Pokud zároveň budeme mít atraktivní prostředí ve firmách i ve výzkumu – a to čím dál více máme – řada z těchto studentů u nás zůstane. Evidentně tedy před sebou máme zajímavé příležitosti. Je třeba je využít.

Ing. Rut Bízková

Předsedkyně technologické agentury a.s.

Narození celkem

graf 3

Vzdělávání – věčné téma i pro historiky

V temném středověku stačila k udržení kázně ve školách rákoska – dnes ředitelé tolerují i kouření v ranném věku a ti progresivní zřídí i kuřácký koutek nebo pošlou adolescenty kouřit na školní dvůr.

Ing. Manfréd Hellmich

Vzdělávání patří mezi témata, které se probírá ve sdělovacích prostředcích, mezi politiky i odborníky a také širokou veřejností. Do procesu získávání znalostí, dovedností, principů a postojů jsme zapojeni všichni v průběhu celého života. Během výchovy v rodině a ve společnosti, cílenou výukou a získáváním zkušeností rozvíjíme naše poznání a vrozené schopnosti, které pak využíváme při našich profesních i soukromých činnostech a k osobnímu rozvoji. Aby takový složitý proces mohl fungovat a společností prospívat, tak musí být legislativně zakotven a institucionálně zabezpečen. Stát proto určuje cíle, formy a postupy výuky a školský systém, který

celý proces realizuje, v sobě zahrnuje vzdělávání ve všech jeho podobách. Nejvyšším veřejným orgánem je Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy (dále jen MŠ). Na správě školství se podílejí také jiná ministerstva (např. obrany, vnitra), kraje a obce, které vykonávají tuto státní správu v přenesené působnosti. MŠ je zřizovatelem veřejných vysokých a speciálních škol (např. pro postižené) a podpůrných výzkumných, metodických, inspekčních a dalších institucí. Kraje zřizují odborná učiliště, střední školy, vyšší odborné školy a školská zařízení (ubytovací, stravovací, poradenská, zájmová a jiná zařízení). Obce zřizují mateřské a základní školy a k nim příslušná školská zařízení. Dalšími zřizovateli mohou být soukromé právnické osoby (např. církve, podniky i neziskové organizace) a fyzické osoby, vždy ale jen se souhlasem MŠ.

Po tomto velmi zjednodušujícím vstupu do problematiky je vhodné si připomenout historii vzdělávání. Bude to ale jen velmi stručný pohled na širší region (střední Evropu a Čechy) a pak na Mostecko.

S rozvojem státních celků vyvstala potřeba správy území, armády, hospodářství a obchodu. Bylo nutné získat znalosti, dovednosti a zkušenosti od starších a tak postupně vznikalo školství. V centrální části Evropy bylo školství od středověku (asi od 9. stol.) spojeno s křesťanstvím. Církev zakládala a provozovala školy v kláštřích a při biskupstvích, nebo pro výuku na jiných místech poskytovaly personál. Do 12. stol. nebyl kladen na vzdělanost přílišný důraz, cenily se spíše praktické válečné, řemeslné a obchodní dovednosti. V dalším století už ale vznikaly v královských a velkých poddanských městech latinské školy. V šlechtických a bohatých patricijských rodinách bylo ale obvyklé domácí vyučování. Ve 14. stol. patřilo české království v době Karla IV.

k zemím s největším počtem škol v Evropě a Praha měla také od roku 1348 první středoevropskou univerzitu. V 1. polovině dalšího století ale došlo následkem husitské revoluce k rozvrácení společnosti a úpadku vzdělanosti, který byl překonán až po více než sto letech. Do školství pak pronikal v 16. stol. nejen humanismus, jenž navazoval na antické tradice, ale také protestantské církevní reformace a rekatolizační snahy Habsburků. Doba stabilizace a rozvoje trvala ale zase jen necelé století. V letech 1618–1648 následovala zničující třicetiletá válka s důslednou rekatolizací, při které odešla z Čech vzdělaná protestantská elita, což mělo na školství dalekosáhlé následky.

Je nutné také připomenout, že ke vzdělanosti ve středoevropském prostoru významně přispívalo rovněž židovské školství, které mělo dlouhou tradici od starověku.

K výrazným reformám ve školství došlo v habsburské monarchii v době osvětské, kdy byla v roce 1774 zavedena povinná šestiletá školní docházka a v každé větší vesnici vznikly při farách a panstvích triviální školy a ve městech tzv. hlavní školy. Také došlo k rozvoji vyššího školství, ve kterém byl oslaben vliv církve, zejména po zrušení jezuitského řádu v roce 1773. Vedle gymnázií a akademií vznikaly školy zaměřené na hospodářské disciplíny (zemědělství, lesnictví, výroba, obchod). V roce 1803 vznikl Český stavovský polytechnický ústav v Praze (nástupce Willenbergovy inženýrské školy z roku 1707 – dnešní ČVUT). Ke vzdělávání pedagogů vznikaly učitelské ústavy. K dalším reformám školské soustavy došlo po roce 1848, kdy se podstatně změnila správa v monarchii a pak po roce 1860, kdy byl zrušen absolutismus a zavedena ústava. V roce 1866 byla zrovnoprávněna v Českých zemích čeština s němčinou, což vyvolalo zakládání českých škol. Od roku 1869 pak byla zavedena povinná osmiletá docházka a to i pro dívky.

V pol. 19. stol. se začala během průmyslové revoluce prosazovat racionální potřeba disciplinovaných a vyměnitelných pracovníků, kteří disponovali potřebnou gramotností. K tomu měly přispět jak základní, tak nově vznikající odborné školy. Volalo se po odstranění systému mechanického učení a drezury, učitelé to ale nezvládali. Změny v kvalitě výuky a přizpůsobení školství novým hospodářským podmínkám se začaly projevovat až koncem 19. století. Nové vzdělávací metody se uplatňovaly především v nových odborných středních a vyšších školách, které se specializovaly na průmysl, zemědělství, dopravu a těžbu surovin. V roce 1865 např. vznikla Báňská akademie v Příbrami, která navazovala na starší školy v Jáchymově, Praze a Příbrami.

Až ve 20. stol. došlo k odluce školství od církve a výrazně se posílila výuka přírodních, technických

Most, ČSA 1360, muzeum – původně německé reálné gymnázium, kolem roku 1914

a ekonomických oborů. Ve středním a vysokém školství docházelo k úzké oborové specializaci. Následkem rychlého rozmachu hospodářství došlo k rozšiřování stávajících škol a ke vzniku nových. Přirozený vývoj byl v té době ale přerušena dvěma světovými válkami a následným novým politickým uspořádáním Evropy. Vývoj školství zejména ovlivnilo vytvoření ČSR v roce 1918, restrikce v okupované ČSR během 2. světové války, zavedení sovětského modelu po roce 1948 a reformy po roce 1990. Vzdělávání v řemeslech mělo historicky jinou podobu i vývoj. Znalosti a zručnost se dědila nejprve v rodinách. Po vytvoření cechů ve městech (od 13. stol.) přibírali řemeslníci mistři učedníky. Od 14. stol. je v cechovních statutech zakotven požadavek povinné učební doby pro učedníka. Po vyučení se stávali tovaryši, kteří vykonávali rutinní a snazší práce, souběžně ale získávali potřebné znalosti a zkušenosti a zvyšovali tak mistrův produktivitu jejich práce. Součástí zdokonalovacího procesu byl tzv. vandr, na kterém se řemeslníci seznamovali s dovednostmi v jiných krajích a zemích. Až poté mohl tovaryš požádat o složení mistrovské zkoušky a přijetí do cechu. S nástupem manufakturní výroby a v 19. stol. průmyslové výroby, docházelo k úpadku cechů, až bylo v roce 1859 cechovního zřízení zrušeno. Bylo nahrazeno živnostmi, které se řídily živnostenským řádem. Ten od roku 1883 nařizoval všem živnostníkům povinné členství v živnostenských společenstvech, což byly předchůdci dnešních hospodářských komor. Pro výchovu dorostu vznikaly živnostenské školy k prohloubení teoretických znalostí, přičemž praktické učení zůstávalo v dílnách u mistrů. Koncem 19. stol. vznikaly odborné školy specializované na konkrétní řemeslo, označované jako živnostenské učiliště, kde se vyučovaly odborné předměty a cvičily praktické činnosti. Úspěšné ukončení bylo doloženo výučným listem, který nahradil tovaryšský list. Tento systém zůstal téměř nezměněn do roku 1948. Po zákazu činnosti živnostníků a zestátnění průmyslu byl zaveden systém státem plánovaných a kontrolovaných učilišť pro přípravu pracovních záloh. Mohly je zřizovat podniky a v nich probíhala jak teoretická, tak praktická příprava ukončená závěrečnou zkouškou. Výchova dělnických kádrů patřila k prioritám režimu, protože dělnická třída byla proklamovaná za vedoucí složku komunistické společnosti. Od roku 1984 byly k tomu ještě zavedeny čtyřleté učební obory ukončené maturitou.

Charakteristikou učňovského školství po roce 1990 se stalo jeho vzdalování se od světa reálných výrobních podniků a živnostníků. Přerušila se kontinuita jejich patronace nad učňovským školstvím, protože se hospodářská sféra soustřeďuje v tržním systému především na výrobu, efektivitu a na odbyty.

A nyní krátký exkurs do našeho regionu. První latinské školy na Mostecku se předpokládají už ve 13. stol. v souvislosti se založením nového královského města Mostu a v něm kláštera františkánů-minoritů (1240) a v sousedství města kláštera křižovníků s červenou hvězdou (1253) a magdalenitek

(1283). Lze také předpokládat, že ve 14. stol. existovala v Mostě rovněž městská latinská škola. Město bylo v majetku saských kurfiřtů (1398-1459), což mu pomohlo se rychle zotavit po husitských válkách a zůstat centrem vzdělávání. V roce 1485 se přestěhovaly magdalenitky ze Zahražan na 3. náměstí, kde vystavěly nový klášter se školou pro dívky. V 16. stol. zaváděly základní vzdělávání ve svých poddanských obcích kláštery (např. cisteriáci z Oseka v Mariánských Radčicích a Korozlukách), šlechta (Veitmilové, Hochhauserové, Lobkowiczové) i samotné město Most, které vlastnilo mnoho obcí ve svém okolí (např. Kopicisty, Braňany, Havraň). Vrchnost měla patronát nad školami, stavěla školy, platila učitele a dohlížela na docházku. Samotný Most už měl více škol a funkci vrchnosti prováděla městská rada. Ve větších okolních obcích se zakládala při farách také luteránské školy, kde učili kazatelé. Takové školy jsou doloženy např. v Ervěnicích, Dolním a Horním Jiřetíně, Kopistech, Souši, Holešicích, Libkovicích) a pak zejména v krušnohorských obcích, které rychle rostly následkem rozmachu rudného dolování (např. v Hoře Sv. Kateřiny od roku 1552, Nové Vsi, Brandově, Flájič). Tento trend pokračoval do vypuknutí třicetileté války. V triviálních školách se vyučovalo německy a česky, ve vyšších latinsky. V roce 1616 byl do Mostu pozván řád kapucínů, který měl mj. vzdělávání pomoci při rekatolizaci území. Během třicetileté války došlo ke zničení obcí, hospodářství a k prudkému poklesu obyvatelstva. Kraj se jen pomalu zotavoval a školství bylo v troskách. Z Mostecka odcházeli navíc do Saska protestanti, často vzdělanci a učitelé. Záznam o první škole v Litvinově je z roku 1658, z Havraně pak z roku 1673.

V 2. pol. 18. stol. se tendence zvyšovat vzdělávání projevila také na Mostecku. Na žádost města Mostu byl v roce 1768 povolán školský řeholnický řád piaristů pro zlepšení základního i vyššího školství. Vybudovali hlavní školu a kolej se čtyřletým gymnáziem v Řeznické ulici. Od roku 1781 se stala šestiletým gymnáziem a o rok později po zrušení řádu magdalenitek získali piaristé jejich klášter

na 3. náměstí. Po reformách v roce 1774 vznikly desítky nových triviálních škol v okolí a v Mostě v roce 1780 první obecná státní škola. Od roku 1803 bylo v piaristické koleji zřízeno dvouleté filozofické studium jako příprava na univerzity. Po hospodářském útlumu a požáru v Mostě a bylo vyšší studium v roce 1821 zrušeno (od roku 1849 už bylo gymnázium osmileté a to přešlo v roce 1873 do vlastnictví města, kolej byla zrušena v roce 1887 – gymnázium ale jako státní zůstalo). Na mosteckých latinských školách studovali významné mostecké osobnosti. Po celé 19. stol. se v krušnohorských obcích rozvíjelo řemeslné i průmyslové podnikání (textilní, dřevo- a kovo-zpracující) a v nich se rozšiřovaly, nebo nově vznikaly německé obecní a měšťanské školy. Most měl celou 1. pol. 19. stol. charakter zemědělského a obchodního provinčního města a jeho školství spíše stagnovalo. Až v 2. pol. 19. stol. vznikaly v Mostě a jeho okolí následkem těžby uhlí, rozvoje průmyslu a nárůstu obyvatelstva (zvláště po napojení na železniční síť po roce 1870) nové německé obecní a měšťanské školy, české obecní pak až na konci století.

Rychlý hospodářský a společenský rozvoj trval do 1. světové války a ten vyvolal potřebu desítek škol. Např. v Mostě vznikly velké školy na Proménadě císaře Josefa/Fučíkovy sady/ a na Teplickém předměstí, další v Litvinově, Ervěnicích, Kopistech, Záluží, Souši, Dřínově, Komořanech, Lomu, Horním a Dolním Jiřetíně atd. První česká soukromá škola vznikla v roce 1882 v Mostě, 1883 v Souši a 1885 v Záluží, první veřejná až 1887 v Souši a 1890 v Mostě a v Litvinově dokonce až v roce 1904. Přibývalo odborných škol, např. obchodní, živnostenská a pokračovací škola pro horníky i ženská povolání v Mostě, hračkařská a modelářská v Litvinově. Honosnou stavbou bylo německé reálné gymnázium z roku 1913, po roce 1945 v ní byly průmyslová škola a od roku 1996 muzeum.

Po roce 1918 došlo k postupným změnám. Vyučovací jazykem se stala čeština, v obcích s převážně německým obyvatelstvem (nebo se silnou

Most, Husovo nám. 1260 – obchodní škola, kolem roku 1906

menšinou), zůstaly německé školy. Stále se ale uplatňoval duální systém (chlapecké a dívčí školy). Střední školy zůstaly výběrovými. Vznikaly další velké školní budovy v Mostě (tzv. Benešovka na Zahražanech, Masaryčka mezi nádražími a české gymnázium, dodnes funkční) a také v Litvínově, Záluží, Kopistech a Hoře Sv. Kateřiny. Z odborných škol přibyla státní průmyslovka v Kopistech (1934), hračkářská v Hoře Sv. Kateřiny (dnes dětský domov), další škola pro ženskou povolání, živnostenská pohraniční škola a státní hudební škola.

V době okupace pohraničí v letech 1938–1945 bylo zavedeno německé školství, počet českých základních škol byl omezen a střední vyučovaly německy. Po roce 1945 se všechny školy přeměnily na české. V každé obci byly základní školy, v Mostě fungovalo gymnázium (od 1952 jako 11letá SŠ, pak SVVŠ), od roku 1946 Střední odborná škola gastronomie a služeb v Kopistech (1975 přemístěna do Komořan, pak do Mostu), Střední škola ekonomických služeb (pův. obchodní), Odborná škola pro ženskou povolání (šití, vaření, zdravotní), Ošetřovací škola (dvouletá), která se spojením se sociální stala Střední zdravotní školou, Průmyslová škola strojírenská a chemická, Střední škola pro pracující (při SVVŠ), Pedagogická škola (přemístěna ze Šluknova) a v Litvínově gymnázium (od 1947).

Vznikla zcela nová učiliště pro pracovní zálohy se školami, internáty, kulturním a sportovním zázemím na Meziboří a to hornické, ÚDK, chemické a stavební. Vzniklo další učiliště SOU služeb v Kopistech (později DEHOR v Litvínově – Hamru), lesnické učiliště na Flájkách a zemědělské v Korozlukách. V letech 1980–1985 byl vybudován areál učňovských škol (60 tříd pro 2 200 učňů) s dílnami, internátem a sportovišti v Mostě–Velebudicích, kde se soustředila příprava pracovníků pro široké okolí.

V současnosti je na Mostecku celkem 27 ZŠ, z toho 13 v Mostě, 6 v Litvínově a po jedné v Bečově, Braňanech, Hoře Sv. Kateřiny, Horním Jiřetíně, Louce, Lomu, Meziboří a Obrnicích, 3 základní umělecké školy v Mostě a Litvínově, celkem 16 středních škol, z toho 10 v Mostě, 5 v Litvínově a 1 na Meziboří a 8 z nich je soukromých. Při slučování škol z důvodu efektivnějšího financování a řízení došlo ke kuriózním spojení oborů a názvů – např. Střední průmyslová škola a Střední odborná škola gastronomie a služeb, nebo Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická, Obchodní akademie, Střední pedagogická škola a Střední zdravotnická škola, obě v Mostě. Také vysoké školy působí na Mostecku, žádná z nich ale zde nemá sídlo. Jsou to Vysoká škola báňská – TU Ostrava, Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. Labem (fakulta ŽP), Vysoká škola

chemicko-technologická v Praze a Vysoká škola finanční a správní z Prahy s pobočkami v Mostě a Česká zemědělská univerzita Praha s Univerzitou J. E. Purkyně z UL (přírodovědecká fakulta) s pracovišti v Litvínově. Při Vysoké škole finanční a správní v Mostě probíhají již 10 let přednášky pro Univerzitu třetího věku.

Vzdělávání se stalo na počátku 21. století složitou soustavou systémů s mnoha teoriemi. Některé se soustřeďují na rozvoj osobnosti, jiné na týmy a jiné hledají nové procesy a metody učení. Odborníci se ale shodují v tom, že vzdělávání je nástrojem k přeměně společnosti, jejíž charakteristikou musí být vysoká míra sociální, ekonomické a kulturní odpovědnosti. Také upozorňují, že k překonání hluboké krize hodnot bude zapotřebí vyšší kontroly nad vývojem. Některé technologie se vyvíjejí rychleji než chápání cílů, k nimž by měly být využity, a informační exploze spíše vede nepochopení skutečného smyslu života. Význam vzdělávání neustále stoupá a je chápáno jako nutnou celoživotní investicí, protože vědomosti a dovednosti jsou skutečným kapitálem.

Ing. Manfréd Hellmich
Rotary klub Most

inzerce

Využijte možnosti snadno získat příspěvek na vzdělávání zaměstnanců! Vaše příležitost vstoupit do projektu se krátí!

Rádi byste zvýšili kvalifikaci svých zaměstnanců, aniž byste museli čerpat z vlastních finančních zdrojů? Zapojte se do projektu „**Vzdělávejte se pro růst v Ústeckém kraji II**“, který Vám umožní získat příspěvek na vzdělávání zaměstnanců a společně s tím je možné po dobu vzdělávání požadovat refundaci mzdy. Projekt je určen pro všechny typy podniků včetně OSVČ spadajících do podporovaných ekonomických činností (viz odkaz níže), jejichž zaměstnanci mají místo výkonu práce na území Ústeckého kraje. Žádost o příspěvek si můžete podat na kontaktním pracovišti v Ústí nad Labem, v Mostě či jednoduše prostřednictvím datové schránky.

Na těchto pracovištích jsou Vám k dispozici vyškolení pracovníci, kteří Vám rádi pomohou s vyplněním žádosti.

Neodkládejte své rozhodnutí a zapojte se do projektu, díky kterému zlepšíte své postavení na trhu, zvýšíte odbornost svých zaměstnanců a podpoříte trh práce v Ústeckém kraji.

Podniky mohou z projektu čerpat prostředky na vzdělávání svých zaměstnanců až do konce srpna roku 2015, nicméně se předpokládá, že závěrem roku 2014 dojde k pozastavení příjmu žádostí z důvodu vyčerpání finančních prostředků. V současné době zbývá přibližně už jen 22 mil. Kč z celkových 67 mil. Kč.

Projekt „Vzdělávejte se pro růst v Ústeckém kraji II“ doposud podpořil přes 80 zaměstnavatelů realizujících svou činnost na území Ústeckého kraje. Díky tomuto programu mají zaměstnavatelé již více jak 950 proškolených zaměstnanců, kteří jsou připraveni na nároky, které na ně budou kladeny v souvislosti se zvýšenou poptávkou a v neposlední řadě budou atraktivnější pro pracovní trh v celém Ústeckém regionu.

Bližší informace můžete získat na internetových stránkách Úřadu práce ČR nebo přímo na našich kontaktních pracovištích Úřadu práce ČR v Ústí nad Labem nebo Mostě.

http://portal.mpsv.cz/upcr/kp/ulk/projekty_esf/projekty_v_realizaci/regionalni_projekty/vzdelavejte_se_pro_rust_v_usteckem_kraji_ii

ENERGETICKÉ FÓRUM

ÚSTECKÉHO KRAJE 2014

Avízo

Hejtman Ústeckého kraje **Oldřich Bubeníček** vás zve na 4. ročník akce
Energetické fórum Ústeckého kraje,
které se koná **6. listopadu 2014**
v **Clarion Congress Hotelu Ústí nad Labem.**

Fórum bude zaměřeno na problematiku evropské energetické politiky a související úpravy státní energetické koncepce České republiky. V rámci konference proběhne diskuze o budoucí podobě systému poplatků za obnovitelné zdroje a o návrhu legislativních změn pro omezení daňových podvodů na trhu s palivy.

Záštitu nad akcí převzal Ministr průmyslu a obchodu **Jan Mládek** a prezident Hospodářské komory ČR **Vladimír Dlouhý**, odborným a organizačním garantem je Okresní hospodářská komora Most.

Energetické fórum je určeno pro podnikatele, představitele a odborné pracovníky místních samospráv a státní správy.

Více informací na www.ohk-most.cz

GENERÁLNÍ PARTNER

POŘADATEL

HLAVNÍ PARTNER

ODBOBNÝ GARANT

841 444 555
www.cpp.cz

Pojištění podnikatelů

Vypracujeme pro Vás komplexní pojistný program, který bude plně přizpůsoben Vaším potřebám. Pojistíme Vaš majetek i odpovědnost a škodu vzniklou jinému v souvislosti s Vaší činností.

S našimi produkty získáte:

- Na míru šitá řešení specifických pojistných potřeb
- Individuální clientský přístup
- Pružnou administraci pojistných smluv
- Rychlou a vstřícnou likvidaci pojistných událostí
- Slevový program

**Přijďte navštívit naše pobočky
nebo se obraťte na svého zprostředkovatele.**

Most

Moskevská 3336, tel. 731 135 514

Teplice

28. října 780/10, tel. 731 135 768

Chomutov

Revoluční 30, tel. 731 135 514

Litoměřice

Velká Dominikánská 129/10,
tel. 731 135 768

A je to pojištěno!

Především ženy se chtějí dále vzdělávat

Vzděláváním jako takovým se zabývám již déle než 25 let. Ve vzdělávacím procesu se setkávám s širokou cílovou skupinou a to od přípravy vzdělávacích programů pro předškoláky, tak po realizaci vzdělávacích aktivit pro občany v seniorském věku. Co však v poslední době zaznamenávám více, je větší motivace vstupovat do dalšího vzdělávání ze strany žen a to všech věkových kategoriích, které může souviset i s poměrně novým fenoménem dnešní doby a to je skutečnost, že jsou to právě ženy, které v poslední době více zakládají malé podniky a snaží se je i odpovědně vést.

Jedním z příkladů může být i poměrně nedávno ustanovený spolek **WomeNet**, který se etabloval v Litvínově. S potěšením jsem zaznamenala pozitivní naladění všech zapojených žen vzdělávat nejen sebe samotné, ale přenášet své zkušenosti i dalším cílovým skupinám.

Obecně mohu definovat tři hlavní vzdělávací oblasti o které mají ženy zájem, tedy jsou motivované toto vzdělávání absolvovat i se na něm finančně podílet.

První oblast se týká školení v oblasti **elektronického marketingu**. Sociální sítě, facebook, twitter a další jsou velmi účinným nástrojem jak zviditelnit

svou společnost a dělat marketing cíleně, účinně a levně. Toto je oblast, která neuvěřitelně roste a ženy skutečně chtějí dovednosti v tomto oboru získat a vhnout se tak samostudiu, které je často opřeno o metodu „pokus, omyl“. Zájem o tento typ vzdělávání je skutečně neočekávaný a je jen na vzdělávacích společnostech či školách jak tuto poptávku uchopit. Druhou oblastí, o kterou je stále vyšší zájem, je **oblast přípravy na podnikání**. Ženy velmi často docházejí k závěru, že nejlepší cestou jak skloubit jejich pracovní a rodinný život je vytvořit pracovní místo pro sebe samotné. Podnikání jim dává potřebný kus svobody v organizaci svého času, nicméně vyžaduje konkrétní znalosti a dovednosti, které je potřeba znát. Dlouho jsem se s kolegy ze zahraničí přela o otázku, zda podnikatelem se člověk rodí či se jím stává, např. díky vzdělávání. Nikdy jsme se na jednotné odpovědi neshodli, nicméně jedno vím zcela jistě, bez permanentního vzdělávání zejména v oblasti IT technologií a neustále se měnící relevantní legislativy to nejde.

Poslední oblast, která v poslední době vykazuje trvalý zájem uchazečů je jazykové vzdělávání se speci-
ficací na komerční či komunikační angličtinu. Je

to právě rozvoj sociálních sítí, které propojují komunikaci lidí v kontextu nejen Evropy ale i celého světa. Pokud chcete rozvíjet i malé podniky případně jen komunikovat se svými přáteli v zahraničí je znalost angličtiny nezbytná, otevře Vám cestu do celého světa. Platí ale opět zásada, že i cizí jazyk se musí učit jinak. Použití inovativních forem i metod výuky je nezbytné a opět záleží na jednotlivých vzdělávacích institucích, jak tuto problematiku uchopí. Je potěšující zaznamenávat po letech vyšší zájem o vzdělávání a já jsem přesvědčena, že to není jen otázkou žen.

Dagmar Prošková

inzerce

Daniel
reklama a marketing

Právě vyšlo
PODZIMNÍ VYDÁNÍ
časopisu
POHLEDY AMB

Spolupráce se vyplácí

Vědění je poklad, ale praxe je klíč k němu.

[Fuller Thomas]

Společnost Bilfinger ISCS se zabývá komplexní údržbou technologických celků, výrobou strojních částí jejich montáží i demontáží. V rámci udržování vysokého standardu kvality poskytovaných služeb se zaměřujeme na získávání kvalitních zaměstnanců, kteří mají praxi v oboru strojírenství. Abychom si zajistili způsobilé zaměstnance k provádění všech našich činností, spolupracujeme mimo jiné se SŠT Velebudice Most, čímž se snažíme vychovat si budoucí zaměstnance již od počátku. Tuto spolupráci budujeme ale také z důvodu nutného omlazování kolektivu zaměstnanců a snažíme se tak včas řešit možný generační problém, který by mohl nastat v blízkých letech, kdy naši stávající odborní zaměstnanci budou dosahovat důchodového věku.

Spolupráci se středními školami jsme soustředili právě na SŠT Velebudice Most, vzhledem k jejímu technickému zaměření. Ostatní střední školy nám

nevyhovují pro svou obecnost ve výukových osnovách. V SŠT se aktivně podílíme na sestavování těchto výukových osnov tak, abychom naše potenciální zaměstnance co nejlépe připravili na budoucí práci u nás. V průběhu výukového období provádíme u našich učňů testování při jejich praxi, jejich zkušenosti si ověřujeme v rámci poskytnutých brigád, každý 1/2 rok v jejich školním roce provádíme pravidelné hodnocení. Před koncem školního roku realizuje vedení naší společnosti vyhodnocení učňů, které probíhá se slavnostním předáním hodnotných cen těm nejlepším.

Se SŠT Most jsme zahájili aktivní spolupráci před 8 lety a dnes již tedy máme ve svých řadách zaměstnance, které jsme si sami pomohli vychovat.

Klíčovým krokem se pro nás stává oslovení žáků a jejich rodičů již na základních školách, kdy v posledním ročníku se musí rozhodnout o své budoucnosti, o tom, čím se stanou, čím se vyučí. Spoluprací se SŠT ale naše aktivity v podpoře standardu kvality poskytovaných služeb nekončí. Podporujeme aktivity okolních obcí a spolupracujeme také s ostatními státními vzdělávacími institucemi.

Vyhodnocení 2012/ 2013

Vyhodnocení 2013/ 2014

V rámci spolupráce se SŠT se snažíme o trvalou motivaci a podporu žáků i jejich rodičů. Tato motivace se nám vrací třeba i v podobě úspěchů některých našich žáků na národních soutěžích. Například v březnu tohoto roku jeden z našich učňů vyhrál soutěž ve svařování „O ZLATOU KUKLU“ které se účastnilo 57 studentů z 33 škol celé České republiky.

Tato zpětná vazba nám samozřejmě dělá radost a ukazuje, že naše spolupráce má smysl.

Ing. Pavlína Vršková
personální ředitelka Bilfinger ISCS

inzerce

„Ocením, že se **plánují směny podle našich potřeb, třeba když pískám důležitý zápas...**“

Vašek
operátor ve výrobě

Umožněte svým
zaměstnancům **sladit
pracovní a rodinný život...**

Projekt **SPOLEČNÉ PŘÍLEŽITOSTI** pro město Most – spolupráce při sladování pracovního a rodinného života
č. CZ.1.04/3.4.04/76.00218 je spolufinancován Evropským sociálním fondem a českým státním rozpočtem.

Zaměstnavatelé a podpora flexibility ve výrobě

Sladování pracovního a rodinného života by mělo být plhodnotnou součástí firemní kultury. Je to důkaz toho, že si firma cení lidí, kteří pro ni pracují. Lidé se pak cítí být její součástí, jsou loajální a pracují pro ni rádi. Je flexibilita ve výrobě nesmysl? Není, jen hodně záleží na kultuře ve firmě a ochotě ke **komunikaci na obou stranách**. V některých typech provozů je nutné pokrýt konkrétní rozpis směn, ale i přesto **mohou být respektovány individuální potřeby zaměstnanců**.

Zkuste si odpovědět na otázky:

- Je možné se zapisovat do rozpisu směn podle vlastních potřeb? Nebo jsou zaměstnanci na směny zařazováni bez možnosti to nějak ovlivnit?
- Jak dlouho dopředu znají lidé své rozložení na směny?
- Mohou si přidělené směny vyměnit?
- Mohou si určitý typ směny zvolit např. pouze ranní?

Dobrym příkladem z praxe je např. firma **KONE Industrial – koncern s.r.o – Ústí nad Labem – Předlice**, která specificky pro ženy s nároky péče o děti či stárnoucí rodiče zavedla zvláštní směnu k výrobní lince, která respektuje jejich časové požadavky.

BUĎTE MODERNÍ, SPOLEČENSKY ODPOVĚDNÝ ZAMĚSTNAVATEL A UMOŽNĚTE SVÝM ZAMĚSTNANCŮM SLADIT PRACOVNÍ A RODINNÝ ŽIVOT. POMŮŽEME VÁM...

Vyhodnocení Dobrého listu komory pro SŠ a SOU

OHK Most již po dvanácté ocenila nejlepší vybrané studenty Dobrým listem komory. OHK Louny a OHK Teplice, které se k tomuto projektu připojily, také udělily svým studentům toto ocenění. Zde jsme pro vás připravili přehledy oceněných studentů a oborů z okresů Most, Louny a Teplice.

Předávání DLK 2014	Ročník	Počet maturantů	Počet učňů	celkem	Žádosti o zaměstnání
Most	12.	16	4	20	5 maturantů; 2 učňové
Louny	7.	0	6	6	Nebylo sděleno
Teplice	6.	16	8	24	Nebylo sděleno

Absolventi SŠ – Most

Škola	Obor	Počet absolventů	Počet zúčastněných absolventů	Žádost o zaměstnání
Střední škola technická Most	Chovatelství	1	1	0
VOŠ, OA, SPgŠ a SZŠ Most	Pedagogické lyceum	1	1	1
	Předškolní a mimoškolní pedagogika	1	1	1
	Obchodní akademie	1	1	1
	Ekonomické lyceum	1	1	0
	Schola Humanitas	Přírodovědné lyceum	2	1 a 1 omluven
SPŠ a SOŠ gastronomie a služeb Most, p.o.	Ekologie a životní prostředí	1	1	0
	Technické lyceum	2	1 a 1 omluven	0
Podkrušnohorské gymnázium Most	Gastronomie profilující kuchař	1	1	1
	Gymnázium	3	2+1 zástup	1
Střední škola EDUCHEM, a.s.	Mechanik elektrotechnik	1	1	0
Střední škola diplomacie a veřejné správy, s.r.o.	Veřejnosprávní činnost	1	1	0
Celkem: 7	Celkem: 12	Celkem: 16	Celkem: 14	Celkem: 5

Absolventi SOŠ – Most

Škola	Obor	Počet absolventů	Počet zúčastněných absolventů	Žádost o zaměstnání
Střední škola technická Most	Jezdec a chovatel koní	1	1	0
SOŠ Litvínov–Hamr	Kadeřník	1	1	1
SPŠ a SOŠ gastronomie a služeb Most, p.o.	Kuchař, číšník profilující číšník	2	2	1
Celkem: 3	Celkem: 4	Celkem: 4	Celkem: 4	Celkem: 2

Absolventi SŠ – Teplice

Škola	Obor	Celkový počet absolventů	Počet zúčastněných absolventů
Hotelová škola, Obchodní akademie a SPŠ, p.o.	Dopravní prostředky	1	1
Hotelnictví	2	2	
Obchodní akademie	2	2	
Gymnázium a SPŠ Duchcov, p.o.	Gymnázium	2	2
Střední škola sociální PERSPEKTIVA Dubí	Sociální činnost	2	2
Střední škola technická AGC a.s.	Informační technologie	1	1
Ekonomika a podnikání	1	1	
Gymnázium Teplice	Všeobecné studium	5	5
Celkem: 5	Celkem: 8	Celkem: 16	Celkem: 16

Absolventi SOŠ – Teplice

Škola	Obor	Počet absolventů	Počet zúčastněných absolventů
Hotelová škola, obchodní akademie a SPŠ, p.o.	Kuchař-číšník /ŠVP Kuchař/	1	1
Střední škola stavební, příspěvková organizace	Malířské a natěračské práce	2	1
	Obráběč Kovů	1	1
	Karosář	1	1
	Instalatér	1	1
	Autoelektrikář	1	1
	Cukrář	1	1
	Celkem: 2	Celkem: 7	Celkem: 8

Absolventi SOŠ – Louny

Škola	Obor	Celkový počet studentů	Počet zúčastněných studentů
SOU a Střední odborná škola SČMSD, Žatec, s.r.o.	Kuchař-číšník se zaměřením Číšník	1	1
Gymnázium a Střední odborná škola Podbořany	Kuchař-číšník	1	1
	Opravář zemědělských strojů	1	1
	Mechanik opravář motorových vozidel	1	1
	Prodavač	1	1
	Instalatér	1	1
Celkem: 2	Celkem: 6	Celkem: 6	Celkem: 6

SEKTOROVÉ DOHODY

Nový projekt zaměřený na rozvoj lidských zdrojů v chemickém průmyslu v Ústeckém kraji

V dubnu 2014 byla zahájena realizace projektu „Sektorové dohody jako nástroj sociálního dialogu při řešení dlouhodobých problémů v oblasti rozvoje lidských zdrojů“. Realizátorem je Svaz průmyslu a dopravy ČR a partnerem je Českomoravská konfederace odborových svazů. Na projektu se v našem kraji aktivně podílí také hospodářská komora.

Hlavním cílem projektu je nalezení efektivních řešení problémů v oblasti rozvoje lidských zdrojů v Ústeckém kraji, a to za účasti zástupců zaměstnavatelů a dalších aktérů (např. úřady státní správy a samosprávy, úřady práce, oborové svazy, odbory, hospodářské komory, vzdělavatele, zaměstnavatele, pakty zaměstnanosti...), kteří mohou tuto oblast aktivně ovlivňovat.

Na základě sociálního partnerství a ve spolupráci s regionálními aktéry byla definována stěžejní témata ovlivňující rozvoj lidských zdrojů s cílem snížit disparitu v nabídce a poptávce na trhu práce. Tato témata jsou podkladem k vytvoření a uzavření příslušných sektorových dohod.

V Ústeckém kraji bylo na základě výstupů krajských strategických dokumentů vybíráno z klíčových oborů – těžba a energetika, chemie a strojírenství, jak je definováno v Regionální inovační strategii. V rámci podrobné SWOT analýzy, která byla vytvořena na základě průzkumu mezi zaměstnavateli zmíněných oborů, byl vybrán obor chemie.

V následujícím období budou probíhat jednání, která povedou k uzavření regionální sektorové dohody, jejímž cílem je ovlivnění rozvoje lidských zdrojů v oblasti chemického průmyslu prostřednictvím koordinovaných aktivit na trhu práce. Záměrem zaměstnavatelů je pomocí tohoto nástroje posílit konkurenceschopnou a produktivní ekonomiku v Ústeckém kraji.

Do přípravy a následné realizace aktivit a opatření regionální sektorové dohody je třeba zapojit stěžejní subjekty ovlivňující rozvoj lidských zdrojů a trh práce. Proto byl uspořádán dne 5. září 2014 „Kulatý stůl“, u kterého se sešli členové Rady pro rozvoj lidských zdrojů Ústeckého kraje, zástupci Svazu průmyslu a dopravy ČR, zaměstnavatelé z oblasti chemického průmyslu a představitelé zainteresovaných subjektů.

„Aktivity nastavené regionálními sektorovými dohodami musí být realizovatelné a jejich cíle mají být dosažitelné v horizontu 1 až 3 let. Výstupy

Zleva: Ing. Milan Petrák, ředitel VÚANCH; Ing. Martina Francírková, ředitelka úřadu KHK ÚK; Ing. Jarmila Modrá, hlavní manažerka projektu Sektorové dohody; Jiří Cingr, předseda RROS ČMKOS; Kamila Hajdíková, expert projektu Sektorové dohody; Ing. Martin Strakoš, člen Zastupitelstva ÚK, předseda Rady RLZ; Ing. František Jochman, předseda KHK ÚK

z Regionálních sektorových dohod budou zohledněny v dalším programovém období v rámci OP Výzkum, vývoj a vzdělávání“ říká Kamila Hajdíková, vedoucí realizačního týmu projektu v Ústeckém kraji.

Účastníci Kulatého stolu se shodli na realizaci následujících opatření, která budou předmětem regionální sektorové dohody. Jedná se o vytvoření vzdělávacího zázemí pro další vzdělávání v chemickém průmyslu, které bude flexibilně reagovat na potřeby zaměstnavatelů. Další aktivity regionální sektorové dohody budou zaměřeny na propagaci chemického průmyslu jako inovativního a progresivního odvětví, které nabízí zajímavé pracovní příležitosti s dlouhodobou perspektivou. Výstupy z projektu budou v budoucnu využity jako základ

pro vytvoření clusteru pro chemický průmysl, který by se mohl ucházet o dotace EU.

Předseda Krajské hospodářské komory Ústeckého kraje František Jochman uvádí: „Jsme přesvědčeni, že chystaná regionální sektorová dohoda přispěje k zajištění kvalifikované pracovní síly pro chemický průmysl, čímž zvýší konkurenceschopnost Ústeckého kraje.“ Předseda Regionální rady odborových svazů Jiří Cingr dodává: „Přínos projektu vnímáme v oblasti zlepšení zaměstnanosti a zaměstnatelnosti v daném sektoru.“

Ing. Martina Francírková
ředitelka úřadu Krajské hospodářské komory
Ústeckého kraje

Klady a zápory duálního odborného vzdělávání

Jako duální odborné vzdělání se nazývá navazující vzdělání na dvou místech. K těmto místům patří na jedné straně podnikatelé a na druhé straně odborné vzdělávací školy. Předpoklad pro odborné vzdělávání duálním systémem v Německu je smlouva odborného vzdělávání, která musí být zadána u příslušných orgánů Obchodní komory. Zvláštní výhodou duálního odborného vzdělávání je jeho blízkost k trhu práce. Firmy chodí se svými stážisty pouze s jednou smlouvou, když chtějí zajistit jejich profesní budoucnost. Pro mladé lidi to znamená, učení ve svém budoucím povolání. To je hodnoceno podnikateli jako nesporná výhoda. Tak učí mladé lidi jak mj. začlenit se do týmu. Naučí se, že disciplína, odhodlání, zdvořilost a přesnost jsou důležité sociální dovednosti, které jsou potřebné v pracovním životě.

Dr. Simone Danek

Vzdělání probíhá několik dní v týdnu na pracovišti, jeden až dva dny dle nabídky odborných škol. Možností by také mohlo být dosaženo takzvaného vzdělávacího bloku. To znamená, že účastníci jsou po dobu několika týdnů pouze ve škole.

Školení v odborných školách se řídí orgány školního dozoru spolkových zemí a platných učebních plánů, které jsou založeny na osnovách. K úkolům odborné školy patří zprostředkování teoretických znalostí, prohloubení všeobecného vzdělávání a kde je to vhodné, udělování diplomů. Nezbytné střední a závěrečné zkoušky jsou organizovány příslušnými orgány, jakožto i Průmyslovou – Hospodářskou komorou. IHK-střední a závěrečné zkoušky jsou písemně standardizovány na národní úrovni. Dosáhneme zároveň identické sady úloh pro příslušné povolání. Tím je zajištěno, že testy jsou objektivní a příslušné výsledky testů jsou srovnatelné na celostátní úrovni. Což je další výhodou duální odborné přípravy.

Systém duálního odborného vzdělání je zvláštní výzvou pro podnikatelskou sféru. Což významně přispívá ke vzdělání jejich budoucích kvalifikovaných pracovníků. Takže jsou lektorům, kteří nabízejí mladým stážistům podporu, hrazeny příspěvky. A tím zajistí část podnikatelské sféry podpůrná opatření – jako doučování – pro mladé stážisty.

V posledních letech se dostal trh se vzděláním pod tlak. Takže na jedné straně se počet absolventů škol v Sasku-Anhaltsku v důsledku demografické změny vrátil zpět a úroveň vzdělání mladých lidí vzrostla. Značně muselo být posíleno úsilí o získání mladých lidí pro vzdělávání s praktickou přípravou, včetně zvýšení propagační činnosti, ale také vytvoření speciální nabídky pro slabší mladé lidi. Společnost čelí této výzvě a zajistí tak lepší zítřky pro naše potomstvo.

Dr. Simone Danek

ředitelka

Obchodní oddělení, vzdělávání a odborná příprava

Industrie- und Handelskammer
Chemnitz

Obchodní a průmyslová komora Chemnitz

Příprava na povolání v Německu
Tvá šance – Tvá budoucnost

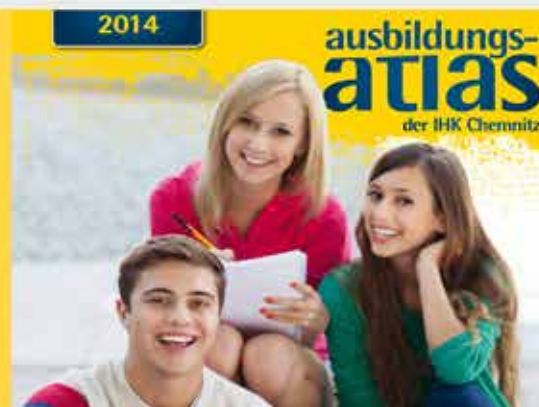
Hledáš místo pro odborné vzdělávání v Německu?
Navštiv kariérní portál IHK Chemnitz
www.karriere-rockt.de

Najdi odpovědi na Tvé otázky k duálnímu vzdělávání
a získej přístup k:

- Burze vzdělávacích míst IHK Chemnitz
- Atlasu vzdělávání IHK Chemnitz
- Přehledu vzdělávacích firem v jihozápadním Sasku
- Nabídek vzdělávacích míst v ostatních spolkových zemích

Jaké výhody Ti nabízí vzdělání v Německu?

- Podnikové vzdělání a kvalifikace odborného pracovníka Ti otevrou nové příležitosti na trhu práce.
- Profesionální závěrečné vysvědčení je uznávané po celém Německu.
- Peněžní ohodnocení placené po dobu přípravy na povolání Ti zaručí jistou finanční nezávislost.

Tvá příručka pro volbu povolání

Kontakt:

Industrie- und Handelskammer Chemnitz

Straße der Nationen 25

DE - 09111 Chemnitz

Martina Divišová

Tel: +49 371 6900-1246

Email: divisova@chemnitz.ihk.de

(komunikace v češtině)

www.chemnitz.ihk24.de

Elektronická evidence tržeb nadohled

Ing. Vladimír Bártl

Když jsem opouštěl seminář organizovaný nejménou podnikatelskou asociací, nabyl jsem dojmu, že zavedení elektronické evidence tržeb je malými, středními i velkými podnikatelskými subjekty vítáno. Skoro by se dalo říci, už aby to bylo.

Jakým hlavním důvodem tedy je, že zejména malí živnostníci, a to třeba i na tržištích, budou muset zkousnout administrativní zátěž a přizpůsobit se nově připravované legislativě?

Mnohokrát již byly kritizovány daňové úniky a to zejména DPH a daně z příjmu. Politici a úředníci vymýšleli různá opatření, přičemž nejsnadněji se problém vždy řeší zvýšením daní. Vzhledem k tomu, že jde o nepopulární opatření, tak řada podnikatelů upozorňovala na to, že únikům by zabránila **registrační pokladny**. A opět to navodilo i mezi

podnikateli diskuse, zda jejich zavedení skutečně pomůže v boji proti daňovým únikům, ale i zlepšení férového podnikatelského prostředí.

Četl jsem řadu analýz, jak zavedení pokladen prospěje, a ač sám o tom nejsem zcela přesvědčen, tak diskuse trvaly tak dlouho, že mezitím se ukázalo, že je možné využít již významně **modernějších** metod ke sledování tržeb podnikatelů. A to se zdá být cesta vhodná k prověření. Ještě bych chtěl upřesnit, že se jedná pouze o evidenci tržeb plateb v **hotovosti**, a nikoliv faktur, jak je někdy zaměňováno.

Jaký je vlastně cíl implementace evidence elektronických tržeb?

- Férovějšího prostředí pro podnikatele;
- využití získaných dat;
- potlačení šedé ekonomiky;
- snížení schodku státního rozpočtu bez zvýšení daní.

Systém by měl být implementován k **1. 1. 2016** a autoři hovoří o minimální zátěži pro podnikatele, minimalizaci pořizovacích a provozních nákladů na systém. S určitou kontrolou nad systémem se uvažuje i za účasti veřejnosti, a to jejím zapojením např. do soutěží.

Je určitou výhodou, že se můžeme poučit ze zkušeností ze sousedních zemí a třeba i z nevýhod těchto již zavedených systémů. Například na Slovensku mají registrační pokladny, v Maďarsku kombinaci pokladen s online propojením.

Ministerstvo financí prosazuje chorvatský systém. Nejsem odborník v IT, ale pochopil jsem, že by mělo jít o systém fungující přes internet a to on-line i off-line napojený z pokladny nebo spíše z počítače na finanční správu. Systém byl v Chorvatsku rychle implementován, včetně dodávek technologií

jak pro státní správu, tak pro podnikatele. Dobré zkušenosti jsou i se servisem a rychlým propojením na centrální počítač. Zástupci Hospodářské komory ČR ještě upozorňovali, že by bylo dobré prověřit i další používané **technologie** ve světě např. v Asii.

Z diskuse účastníků semináře se zástupci ministerstva financí vyplynulo, že se téměř nepředpokládají výjimky a že i drobní podnikatelé si budou muset systém zavést. Zatím významnou nevýhodou se jeví to, že současně pořízené pokladní systémy nepůjdou do nového systému použít a to bude znamenat nové náklady pro podnikatele. Pro zajímavost uvádím, že výjimek v Chorvatsku je pouhých 28 a většinou se jedná o podnikatele podnikající na chorvatských ostrovech bez internetového připojení.

Závěrem lze říci, že připravovaný systém není návratem k registračním pokladnám. V současné době se samozřejmě řeší již detaily budoucího systému, jako jsou obsah účtenky, mobilní prodejny, technická podpora ze strany finanční správy, vhodné technologie a podobně. Věřím, že další postup a příprava bude dále konzultována s podnikatelskou veřejností. Prezentaci aktuálního stavu projektu bych rád zařadil do podzimního programu Podnikatelské rady pořádané MPO včetně účasti zástupců Komory.

Ing. Vladimír Bártl

Ředitel sekce podnikání

Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR

Vítáme nové členy v OHK Most

Ing. Ludmila Dušková

Martin Kuzma

Ing. Jiří Šváb

Pavlaína Litochlebová

Rozšířte komunitu přátel Okresní hospodářské komory Most na

<https://www.facebook.com/okresnihospodarskakomora.most>

využijte i profil **Aktivní komora** na Facebooku, budete dostávat důležité informace jako první.

Veletrh vzdělávání SOKRATES 2014

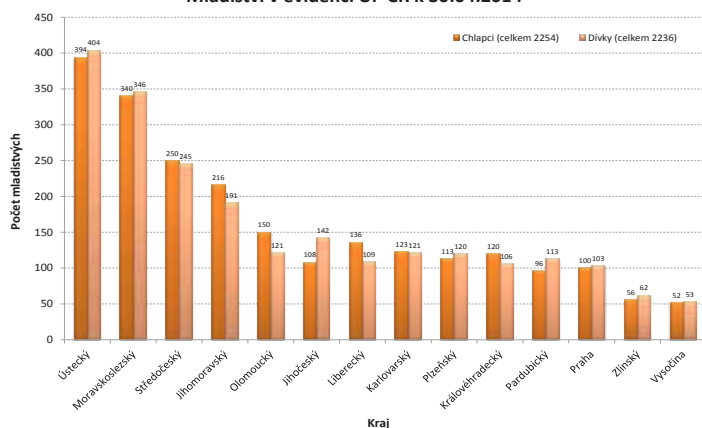
K podzimním měsícům patří na Mostecku již neodmyslitelně veletrh vzdělávání, který pořádá Okresní hospodářská komora Most ve spolupráci s Krajskou pobočkou Úřadu práce České republiky v Ústí nad Labem, Kontaktním pracovištěm Most, a dalšími institucemi. Letošní, již 13. ročník, bude opět hostit Sportovní hala v Mostě, a to ve dnech **2. a 3. listopadu**. Veletrh tak naváže na předchozí úspěšné ročníky, které si našly své příznivce z řad široké veřejnosti. Veletrh je určen zejména pro žáky, kteří končí povinnou školní docházku a rozhodují se o budoucím povolání, s nímž je neodmyslitelně spjata další vzdělávání. V této fázi pomáhají žákům nejen jejich rodiče, ale i pedagogové, Informační a poradenské středisko pro volbu a změnu povolání při Úřadu práce ČR a další instituce včele se středními školami. Právě od zástupců středních škol, které se budou na veletrhu prezentovat, je možno získat podrobné informace o podmínkách a průběhu studia a rovněž o následném uplatnění po úspěšném absolvování konkrétního oboru. Veletrh nabízí rovněž praktické ukázky žáků, což některým zájemcům napomůže v nelehkém rozhodování. Vzhledem k tomu, že mnohé školy nabízejí studium i kombinovanou formou, je tento veletrh vhodný i pro další zájemce, kteří po základní škole další studium buď vůbec nezahájili, nebo jej předčasně z různých důvodů ukončili. Situace na trhu práce je příznivější právě pro osoby kvalifikované. Mostecko patří dlouhodobě bohužel mezi regiony s nejvyšší nezaměstnaností a nevyhovující vzdělanostní strukturou, a to i přesto, že nabídka vzdělávání je dostatečně široká. Jednou z hendikepovaných skupin na trhu práce jsou mladiství se základním vzděláním. Ústecký kraj ve srovnání s ostatními kraji vykazuje v tomto směru bohužel čísla nejvyšší. Někteří žáci po základní škole k dalšímu vzdělávání buď vůbec nenastoupí, anebo jej záhy opustí. Končí pak v evidenci uchazečů o zaměstnání a až časem poznají, že vrátit se do vzdělávacího procesu v dospělosti je náročnější jak z hlediska změny denního režimu, tak z hlediska zužující se nabídky oborů – ne všechny obory je totiž možné studovat kombinovanou formou.

Na letošním veletrhu se představí více než tři desítky středních škol s rozmanitou nabídkou oborů, a to včetně technických, které jsou na trhu práce v současné době nejvíce žádané. Obdobné veletrhy se více jak deset let konají v celém kraji a za tu dobu si získaly řadu příznivců z řad široké veřejnosti. Každoročně uvítají stovky návštěvníků, nejinak tomu je i v Mostě. V loňském roce akci navštívilo hromadně více než 800 žáků z 24 základních škol spolu s 50 pedagogy, avšak celkový počet účastníků byl téměř dvojnásobný. Tento rok bude možné akci navštívit v neděli 2. listopadu od 12:00-17:00 hodin a v pondělí 3. listopadu pak od 09:00–14:00 hodin. Školy, které budou mít zájem se na veletrhu prezentovat, se mohou přihlásit do 15. 10. 2014 Okresní hospodářské komoře Most.

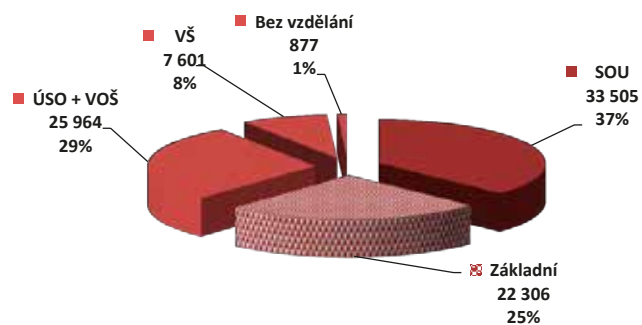

Úřad práce ČR

Mladiství v evidenci ÚP ČR k 30.04.2014

Vzdělanostní struktura obyvatelstva okresu Most dle SLBD 2011

Vzdělání před hloupostí nechrání

Ing. František Kružík

Entrée

John Avery, čelní představitel Dánské Pugwashské skupiny a funkcionář Dánské mírové Akademie, ve své utopické knize Kosmický věk vědy a politická doba kamenná (Space-age Science and Stone-age Politics, 2002), napsal: „Sociální instituce a struktury, se mění pomalu, v porovnání s bleskovým tempem vědeckého pokroku a technologických inovací. Proto je informačně orientovaná společnost charakterizována napětím a nestabilitou, nejen proto, že lidská přirozenost zděděná od předků není přiměřená dnešnímu způsobu života, ale také proto, že veda a technický pokrok procházejí mnohem rychlejším vývojem, nežli instituce, lidské zákony a postoje.“ V 10 kapitolách a na 244 stranách rozporuplného textu vyzývá ke světovládě zaštitěné reformovanou a zplnomocněnou OSN, vytvoření světového státu se všemi atributy, včetně světové policie, světové armády, zákonů, ekonomiky blahobytu a udržitelného rozvoje, jak je káží i u nás mnozí kazatelé naivního humanismu, v souzvu s inženýry lidských duší, ale i z pozic politických uskupení, včetně parlamentních. K přesvědčování využívají osvědčených postupů slibování ráje již na Zemi, rozklenuté duhy nad stádečkem světoobčanů, jakožto jedinou přijatelnou budoucností lidstva, protože alternativou je katastrofa, zkáza a zmar, zkrátka Armagedon (cit.): „Lidstvo

nemůže růst dosavadním tempem, protože se rychle blížíme k mezím únosnosti Země. Dojde ke katastrofálnímu zhroutilí, překročí-li lidstvo svým počtem tyto limity? Ovšemže, je opravdu nebezpečí, že se to stane.“ (str. 7) Preventivní ostrakizace realitů a pragmatiků je v textu zahrnuta neobyčejně kreativně a se zřejmou rutinou. Jednou ze základních myšlenek a návodem, jak dosáhnout oné utopie, vykreslované v zářivých barvách, je **progressivní změna vzdělávání**. Vzdělávání ke světoobčanství, k odhození vazeb ke svému původu a národní kultuře, včetně vypracovaných postupů a obsahů takového vzdělávání (s bohatým aparátem odkazů obdobných publikací a návodů). Je to skutečně zmrazující čtení, jakoby školitelem byl Pepík Goebbels a nikoli náš současník.

Naskytá se otázka: **Je možné, že by takto vykládaný novodobý chiliasmus mohl někoho přesvědčit?**

Průměrně vzdělaného a racionálně uvažujícího člověka těžko. Jenže vzpomeňme na docela nedávnou hysterii okolo mayského kalendáře (2012), neuvěřitelná pověřivost a důvěra ve vykladačky karet a různé věštkyne, excelující v TV vysílání, jimž jsou lidé dokonce ochotni platit! Nejen to, jsou lidé, kteří věří i v antropogenní globální oteplování.

A zde se opět vracíme na parketu vzdělávání.

Předpoklady a inteligence

Vzdělávání je jako broušení surového diamantu, výsledkem může být zářivý brilant, ale také jenom špetka tvrdého prachu...

Historie vědy, ale i obecná historie lidstva zaznamenala dlouhou řadou brilantních myslitelů, jejichž impakt v dějinách byl zaznamenán, ještě více je však takových, o nichž historie mlčí, třebaže můžeme s jistotou předpokládat, že žili a byli vybaveni předpoklady stát se legendami, jen okolnosti jejich života nebyly příznivé, jejich talent zůstal nepovšimnut a nerozvinutý, podobně jako onen surový diamant utopený v blátě.

Obecně je přijímáno, že distribuce inteligence v populaci má normální rozložení a je extrapolovatelná pomocí

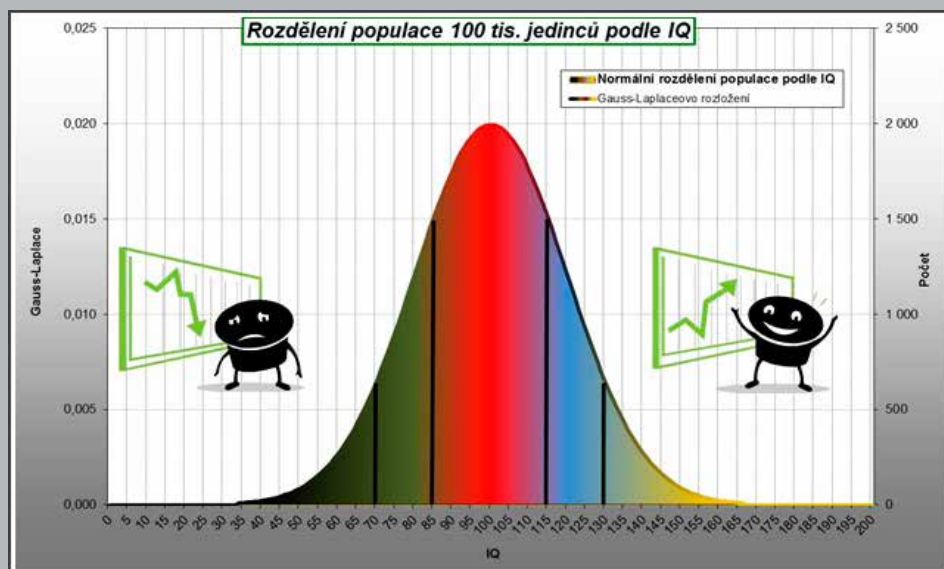
Gaussova-Laplaceova integrálu hustoty pravděpodobnosti normální (symetrické) distribuce, kterou je možné graficky znázornit na základě směrodatné odchylky. Otestujeme-li vybranou populační skupinu jedním nebo více testy (které mohou mít velmi různorodý obsah i způsoby řešení podle zaměření testu), dostaneme mediánovou hodnotu, která je převedena na základ 100, jenž má přiřazenu vlastní směrodatnou odchylku – v současnosti se často používá: $\sigma = \pm 15$ bodů, což je trojnásobek běžné odchylky testovaného individua, ale pochopitelně lze pracovat i s jemnějším členěním. Všechny kladné i záporné odchylky, dle výsledku testů (dosaženého skóre), pak jsou vztahovány ke střední hodnotě. V modelovém grafu pak hustota rozložení IQ vypadá jako na Obrázku 1, kde na hlavní ose y (vlevo) jsou hodnoty výpočtu Gauss-Laplaceovy funkce a na vedlejší ose y (vpravo) absolutní hodnoty pro modelový populační vzorek o celkovém počtu 100 tis. jedinců s hodnotami IQ na ose x. Jenom ona poloha panáčků je nejistá...

Z premisymetrické distribuce vyplývá, že medián i průměr jsou číselně shodné, takže je možné výsledek označovat, jak za průměrnou, tak za modální (nejčetnější) hodnotu IQ populace. V různých stupnicích pak se liší hodnota IQ označující hladinu mentální retardace, obvykle to bývá přiřazováno hodnotě mezi 60 až 70 body. Na opačném konci škály pak hodnota mezi 130 až 140 bývá označována jako vysoká inteligence. Problém je, že u obou krajních skupin, tj. v intervalu superiorní i inferiorní úrovně, lze jen obtížně získat objektivní výsledky a je to předmětem sváru psychologů a speciálních pedagogů již od dob Binota (1881) a Sterna (1912). Existují také různé další varianty hodnocení inteligence populace, užívající jiného znázornění statistiky, např. v současnosti populární „buřinková nebo zvonicová křivka“, které parametrizují hustotu normálního rozdělení jinak, tvar průběhu reprezentačních funkcí naznačují jejich názvy.

Praktický význam sledování inteligence, zejména s ohledem na možnosti testování populačních skupin a získání dostatečně velkých srovnatelných souborů dat, je především u dětí a mládeže, kde navíc může být důležitým pomocným ukazatelem pro rozhodování o studijním zaměření žáků a studentů. V dospělé populaci se i výrazné kladné/záporné odchylky IQ jaksi „rozplynou“ a ochota nechat se testovat je výrazně nižší s převažující snahou vyhnout se testům. Zejména u nadprůměrně inteligentních jedinců zde bývá v juniorském věku naučená a setrvačně působící snaha „splýnout s davem“, neodlišovat se, neupozorňovat na sebe, což v určitých společenských kontextech může být velmi účinná sebezáchovná strategie...

Všeobecně však bývá hodnota IQ individua zbytečně přečíslována, protože pokud není kvocient výsledkem komplexního testování a precizně zpracované osobnostní analýzy, je skutečně pouze pomocným vodítkem. Vypovídající hodnotu má skutečně jenom v hromadných populačních statistikách a to pro střední pásmo (v grafu červeně v mezích 85–115 bodů kvocientu), což pokrývá zhruba 62 % populace. Detailnější počty a % podíly

Obrázek 1: Graf Gauss-Laplaceovy hustoty normálního rozdělení – aplikované na IQ populace

podle hustoty normální distribuce aplikované na IQ populace jsou v Tabulce 1.

Jako mnohem důležitější, ale zároveň daleko obtížněji definovatelné je používání kvocientu inteligence u jedinců i skupin, tj. schopnost divergentního nebo konvergentního, paralelního, jednoúrovňového nebo lineárního myšlení. To znamená schopnost analyzovat a řešit úlohy, schopnost přepínat mezi jednotlivými úrovněmi v konkrétní situaci nebo zadání, schopnost vyhledávat problémy, nacházet nekonvenční postupy apod. Mnozí psychologové zdůrazňují význam sociální inteligence a schopnosti socializace jedince, sebeukázněnosti, schopnost odolávat lákadlům hedonismu a často jej staví nad samu inteligenci. Je otázkou, zda tonejšou jenom kyselá jablčka.

Příkladem je již shora jmenovaný geniální matematik a fyzik Pierre Simon de Laplace (1749–1827). Byl učitelem matematiky Napoleona Bonaparta na důstojnické škole. Napoleonovi byly dedikovány některé z Laplaceových knih v tomto období a Napoleon, Laplaceův velký obdivovatel a příznivec, jej jmenoval ministrem vnitra. Záhy se ukázalo, že Laplace je jako administrátor nepoužitelný, právě díky vědeckému a příliš detailnímu přístupu k řešení běžných administrativních problémů, které se tak stávaly neřešitelnými, zatímco mnohem méně inteligentní administrátor je byl schopen řešit skřemem pera. Napoleon záhy rozpoznal svůj omyl a Laplace odvolal. Odvolání Laplaceovi vyneslo titul comte a místo v senátu, jako náplast na bolístku. Po pádu Napoleona, Laplace opráší prapor s liliiemi a nabídl své služby Bourbonům, věnování Napoleonovi v jeho knihách bylo začerněno a služba Bourbonům vynesla Laplaceovi titul markýz. Otázkou je, zda je to příklad geniální sociální inteligence nebo bezpáteřnosti... Pochopitelně to nijak nesnižuje jeho objektivní přínos světové vědě.

Vzdělávání

Problematice vzdělávání bylo v této rubrice věnováno již několik samostatných článků i zmínek v minulosti. Díky velkoplošným laboratorním pokusům prováděným neomylnými experty na vzdělávání z různých samozvaných think tanků, za podpory ministrů, kteří se střídají častěji než apoštolové na orloji, je základní a střední školství,

stejně jako učňovské školství v tristním stavu, světlo na konci tunelu nevidět.

Skutečností je, že od tereziánských a josefovských reforem z 18. století, se nic lepšího nevymyslelo, pokud uvažujeme plošně vzdělávání. Je těžké si přiznat, že problém je neřešitelný, když celých 35 % populace je schopno zvládnout maximálně trivium a přesto se zavázat na mezinárodní úrovni bruselským soudruhům k dosažení vysoceškolského vzdělání u 60 % populace, se zamlčovaným vědomím postupujícího rozvalu školství.

S tím souvisí i genderová problematika vzdělávání (lapiidárně vyjádřená bonmotem „učitelka není profese, to je diagnóza“), táhnoucí se již přes několik generací žáků, učňů a studentů... Podfinancování školství, chybná alokace zdrojů, atd. atd. Napsáno o tom bylo dost, řešení nulitní.

Frustrující stav a výsledky základního a středního školství se logicky přenáší i do terciárního vzdělávání. Výsledkem jsou absolventi bakalářského stupně VŠ studia rozmanitých oborů („proboha jen ne s matematikou, fyzikou, geologií nebo geografii“) a s mentálními schopnostmi právě tak na zvládnutí onoho trivium.

Co dodat? Snad jen další bonmot: „Vzdělání a inteligence není totéž, zaměňují to však především ti, kteří mají sice vzdělání, nikoli však tu inteligenci!“

K dispozici jsou rozsáhlé statistické rešerše dokumentující tento stav a jistě se k nim někdy v budoucnu vrátíme. V srpnu roku 1999 byla podepsána Boloňská smlouva a sjednocování cílů evropského školství a vzdělávání. V roce 2001 byla schválena novela č.147/2001 Sb., zákona o VŠ 111/1998 Sb., kterým se implementovaly zásady Boloňské deklarace do terciárního vzdělávání v ČR. Zdůvodňováno to bylo akceptací českého vzdělání pro zaměstnavatele v EU a sjednocení hodnocení a úrovně vzdělávání v ČR s Evropou. Vskutku záměr hodný inženýrů lidských duší. V tomto kontextu je úžasnou sbírkou neplněných proklamací **Bílá kniha, jinak Národní program rozvoje vzdělávání. Lze jen doporučit zájemcům k přečtení.** Pozoruhodné ale je, že některé záměry se podařilo naplnit v rekordním čase. Většina VŠ a univerzit v ČR bleskově rozdělila své studijní programy na bakalářský a magisterský stupeň, přešla na kreditní systém hodnocení, což přineslo obrovský nárůst zbytečného úřednického balastu a hory zbytečných bakalářských závěrečných prací, neuvěřitelně zatěžujících pedagogy.

Nejdůležitější však je, že si úředníci na ministerstvech mohli odfajfkovat splnění nejdůležitějšího úkolu, totiž srovnání úrovně vzdělávání na vysokých školách a univerzitách s Evropskou úrovní, v tak neuvěřitelně krátkém období. **Totíž snížením průměrné odborné kvality absolventů**, podle odhadů pedagogů z různých univerzitních oborů je to okolo 30%! Byly doby, kdy jsme se vysmívali nehorázným nezalostem absolventů amerického vzdělávacího (a neskutečně drahého) systému, z něhož jako excelentní vypadávali především studenti asijského a evropského původu, kteří prošli systémem a jemu navzdory se něco naučili. Dnes to máme doma organizované státem a pod taktovkou (zvíci pořádné hole) ze zahraničí. Se vším všudy (i s těmi excelentními Asiaty).

Kvalifikace – schopnost uplatnit inteligenci a vzdělání

O osobnosti a uplatnění jedince rozhoduje spojení výše stručně diskutovaných atributů mentální dispozice, vzdělání a schopnosti používat je. K tomu přistupují ještě fyzické osobní dispozice. Jejich souhrn bývá označován jako mentálně-volní vlastnosti. V antickém Řecku byl tento souhrn a jeho harmonické dávkování považován za žádoucí ideál, vyjadřovaný pojmem kalokagathia (kaloskaigathos).

Každý se jistě setkal s výjimečně inteligentním člověkem, pro něhož úkol rozdělat oheň nebo zatlouci hřebík je návodem k sebezmrzačení a naopak perfektního řemeslníka, který vysoustruží bezchybný obrobek ze dřeva, bez použití měrek a šablon, ale trojčlenka je pro něj stejně vzdálená jako soustava diferenciálních rovnic.

Denně potkáváme na silnicích za volantů vozidel všech typů řidiče (a řidičky), jejichž mentálně volní vlastnosti nestačí ani na řízení koloběžky (ať již z důvodu neschopnosti pochopit pravidla silničního provozu, nebo reagovat na dění na silnici), ale jsou vlastníci řídicího oprávnění a proto ze zákona kvalifikováni řídit automobil, ačkoli i zaparkování mezi dvě stojící vozidla znamená několikrát drcnout do obou a neuvěřitelně duševní i fyzické vypětí. Díky pokročilým metodám vzdělávání naordinovaným Boloňskou deklarací a akceptovanou naším státem, tak máme tisíce bakalářů, ale i inženýrů, magistrů, etc., kteří díky udělenému diplomu jsou formálně kvalifikováni stavět silnice, domy, léčit, řídit banky, ačkoli jejich osobnostní výbava, často pečlivě skrývaná, díky nadprůměrné sociální inteligenci, nestačí ani na úspěšnou organizaci a řízení vlastní domácnosti (v tomto vynikají zejména stále rostoucí počty odiplovovaných mamánek a mamenek).

Tento trend (opět pečlivě okopírovaný podle zahraničních vzorů), nabytí svého vrcholu v absolventech MBA (tato zkratka bývá často, a nikoli neoprávněně, interpretována jako Mladý – Blbý – Agresivní) a masivního výskytu tzv. expertů, kteří jsou nesmírně populární mezi mediálními žonglery s pravdou, vystupující jakožto mluvící hlavy v TV nebo rozhovorech v tisku, když je potřeba potvrdit nebo zdůvodnit nějakou obzvlášť do očí bijící nehoráznost. Takže poslední bonmot na závěr: Rozdíl mezi expertem a odborníkem spočívá v tom, že odborník ví všechno o lejně, zatímco expert ví „kulové...“ o všem...

František Kružik, geolog

Tabulka 1 Pravděpodobnost distribuce IQ v populaci 100 tis. jedinců absolutně a v procentech
Podíl populace podle IQ na 100 tis. – normální distribuce hustoty

IQ	Absolutně	v [%]	souhrny v [%]			
0–20	2	0,002				
20–35	34	0,034				
35–50	389	0,4				
50–65	2 581	2,6				
65–80	9 961	10,0	>80			
80–95	22 379	22,4	87,0	>95		
95–105	29 307	29,3		64,7	>105	
105–120	22 379	22,4			35,3	>120
120–135	9 961	10,0				13,0
135–150	2 581	2,6				3,01
150–165	389	0,4				>150
165–180	34	0,034				0,42
180–200	2	0,002				

DRZÝ SMAJLÍK vážně – nevážně

spíše nevážně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? **stratégové a rozumbradové na českých radnicích v 90. letech hromadně prodávali soukromníkům budovy mateřských školek, aby dnes bylo celkem asi 60 000 neuspokojených žádostí a stát musel vypisovat dotační projekty na jejich novou výstavbu?** (no a co tedy měli dělat, když jim nikdo neřekl, jak plodní budou naši mladí)
- ? **český stát a jeho finanční úřady vzhlízejíce z hlediska výše pokut za daňové administrativní prohřešky k Německu, jaksi pozapomněli, že jsme z hlediska daňové administrativy o 33 příček níže a počet nutných hodin ke splnění daňové administrativy je téměř dvojnásobný?** (znají páni ministři tu bajku o sedlákovi, který odhaučoval svého osla žrát, až se mu to nakonec povedlo?)
- ? **za posledních sedm let má Česko již pátého premiéra a v žebříčcích stability a kvality správy státu, oproti např. Polsku s jedním premiérem, ČR stále klesá?** (ona se naskytá otázka, komu ten náš systém poměrného zastoupení ještě vyhovuje – Čechům, cizincům?)
- ? **podle Eurostatu má Česko mezi vyučujícími na základních školách téměř 98 % žen?** (chtělo by to kvóty i když podle našeho MŠMT je to „jen“ 75 % – v kteréže třídě se vlastně vyučují procenta?)
- ? **v energetice jsou čeští politici tragicky nepoučitelní to i ve stínu velkého Německa, které vsadilo na zelenou energii a dnes mu hrozí propad ekonomiky?** (jo, jo – nepoučitelní Češi doly zavírají, poučitelní Němci je otevírají)
- ? **za posledních deset let se v čele ministerstva školství vystřídalo 10 ministrů, kteří buď aktivně nebo pasivně dílo zkázy českého školství postupně úspěšně dokonali nebo mu nedokázali zabránit?** (a tomu dnešnímu – jedenáctému snad jen přát aby se svými názory vydržel a chránit ho před pseudohumanisty, koaličními soupeřky a opozičními válečníky)
- ? **i když asi 89 % respondentů průzkumu VŠE považuje zakázaný souběh funkcí člena statutárního orgánu a zaměstnance firmy za nepřinosnou změnu (česky pitomost), přesto se moc zákonodárná tím zabývat nehodlá?** (my politici víme, že to je problém, ale vy podnikatelé si vzpomeňte na doby rozepisování všeho do chlebiček a limonád, nějak si poradte a neotravujte)
- ? **když počtem „přes palec“ z 10milionového Česka odečteme 2 miliony dětí do 19 let a 2,3 miliony neaktivních důchodců, zbude 5,7 aktivních obyvatel, ze kterých je asi 2,5 milionu podnikatelů, tedy téměř každý třetí?** (asi je něco špatně ve státě českém)
- ? **pro ukojení ambicí některých politiků je po dvanácti letech příprav a osmi měsících platnosti nového Občanského zákoníku, jehož plnění stálo podnikatelské prostředí již prostředky v řádu miliard, ordinuje stávající politická reprezentace stovky změn?** (řemeslník musí mít alespoň výuční list, ale zákonodárce???)
- ? **v sedmdesáti tisícovém statutárním městě Most je připraveno 14 politických subjektů vyhrát komunální volby a postavit do čela magistrátu svého lídra?** (ani dvanáctitisícový Litvínov nezůstal se svými dvanácti subjekty pozadu, máme radost, že kádrů máme dost a nakonec budeme mít i nový služební zákon – možná)
- ? **učitelé ve výslužbě nevěří svým uším, když sledují uvažovaná nápravná opatření k nápravě našeho školství, která jsou téměř identická s tím, co v aktivní službě běžně dělali?** (jo, jo, kde jsme mohli být, kdyby ti pravi ze školství odstranili jen tu ideologii a s pokorou se zeptali starších, jak na to).

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Urban Auto s.r.o.

> Poslední skladové vozy za zvýhodněné ceny

FORD MONDEO

již za **499 990 Kč***
s úvěrem ENTRY od FORD CREDIT

Vyprodáváme sklady a tak máte jedinečnou šanci získat Mondeo s luxusní výbavou, u které vás kromě ceny potěší také:

- › 17" palcová kola z lehkých slitin
- › automatická dvouzónová klimatizace
- › parkovací asistent se senzory v předu i vzadu
- › další prvky pro pohodlnou a bezpečnou jízdu

FORD FOCUS

již za **309 990 Kč***
s úvěrem ENTRY od FORD CREDIT

Zbývá posledních pár kusů a tak pouze nejrychlejší získají Ford Focus se zvýhodněnou sadou Business, kterou mimo jiné tvoří

- › automatická dvouzónová klimatizace
- › přední mlhovky a oprava jasu přístrojové desky
- › systém SYNC včetně Bluetooth handsfree
- › další prvky pro pohodlnou a bezpečnou jízdu

Urban Auto s.r.o.
Šikmá 1504, Most
www.urbanauto.cz, 476 118 118

Z ENERGIE MYŠLENKY VZNIKÁ ENERGIE ZÍTRKA

PODPORUJEME INOVATIVNÍ PROJEKTY A MLADÉ TALENTY

Výzkum a vývoj si zaslouží podporu. Proto spolupracujeme s výzkumnými institucemi, vysokými školami i firmami. Společně hledáme cesty, jak efektivně a spolehlivě vyrábět i distribuovat energii, přitom být šetrnější k životnímu prostředí a všem zajistit pohodlnější život. Věříme, že naše investice přispějí k lepší energii zítřka.

Více na www.cez.cz/vyzkumaveda.

